

Đọc Sách Siêu Tốc

BẢN QUYỀN TÁC GIẢ

***

Tác phẩm: **ĐỌC SÁCH SIÊU TỐC**

Tác giả: **PHAN THANH DŨNG**

Bản quyền tác phẩm này thuộc về tác giả. Hiện do Sbooks phát hành ấn bản trên toàn quốc. Không phần nào trong tác phẩm này được phép sao chép hay chuyển sang bất cứ hình thức, phương tiện nào, dù là điện tử, in ấn, ghi âm hay bất cứ hệ thống phục hồi và lưu trữ thông tin nào nếu không có sự cho phép bằng văn bản từ tác giả.

PHAN THANH DŨNG

ĐỌC SÁCH SIÊU TỐC

Bí quyết

- ✓ Đọc nhanh
- ✓ Hiểu sâu
- ✓ Nhớ lâu
- ✓ Ứng dụng ra tiền

MỤC LỤC

Mục lục.....	4
Cảm nhận độc giả.....	9
Lời giới thiệu.....	19
Giới thiệu tác giả.....	33
Chương 1: Thay được góc nhìn sẽ đổi được kết quả	43
Chương 2: Chuyện người con gái tên Xuân và... câu hỏi nặng ký của nhà vô địch	57
Chương 3: Cà phê Trung Nguyên & 5 quyển sách “đổi đời” mà ông Đặng Lê Nguyên Vũ khuyên đọc	67
Chương 4: Đồng chí thấy được gì trong tờ 200.000 VNĐ này?	81
Chương 5: Bí mật hệ thống hình chữ nhật	95
Chương 6: Bí quyết phá nát sự mất tập trung khi đọc bằng phương pháp chuồng bò	117

Chương 7: Bí quyết đọc sách hiểu sâu bằng phương pháp bẻ bó đũa	155
Chương 8: Bí quyết đọc sách nhớ dai như đĩa đỏi bằng phương pháp mỏ neo.....	185
Chương 9: Bí quyết chọn sách mà chơi chọn thầy mà đọc	217
Chương 10: Bí quyết đọc sách ứng dụng ra tiền bằng phương pháp “Mèo vờn chuột”	237
Chương 11: Đọc nhanh để làm gì và làm gì để đọc nhanh?.....	267
Chương 12: Sách là tướng tiên phong trong phong trào khai sáng thế giới.....	289
Chương 13: Có một sự khác nhau không hề nhỏ giữa việc được học và học được.....	333

CẢM NHẬN ĐỘC GIẢ

Nếu có một cách biến tất cả mọi kiến thức phức tạp từ sách thành những điều đơn giản nhất. Thì tôi nghĩ, đó là hãy thử đọc hết quyển sách này.

Đọc sách nghe tưởng chừng là việc quen thuộc và phức tạp vô cùng đối với nhiều người mà lại trở nên đơn giản đến không tưởng với cách diễn tả sâu sắc qua từng câu chuyện của tác giả Phan Thanh Dũng. Tác giả đã thổi hồn vào những tờ giấy in chữ và đưa tôi đi từ bất ngờ này đến bất ngờ khác. Tôi thật sự bị hấp dẫn bởi từng từ trong sách như người đang bị thôi miên, đến nỗi phải bỏ hết mọi việc và chỉ dán mắt vào đọc một mạch từ đầu đến cuối không ngừng nghỉ.

Nếu bạn không tin, hãy thử trải nghiệm quyển sách này một lần trong đời. Bạn sẽ nhận

ra rằng từng phút giây cho việc đọc sách là mở đầu cho những cuộc đối thoại thú vị nhất trên gian - cuộc đối thoại chất lượng với những bộ óc tinh hoa từ mọi thời đại.

Phan Vinh Quang
- Chuyên Gia Đào Tạo

*“Độc Sách Siêu Tốc 5.000 Từ/Phút tại
AQ Academy”*

Đây là quyển sách thứ hai của Dũng và tôi nhận thấy rằng những điều được tiết lộ trong quyển sách này là những trải nghiệm đáng giá không chỉ cho Dũng mà còn rất nhiều bạn trẻ. Cách dẫn dắt rất gần gũi và thiết thực của tác giả đã khiến tôi đọc xong chương này lại muốn đọc tiếp chương sau.

Bạn sẽ học và áp dụng được ngay những phương pháp thú vị về đọc nhanh, hiểu sâu, nhớ lâu, đặc biệt là ứng dụng ra tiền.

Và như vậy, bạn sẽ sở hữu được kỹ năng tuyệt vời nhất mà tất cả những triệu phú,

doanh nhân đang sở hữu. Điều tuyệt vời là nó đang hiện hữu trước mắt bạn. Đừng chần chừ, hãy sở hữu quyển sách cho mình ngay bây giờ.

Cường Phạm

- Giám Đốc Đào tạo Adam Khoo Education

“Tác giả sách TỐI PHIÊN BẠN RỒI ĐÓ”

Từ khi còn là sinh viên cách đây 20 năm tôi là người có thể đọc 700 trang sách mỗi ngày. Tôi thấy rằng trong bốn người thầy của tôi thì sách là người thầy thứ hai. Tôi đọc sách như một món ăn và cảm thấy một ngày thiếu sách là một ngày thiếu ý nghĩa. Tôi đặc biệt yêu những quyển sách có tính đúc kết và tinh hoa của thế hệ đi trước. Tôi yêu các câu chuyện triết lý vì nó giúp tôi tăng trưởng trí tuệ.

Rất ngạc nhiên trong thời gian gần đây nổi lên một bạn trẻ mang tên Phan Thanh Dũng, chàng trai trẻ rất tâm huyết với sách.

Dù rất trẻ nhưng khả năng viết sách thật đáng ngưỡng mộ. Quyển sách mà các bạn

đang cầm trong tay là một món quà quý giá với rất nhiều câu chuyện, công thức đầy sinh động. Tôi tin rằng quyển sách này sẽ giúp rất nhiều người thay đổi góc nhìn của mình để cuộc sống cân bằng, liên tục phát triển và thành đạt trong cuộc sống.

Lê Thúy Hạnh
- Nữ Hoàng Tên Miền

Sách là một người thầy, đọc sách hiệu quả là một nghệ thuật và người đọc sách chính là một nghệ sĩ. Nghệ sĩ muốn giỏi phải có kỹ thuật đỉnh cao. Với tình yêu, đam mê và sự phụng sự rất lớn dành cho cộng đồng, quyển sách này đã được ra đời với ước nguyện giúp cho hàng triệu độc giả tìm ra được công thức bí mật để có kỹ thuật đọc nhanh - hiểu sâu - nhớ lâu và còn ứng dụng nó để tạo ra cuộc sống giàu có và hạnh phúc. Để thành công ai cũng cần có người thầy chỉ đường. Để đọc sách hiệu quả Dũng đã chắt lọc những gì tinh túy nhất nhưng lại được diễn đạt một cách đơn giản nhất để vẽ lối cho

bạn. Tôi tin chắc chắn bạn sẽ hạnh phúc khi đọc quyển sách này.

Bạn biết không?

Có những nỗi sợ làm ta chùn bước nhưng cũng có những nỗi sợ làm ta tiến lên mạnh mẽ và yêu thương hơn. Và Dũng là một người bạn đặc biệt của tôi - cậu ấy mang trong mình nhiều nỗi sợ:

“Sợ các bạn trẻ loay hoay đọc chậm, sợ các bạn trẻ đọc trước quên sau, sợ các bạn trẻ đọc nhiều mà chẳng ứng dụng được bao nhiêu rồi nản, rồi quên sách...”

Nên cậu ấy đã liên tục tăng tốc và nâng cấp bản thân để viết lên quyển sách đặc biệt này với đầy tình yêu và hy vọng giúp các bạn nhiều hơn. Quyển sách này là một món quà dành tặng bạn.

Chúc bạn sẽ có những trải nghiệm tuyệt vời và những bài học chất lượng khi đọc sách. Yêu thương và biết ơn!

Jennifer Phương
- Chuyên gia tư vấn tâm lý tại
học viện Vera Hà Anh

Tôi đã đọc quyển sách này một cách ngập tràn sự thích thú và đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác. Có nhiều kiến thức và kinh nghiệm vô cùng hữu ích, những điều vô cùng mới mẻ ngay cả với một người đọc rất nhiều sách như tôi. Điều đó giúp cho độc giả dễ dàng chọn lựa được bất kỳ chương nào phù hợp, tìm kiếm đúng kiến thức mình cần, nhằm tái tập trung trí óc để có được hiểu biết đúng, thái độ đúng và hành động đúng.

Hầu hết không riêng gì các bạn trẻ thời nay ai cũng muốn tìm cho mình những nền tảng kiến thức đúng đắn để chuẩn bị hành trang cuộc đời, sự nghiệp của mình. Nhưng rõ ràng có quá nhiều người đang loay hoay với mớ kiến thức mình học được từ những người thầy ngoài kia và họ quên mất rằng còn người thầy vô cùng vĩ đại “SÁCH” vẫn đang tồn tại song hành. Và đây là một trong những quyển sách tôi đánh giá rất cao về tính thực tiễn với các phương pháp mà tác giả đưa ra có thể giúp

độc giả tiết kiệm được rất nhiều thời gian cho quá trình trau dồi tri thức.

Quyển sách này sâu sắc như chính con người tác giả Phan Thanh Dũng, giúp chúng ta có một góc nhìn tri thức theo hành trình và hệ thống vô cùng rõ ràng để từ đó giúp chúng ta có những lựa chọn đúng đắn hơn, học tập tốt hơn, áp dụng kiến thức vào cuộc sống hiệu quả hơn!!!

Hãy đọc nó thật nhiều lần để càng ngày càng thấm sâu hơn và rõ ràng hơn được giá trị trong từng câu từ quyển sách tuyệt vời này!

Kent Trần
- **Giám Đốc Quan hệ khách hàng**
tại ESTA EDU

Một ngày đẹp trời, tôi vô tình biết đến Phan Thanh Dũng qua trang Facebook cá nhân của anh ấy. Tò mò và biết anh ấy là một chuyên gia về việc đọc sách, tôi có nhắn tin hỏi anh ấy làm thế nào để đọc sách hiệu quả.

Thật bất ngờ khi anh ấy đã dành tặng cho tôi một cuộc hẹn trực tiếp tại cà phê Trung Nguyên để giải đáp thắc mắc và càng bất ngờ hơn nữa, tôi lại được là nhân vật chính trong quyển sách thú vị này.

Quyển sách chia sẻ những phương pháp đọc sách hiệu quả chân thực giống hệt như con người của tác giả, một chàng trai tài năng khi 26 tuổi đã là tác giả của hai quyển sách. Được biết, Dũng sẽ còn xuất bản rất nhiều quyển sách tiếp theo nữa, tôi nhất định sẽ là độc giả thân thiết của bạn Dũng.

Vũ Nhi Xuân

- Độc Giả Thân Thiết.

Mỗi người trong chúng ta đều muốn một cuộc sống thành công, hạnh phúc và giàu có. Và nếu bạn hỏi tôi rằng: “Ai là những người giàu có - ai là những người tạo ra của cải?”

Tôi không ngần ngại trả lời với bạn rằng: “Đó chính là những người có nhận thức - tri thức và sự khôn ngoan”.

Những người có nhận thức - tri thức và sự khôn ngoan là những người tạo ra của cải. Và đọc sách chính là cách để có được nhận thức - tri thức và sự khôn ngoan rẻ nhất. Đó cũng là lý do tại sao - kỷ nguyên văn minh của nhân loại diễn ra cách đây 500 năm song hành với phong trào dân chủ hóa đọc sách và những quốc gia tiến bộ - văn minh đã xây dựng được “văn hóa đọc sách” cho quốc gia của họ một cách hết sức bền vững. Sự thành công của cá nhân - gia đình - doanh nghiệp - xã hội - quốc gia bắt nguồn từ văn hóa tốt đẹp của cá nhân - gia đình - doanh nghiệp - xã hội - quốc gia, và văn hóa trước tiên của mọi văn hóa chính là “Văn hóa đọc sách”.

Chính vì những ý nghĩa trên, tôi đánh giá cao quyển sách *Độc sách siêu tốc* của Tác giả Phan Thanh Dũng - một Tác giả tài năng đã viết nên một quyển sách hay dành cho mọi người - đặc biệt là dành cho những người hay đọc sách.

Nếu như sách là “đại dương mệnh mệnh” của trí thức dành cho những độc giả khám phá

nó thì đây là quyển sách chỉ cho bạn khai thác được giá trị của đại dương mênh mông đó - chỉ cho bạn khai thác được nguồn sức mạnh vô tận của tri thức - mà nếu bạn đọc quyển sách này - bạn sẽ khám phá ra được rằng: “Đây là quyển sách đầu tiên bạn cần phải đọc - trước khi bạn đọc bất kỳ quyển sách nào”.

Hãy cầm trên tay quyển sách này - đọc nó và mua nó để tặng cho chính mình - một quà tặng quý nhất trong đời, Tác phẩm *Độc sách siêu tốc* - quyển sách bạn cần phải đọc đầu tiên trước khi bạn đọc bất kỳ quyển sách nào!

Trần Trung Kiên

Tác giả

- Cố vấn Tác giả Chuyên gia Giáo dục về Sách
- Doanh nghiệp & Sống theo Mục đích Đúng
Chủ tịch Công ty Sách Hoàng Gia - Royal Books

LỜI GIỚI THIỆU

Một buổi tối mát lành giữa tháng 7 của Sài Gòn hoa lệ, ngồi trong căn phòng riêng đẹp đẽ tại số 189/42 đường Bạch Đằng, quận Tân Bình, TP.HCM, tôi mở máy tính lên, truy cập internet và nhẹ nhàng bật một bài nhạc không lời để bắt đầu ngồi thiền, nhằm... “tĩnh lại tâm mình” sau khi đã sống và tận hưởng hết mình với một ngày dài sôi động.

Ngồi thiền ư?

Bạn có thích ngồi thiền không?

Tôi yêu việc ngồi thiền lắm, bởi vì mỗi khi ngồi thiền là mỗi khi tôi có được những giây phút “chánh niệm” để quan sát và sau đó thưởng thức từng hơi hít vào và từng hơi thở ra của mình.

Việc thiền định mỗi tối trước khi đi ngủ là một việc hết sức thú vị.

Bạn biết vì sao không?

Để trả lời câu hỏi này, tôi mời bạn nghe tôi kể lại một câu chuyện mà tôi đã được đọc trong kinh Tứ Thập Nhị Chương của nhà Phật, trong kinh này có thuật lại đoạn đối thoại hết sức thú vị của Đức Phật với việc đặt ra một câu hỏi thông minh cho một vị Sa môn.

Đức Phật đã hỏi vị Sa môn rằng: Này ông, tuổi thọ của con người dài trong bao lâu?

Vị Sa môn ấy trả lời: Thưa ngài! Tuổi thọ của con người chỉ dài bằng một hơi thở không hơn không kém.

Đức Phật vui vẻ cười và đáp: Đúng vậy, ông là người hiểu đạo...

Bạn thân mến, quả thật đây là một câu trả lời hết sức thông minh của vị Sa môn kia.

Câu trả lời thông minh đến nỗi mà Đức Phật phải “hào phóng” với lời khen: “Ông là người hiểu đạo”... Nhưng tôi hỏi thật nhé, bạn hiểu được gì về lời khen của Đức Phật với vị Sa môn kia và câu hỏi này liên quan gì đến việc ngồi thiền thú vị?

Tại sao Đức Phật lại bảo vị Sa môn kia là người hiểu đạo và câu chuyện này thì có liên quan gì đến việc ngồi thiền thú vị?

Đã bao giờ bạn được ai đó hỏi những câu hỏi như thế này qua những quyển sách bạn đọc chưa và lúc đó phản ứng của bạn như thế nào?

...

Đọc lướt, bỏ qua, sẽ quay trở lại trả lời sau hay kiên trì tìm câu trả lời cho câu hỏi được đặt rồi mới tiếp tục đọc?

Nên nhớ, mỗi cách hành xử khác nhau sẽ tạo ra những kết quả khác nhau. Và những kết quả khác nhau sẽ tạo nên những số phận và cuộc đời khác nhau.

Thế cho nên, việc phản ứng và lựa chọn thông minh trong mọi hoàn cảnh sẽ là những viên gạch nền tảng dựng xây nên cuộc đời ý nghĩa của bạn.

Hãy cẩn thận với cách phản ứng và lựa chọn của bạn trong từng khoảnh khắc vì bạn không biết rằng nó sẽ đẩy con thuyền số phận của bạn trôi dạt về thiên đường hay địa ngục đâu. Hãy cẩn thận!

Quay trở lại câu chuyện Đức Phật và lời khen của ông với vị Sa môn kia:

Theo tôi, đạo ở đây không gì khác hơn đó chính là một con đường và người hiểu đạo là người biết cách bước đi trên con đường ấy một cách dễ dàng và thoải mái nhất. Còn về việc tại sao ngồi thiền lại là một việc rất là thú vị?

Bởi vì ngôi thiên đê quan sát hơi thở là một con đường dễ dàng để đạt được hạnh phúc.

Tôi không biết bạn định nghĩa về hạnh phúc như thế nào nhưng đối với tôi:

Hạnh phúc là còn được hít vào và thở ra.

Bằng việc hiểu đạo, tôi hạnh phúc trong từng phút giây. Tôi hiểu rằng thứ quan trọng nhất trong cuộc đời này không phải là tiền tài, vật chất, danh vọng, chức tước, quyền lực... Mà thứ quan trọng nhất trên đời này chính là... một hơi thở!

Bằng cách biết trân trọng từng hơi bạn thở, bạn sẽ biết cách trân trọng cả cuộc đời mình.

Đây là một sự thật mà ít ai chịu nhìn nhận vì nó quá đơn giản, nó đơn giản đến nỗi người ta xem nó là một điều quá tầm thường và bỏ qua nó, ít ai chịu tìm hiểu về nó và hậu quả là con người ta cứ cắm đầu chạy thực mạng

vào đời, lao vào bể khổ, tranh đua được mất và sử dụng mọi mưu hèn kế bẩn, làm những chuyện trời không dung đất không tha để đạt lấy những tham cầu mà họ nghĩ rằng nếu có nó thì họ sẽ hạnh phúc.

Nhưng họ quên mất rằng, hạnh phúc luôn bên họ nên không cần phải đi tìm mà chỉ cần lựa chọn.

Họ, chính họ chỉ cần lựa chọn hạnh phúc thì hạnh phúc tự khắc sẽ đến giống như câu chuyện Rùa Con đi tìm hạnh phúc.

...

Câu chuyện kể rằng có một con Rùa Con đang bơi theo phía sau của Rùa Mẹ, chợt Rùa Con hỏi Rùa Mẹ.

- Mẹ ơi, hạnh phúc là gì vậy Mẹ?

Rùa Mẹ trả lời: “Hạnh phúc là cái đuôi của con đấy”. Và thế là Rùa Con cứ bơi vòng tròn nhằm tóm lấy cái đuôi của mình, nhưng vì

cổ ngán và mắc kẹt bởi cái mai cứng nên không tài nào tóm được.

Một hồi sau, Rùa Con mệt đến kiệt sức và khóc òa lên: “Hu hu, tại sao con không thể nào bắt được hạnh phúc hả Mẹ?”

*Rùa Mẹ lém lỉnh mỉm cười và nói rằng: “**Con yêu, tại sao con phải bắt lấy hạnh phúc trong khi hạnh phúc luôn theo sau con?**”*

Rùa Con ô lên một tiếng rõ to: “Ừm nhỉ?”

*Câu chuyện kết thúc ở câu nói của Rùa Mẹ với một câu hỏi mở: “**Con yêu, tại sao con phải bắt lấy hạnh phúc trong khi hạnh phúc luôn theo sau con?**”*

Theo tôi nghĩ, Rùa Mẹ là một con Rùa hiểu đạo. Rùa Mẹ hiểu về cách làm như thế nào để đạt được hạnh phúc một cách dễ dàng nhất. Bạn yêu quý, bạn thấy hai câu chuyện tôi vừa kể ở trên thú vị chứ và bạn có hiểu mục đích tại sao tôi kể hai câu chuyện phía trên không?

...

Mục đích tôi kể hai câu chuyện vừa rồi nhằm muốn nhấn mạnh cho bạn một lần nữa:

Bất cứ điều gì bạn làm trên đời này đều là một con đường và người hiểu đạo là người biết cách bước đi trên con đường ấy một cách dễ dàng và thoải mái nhất.

Việc đọc sách cũng như vậy, đọc một quyển sách là cả một hành trình, một con đường dài nhưng không phải ai cũng biết cách đọc sách hiệu quả. Đọc sách hiệu quả ở đây không gì khác hơn là biết cách hiểu sâu, nhớ lâu và xa hơn nữa là vận dụng những kiến thức từ sách vào thực tế để kiểm ra tiền.

Sách là một người thầy, người bạn tuyệt vời chứa đựng những thông tin, kiến thức hết sức đáng quý. Cuộc sống của chúng ta rất ngắn ngủi và hữu hạn, chúng ta không có quá nhiều thời gian để trải nghiệm thử và sai tất cả mọi thứ trên cuộc đời. Người khôn ngoan là người biết học từ cả sai lầm và thành công của người khác.

Bằng việc đọc một quyển sách, chúng ta sẽ rút ra được kinh nghiệm rất nhiều năm sống của một con người mà với bản thân chúng ta, có khi phải mất rất nhiều năm sống mới hiểu được.

Sách giúp chúng ta sống một cách thông minh hơn, giúp chúng ta thu nạp nguồn tri thức quý giá của nhân loại để sống an nhiên và hạnh phúc hơn.

Nhưng vấn đề là không phải ai cũng biết cách làm bạn và tận dụng tối đa sức mạnh từ sách. Rất nhiều người ngoài kia, họ không thích việc đọc sách. Việc họ không thích đọc sách cũng không khác gì họ đang chối bỏ nguồn tri thức quý báu của nhân loại.

Chối bỏ tri thức sẽ dẫn đến sự vô minh và tụt hậu, thậm chí là lụi tàn. Đọc sách chưa chắc đã giàu, nhưng người giàu thường đọc sách và người nghèo thì thường là không đọc sách.

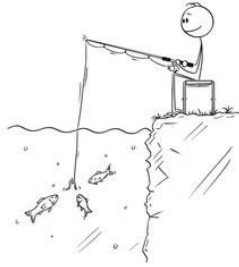
Hơn ai hết, tôi tin bạn sẽ hiểu công dụng và lợi ích của việc đọc sách. Thấu hiểu mong muốn cũng như khó khăn khi bạn đọc sách, với kinh nghiệm đọc hơn 1.000 quyển sách trong vòng gần 10 năm. Và với việc được thọ nhận kỹ năng diễn đạt ngôn từ gần như là chuyên nghiệp từ vũ trụ thông qua sự luyện tập.

Tôi viết quyển sách này như là một món quà dành tặng bạn cũng như là món quà dành tặng cho thế hệ các bạn trẻ Việt Nam. Và dành tặng cho người bạn quan trọng nhất của cuộc đời tôi, bản thân tôi. Một di sản để đời.

Sau này khi mà tôi mất đi, rất mong ai hữu duyên được cầm trên tay quyển sách này, xin bạn hãy gửi quyển sách này đến cho nhiều người hơn nữa. Hãy giúp tôi lan tỏa văn hóa đọc sách để nâng tầm tri thức người Việt lên một tầm cao hơn.

Bởi, văn hóa đọc sách là tướng tiên phong để làm cuộc cách mạng đổi mới tư duy. Chỉ có đổi mới tư duy mới đổi mới được cách làm, cách sống.

Bởi tư duy tạo ra suy nghĩ, suy nghĩ tạo ra cảm xúc, cảm xúc thúc đẩy hành động và hành động tạo ra kết quả.

Nếu ví những quyển sách khác như là một con cá tri thức để bạn câu. Thì quyển sách này chính là quyển sách dạy về kỹ năng câu cá tri thức.

Khi kinh tế giàu mạnh, lối sống văn minh, đất nước chúng ta mới sánh vai với các cường quốc năm châu như Bác Hồ dạy được. Nhưng trước khi sánh vai, chúng ta cần phải theo kịp họ đã. Chúng ta lạc hậu quá rồi.

Đây là thời điểm mà chúng ta phải tiên tiến và hiện đại hơn. Phải chạy nhanh hơn nữa. Đừng nghĩ đến việc phải làm những điều đao

to búa lớn, không đâu, bạn chỉ cần cải thiện bản thân bạn giỏi hơn bằng việc đọc sách và thực hành thật tốt mỗi ngày thôi. Những người xung quanh từ đó sẽ học theo và làm theo.

Và nếu bạn từng có mong muốn thay đổi nền giáo dục Việt Nam, hãy giúp tôi lan truyền quyển sách này để nhiều người Việt Nam hơn nữa biết cách đọc sách hiệu quả.

Họ sẽ biết cách đào thông tin để hóa thành tri thức rồi sau đó sẽ chuyển biến thành hành động để cho ra đời những kết quả, thành tựu mới đóng góp sự nghiệp nước nhà.

MỘT LƯU Ý HẾT SỨC CÓ TÂM!!!

Quyển sách này chính là một hạt giống minh triết. Nếu bạn muốn đón nhận hạt giống minh triết này, tôi khuyên bạn...

Đừng đọc một cách nhảy cóc, bởi...

Quyển sách này được viết và thiết kế theo trình tự rất logic. Bạn sẽ đánh mất rất nhiều trải nghiệm nếu cố tình “chơi ăn gian”. Nếu

bạn cam kết “chơi đẹp” bạn sẽ hiểu thế nào là: phần thưởng chỉ dành cho người xứng đáng.

Tôi từng xem một bộ phim ngắn mang tên *Người Nhện Xa Nhà*, trong phim có một câu nói rất hay từ anh chàng Người Nhện như sau: Đầu muốn đội vương miện, sao tránh khỏi thách thức?

Ý nói rằng, bạn sẽ gặp rất nhiều thách thức trước khi làm chủ một điều gì đó. Và tôi tin rằng, đọc hết quyển sách này sẽ là một thách thức với bạn.

Nhưng nếu không đọc hết, không hiểu sâu, nhớ lâu, không ứng dụng quyển sách này, bạn sẽ rất khó làm chủ được kỹ năng mà bạn đang mong muốn.

Quyển này chữ to đùng, ngôn từ ngắn gọn, nhiều hình vẽ minh họa, ví dụ rõ ràng súc tích đến trẻ em cũng hiểu.

Nếu bạn cảm thấy tin tưởng người thuyền trưởng con thuyền này là tôi thì mời bạn hãy nhanh chân bước lên thuyền và cùng tôi khám phá những mảnh đất tri thức nhé. Một rừng kho báu đang chào đón bạn mang về đấy.

Nào, ta cùng lên thuyền nào.

Mến chào và gặp lại bạn trong từng chương của quyển sách!

GIỚI THIỆU TÁC GIẢ

Ắt hẳn rằng khi đọc một quyển sách nào đó bạn đều tò mò tác giả của quyển sách này là ai và họ có gì nổi bật khiến bạn phải sở hữu ngay những gì mà họ viết.

Chẳng giấu gì bạn, tôi họ tên đầy đủ là Phan Thanh Dũng. Tuy nhiên, nhiều người lại biết đến tôi thông qua tên Adam Phan. Trước kia tôi tốt nghiệp chuyên ngành Sư phạm Tiểu học của trường Đại học Sài Gòn.

Sau khi ra trường, tôi rất tự hào khi mình từng là một Nhà đào tạo chuyên đào tạo kỹ năng sống tại trung tâm Adam Khoo Việt Nam.

Nếu bạn chưa biết Adam Khoo là ai, tôi khuyên bạn

hãy tìm mua quyển sách ***Tôi tài giỏi, bạn cũng thế*** để đọc. Rất nhiều điều thú vị đang chờ bạn thu nạp từ quyển sách đầy đầy. Mặc dù tên thật của tôi là Phan Thanh Dũng, tuy nhiên bạn có thể gọi tôi là Adam, tôi rất thích gọi vậy.

Lý do tôi thích được gọi là Adam vì cuộc đời tôi đã thay đổi rất nhiều kể từ khi đọc được hai quyển sách của hai tác giả đều mang tên Adam - hai người mà tôi vô cùng ngưỡng mộ. Quyển sách đầu tiên có tên là ***Tôi tài giỏi, bạn cũng thế*** của tác giả ***Adam Khoo*** và quyển sách thứ hai mang tên ***Mặt phải*** của tác giả ***Adam Jackson***.

Bạn có thể truy cập vào trang www.lukyna.vn để đăng ký và sở hữu tận tay hai quyển sách này.

Ngoài ra, có hàng trăm quyển sách hay do chính tay tôi tuyển chọn đang chờ bạn rinh về từ trang web đấy. Nhớ nhé: www.lukyna.vn nhé!

Đó là thông tin cơ bản về tôi, vậy thì tôi có gì nổi bật mà bạn phải chọn đọc sách từ tôi mà không phải từ ai khác?

Họ và tên: PHAN THANH DŨNG   Lớp: 10C₂   Năm học 20C1 - 20C2
 Ban: Cơ bản   Các môn học nâng cao:

Môn học/ Hoạt động GD	Điểm trung bình các môn			Điểm KT lại (nếu có)	Giáo viên bộ môn ký xác nhận ĐTB môn học và sửa chữa ĐTB (nếu có), (ghi rõ họ tên và ký)
	Hk ₁	Hk ₂	CN		
Toán	2.7	1.6	2.0		Phạm Yên Hồng
Vật lí	1.0	1.0	1.0		Lê Hoàng Laser
Hóa học	2.2	1.2	2.0		Dương Hoàng Nam
Sinh học	5.2	1.9	3.0		Ng. Bà Hằng
Tin học	6.0	5.2	5.8		Nguyễn Văn Thuận
Ngữ văn	2.4	1.2	1.6		Vũ Hồng Trâm
Lịch sử	4.8	3.0	3.6		Nguyễn Thị Gái
Địa lí	4.3	3.6	3.8		Mai Trúc Linh
Ngoại ngữ Tiếng Anh...	0.0	1.1	1.1		Phan Thị Thủy An
GD CD	4.1	2.1	2.8		Nguyễn Thị Ái Vân
Công nghệ	4.0	3.1	3.4		Trương Văn Hải
Thể dục	6.8	8.3	7.8		Ngô Minh Đức
GD QP-AN	✓	6.5	6.5		Lê Văn Kiệt
Tự chọn	NN				
	Nghề PT				
ĐTB các môn	3.6	2.9	3.2		Phan Thị Thủy An

Trong bảng này có sửa chữa ở: ..... chỗ, thuộc các môn học: .....

Xác nhận của giáo viên chủ nhiệm
(Ghi rõ họ, tên và ký)
 Phan Thị Thủy An

Xác nhận của Hiệu trưởng
(Ký, ghi rõ họ, tên và đóng dấu)
 Nguyễn Văn Chánh

Đây là một trang học bạ năm lớp 10 của tôi!

Thú thật thì tôi từng là một học sinh rất dốt. Tôi từng học rớt năm lớp 10 vào năm 2009 với bảng điểm trời ơi đất hỡi, tôi nghĩ cho đến thời điểm hiện tại... Chưa ai phá được kỷ lục bảng điểm tệ như tôi. Tuy nhiên, nếu bạn chọn đọc quyển sách này từ việc tôi tự hào vì tôi từng học dốt thì không đúng chút nào.

Lý do bạn nên đọc sách mà tôi viết là: Nhờ việc tôi học quá dốt nên tôi được tặng cho một quyển sách nói về việc tạo động lực và cải thiện điểm số trong học tập.

Như đã giới thiệu, quyển sách ấy mang tên *Tôi tài giỏi, bạn cũng thế*. Và chính từ việc ứng dụng kiến thức từ quyển sách ấy vào thực tế đời sống, những kỳ tích trong đời tôi đã bắt đầu xuất hiện.

Từ một học sinh học kém lớp, tôi đã nỗ lực vươn lên sau nhiều năm và tốt nghiệp được cấp 3, đậu đại học và tốt nghiệp được đại học.

Trước khi tốt nghiệp đại học, tôi đã được mời chính thức về trung tâm Adam Khoo Việt Nam để làm việc với vị trí một Chuyên gia Đào

tạo. Cũng trong khoảng thời gian ấy, tôi đã là Giảng Viên của hai khóa học mang tên “**Phương Pháp Ghi Nhớ Siêu Tốc**” và “**Phương Pháp Đọc Sách Siêu Tốc 1.000 Từ/Phút**” tại những sân khóa học trực tuyến nổi tiếng nhất Việt Nam như Unica.vn, Edumall.vn hay Kyna.vn.

Cuối tháng 10 năm 2018, tôi rời khỏi trung tâm Adam Khoo để tham gia vào một tổ chức giáo dục mang tên AQ Academy. Tại đây, sau một khoảng thời gian dài nỗ lực, tôi đã được bổ nhiệm chức vụ Giám đốc Phát triển nội dung tại học viện. Và như một cái duyên đã được định sẵn, tôi còn được Chủ nhiệm CLB UNESCO Văn hóa & Doanh nghiệp Việt Nam cấp cho tấm bằng Chuyên Gia Đào Tạo Về Kỹ Năng Ghi Nhớ & Hướng Nghiệp.

Cũng trong khoảng thời gian này, quyển sách đầu tay của tôi mang tên **Phương Pháp Ghi Nhớ Đỉnh Cao** cũng chính thức được xuất bản năm tôi 25 tuổi. Và quyển sách mà bạn đang đọc chính là quyển sách để đời thứ hai của tôi, năm tôi 26 tuổi (năm 2019).

Tôi viết ra những điều này không phải để khoe với bạn rằng tôi giỏi như thế nào. Điều đó trông thật hợm hĩnh và kiêu ngạo. Bạn biết không?

Để đạt được những thành tựu đột phá với điểm xuất phát là một học sinh rớt lớp... *Tôi thú thật rằng những thành tựu và kiến thức mà tôi đang có đa phần đến từ việc tôi đọc sách và ứng dụng những kiến thức tôi học được từ sách. Từ năm tôi 16 tuổi, tôi đã ý thức phải đọc sách.* Và cho đến thời điểm tôi viết quyển sách này là năm tôi 26, tôi đã đọc hơn một ngàn quyển sách. Và với việc đọc hơn một ngàn quyển sách trong khoảng thời gian 10 năm, tôi đã đúc rút ra được rất nhiều những kinh nghiệm để đọc sách hiệu quả.

Thế cho nên, nếu bạn đang cần tìm một người hướng dẫn bạn cách đọc sách hiệu quả.

Tôi rất tự tin rằng tôi có thể giúp bạn đạt được điều này. Bạn cũng có quyền không chọn tôi. Tuy nhiên, tôi có một bài học nho nhỏ muốn chia sẻ với bạn về cách học của người thành công nhất mà một người thầy trong đời đã dạy tôi, người thầy ấy nói với tôi rằng:

“Dũng à, người thành công là người học từ thất bại của chính mình. Người thành công hơn là người học từ thất bại của người khác. Và người thành công nhất là người học từ thành công của người khác. Và người thành công hơn cả là người học từ cả ba điều”.

Lời thầy nói đã khắc sâu vào trong tâm trí của tôi và tôi cũng rất khao khát, bạn là người tiếp theo nhận được bài học này.

Tôi biết, câu chuyện của tôi sẽ chẳng là gì với bạn. Tuy nhiên, bằng tất cả tấm lòng... Nếu bạn muốn có một người dẫn đường tận tụy để giúp bạn chinh phục từng cột mốc để

đọc nhanh, nhớ lâu, hiểu sâu, ứng dụng ra tiền thì... Có tôi đây!

À mà nhấn mạnh thêm cho bạn, quyển sách này là hơn 10 năm kinh nghiệm sai và sửa sai của tôi cùng với đó là những trái ngọt mà kỹ năng đọc sách hiệu quả mang lại. Hãy học hết tất cả những thất bại đắng cay cũng như thành công ngọt ngào mà tôi chia sẻ trong sách và biến nó thành hành trang của bạn trên đường đời. Tôi dám cam đoan, một lúc nào đó bạn sẽ cần để sử dụng nó trong tương lai.

Để đọc quyển sách này một cách hiệu quả nhất, bạn hãy thực hành 100% những bài tập mà tôi thiết kế dành riêng cho bạn trong sách. Ngoài ra, hãy gạch dưới, tô màu hay ghi chú bất cứ ý tưởng gì nảy ra trong lúc bạn đọc vào sách.

Đừng sợ dư sách, sách mua về để đọc, để hiểu và áp dụng chứ không phải để đó chưng lên kệ rồi ngắm cho vui. Sẽ không có sự thay

đổi nào xảy ra nếu bạn không hành động. Thêm một lý do thuyết phục nữa là khi bạn ghi lên sách, bạn sẽ là đồng tác giả với tôi. Quyển sách này sẽ là của chúng ta thay vì của tôi. Bạn thích chứ?

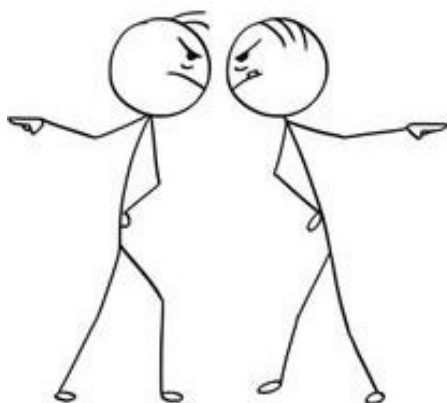
Nếu thích thì hãy làm, đừng ngại. Còn bây giờ, mời bạn hãy lật ngay trang tiếp theo để bước một chân vào vùng đất tri thức và mang kho báu về. Gặp lại bạn trong những trang tiếp theo của quyển sách.

CHƯƠNG 1

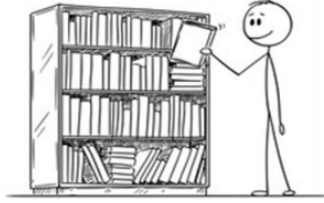
**THAY ĐƯỢC GÓC NHÌN
SẼ ĐỔI ĐƯỢC KẾT QUẢ**

Nhấn nút tí xíu!

Với kinh nghiệm nhiều năm đào tạo kỹ năng, tôi muốn bạn biết và nhận thức rõ một số điều trước khi đi sâu vào nội dung chính của quyển sách này:

- Thứ nhất, thế giới này đầy rẫy những thông tin, nhưng lại thiếu những câu chuyện kể.
- Thứ hai, để hiểu và ngộ được điều gì đó, bạn cần phải đặt và hòa mình vào một bối cảnh cụ thể.
- Thứ ba, bối cảnh phần lớn quyết định nội dung chứ không phải nội dung quyết định bối cảnh.

Kết hợp ba điều này lại với nhau để ứng dụng vào việc đọc sách hiệu quả để đọc nhanh, hiểu sâu, nhớ lâu, ứng dụng ra tiền thì điều bạn cần làm:

Khi đọc được một ý gì đó hay ho trong quyển sách mà bạn đang đọc, bạn hãy tạo ra một bối cảnh bằng những câu chuyện kể để đặt mình vào trong bối cảnh ấy. Từ đó phân tích, lập luận, đúc kết và rút ra được bài học ý nghĩa.

Bạn có để ý tôi dùng từ bối cảnh thay vì hoàn cảnh không?

Để bạn hiểu sự khác nhau giữa hai điều này, tôi muốn kể cho bạn nghe một câu chuyện

rất quen thuộc mà hầu như ai cũng biết mà không phải ai cũng để tâm đến để hiểu. Đặc biệt là hiểu được sự khác nhau giữa bối cảnh và hoàn cảnh. Và câu chuyện mà bạn sắp sửa được hòa mình vào đó chính là câu chuyện Thầy Bói Xem Voi.

Thầy Bói Xem Voi Và Bài Học Ý Nghĩa Về Góc Nhìn

À mà khoan đã, ngay khi tôi vừa giới thiệu tên của câu chuyện, phản ứng của bạn khi nghe tên câu chuyện này là gì?

Có người sẽ cười và bảo là: tưởng gì, lừa tôi về cái tên làm tôi tò mò, tôi biết câu chuyện này rồi và sau đó... **Độc một cách xuề xòa lướt qua như người vô tình.**

Có người sẽ tập trung và tự nhủ: *Đúng là câu chuyện này mình đã từng nghe nhưng đến giờ mình vẫn chưa thấm lắm ý nghĩa câu chuyện. Nếu mình đọc sách chưa hiệu quả thì có nghĩa là còn một điều gì đó mình chưa biết.*

Mình sẽ mở lòng đón nhận và đọc một cách tập trung để hiểu xem tác giả muốn gửi gắm điều ý nghĩa gì?

Như tôi đã nói từ lời mở đầu của quyển sách:

Mỗi cách phản ứng khác nhau sẽ cho ra một kết quả khác nhau.

Tôi không biết bạn phản ứng như thế nào trước hoàn cảnh này nhưng tôi vẫn luôn tôn trọng suy nghĩ của bạn bởi vì đó là góc nhìn của bạn. Còn bây giờ, mời bạn đọc lại câu chuyện ngụ ngôn ngắn nhé:

Nhân buổi ế hàng, năm ông thấy bói mù nói chuyện với nhau. Thấy nào cũng phán nà không biết hình thù con voi nó như thế nào. Chợt nghe người ta nói có voi đi qua, năm

thầy chung nhau tiền biếu người quản voi, xin cho voi dừng lại để cùng xem.

Thầy thì dùng tay bấu vào vòi, thầy thì bấu ngà, thầy thì bấu tai, thầy thì bấu chân, thầy thì bấu đuôi. Đoạn, năm thầy ngồi bàn tán với nhau.

Thầy bấu vòi bảo: Tưởng con voi nó thế nào, hoá ra nó sun sun như con đĩa.

Thầy bấu vào ngà bảo: Không phải! Nó dài dài như cái đòn càn ấy.

Thầy bấu tai bảo: Đâu có! Nó bè bè như cái quạt thóc mà.

Thầy bấu chân cãi: Ai bảo... Nó sừng sững như cái cột đình mấy ông ơi.

Thầy bấu đuôi lại nói: Các thầy nói sai cả. Voi nó tua tủa như cái chổi xể cùn.

Năm thầy, thầy nào cũng cho mình nói đúng, không ai chịu ai, thành ra xô xát, đánh nhau toạc đầu chảy máu...

Hết chuyện!

Bạn thân mến, sau khi đọc xong, chắc bạn cũng đã hiểu được phần nào ý nghĩa của câu chuyện.

Mỗi người bầu vào một chỗ rồi nói voi là thế này là thế nọ. Ai đúng, ai sai?

Ai cũng đúng, đúng với góc nhìn trong tâm trí của họ. Mỗi góc nhìn sẽ cho ra mỗi kết quả khác nhau. Nếu bạn không tin, bạn hãy quay đầu mình sang trái và nhìn, bạn sẽ thấy những điều rất khác với việc quay đầu sang phải hoặc quay đằng sau. Mỗi cuộc đời khác nhau chỉ ở góc nhìn. Chỉ cần thay được góc nhìn bạn sẽ có cơ hội đổi được kết quả.

Tôi thiết kế cả một tấm áp phích to đùng và dán lên tường để nhớ đến phương châm sống này mỗi ngày.

Tôi khuyên bạn cũng nên sống theo phương châm này. Bằng việc sống với câu nói này, bạn sẽ mở lòng trải nghiệm nhiều hơn để có thể nhìn thêm nhiều góc. Từ đó, cuộc sống của bạn sẽ đa sắc màu chứ không phải là một màu đơn điệu, đáng chán.

Đó là bài học đầu tiên nhưng quan trọng hơn cả là thông qua câu chuyện trên, bạn phải nhìn ra được sự khác nhau giữa tư duy hoàn cảnh và tư duy bối cảnh. Vậy bối cảnh là gì và hoàn cảnh là gì?

Tư Duy Bối Cảnh - Hoàn Cảnh

Bối cảnh là cái tổng quát, hoàn cảnh là cái chi tiết nhỏ hơn trong bối cảnh đó. Hoàn cảnh chỉ là một điều gì đó xảy ra trong bối cảnh, còn bối cảnh là tập hợp những hoàn cảnh xảy ra.

Trong câu chuyện Thầy Bói Xem Voi, bối cảnh là năm ông thầy mù xem voi. Còn hoàn

cảnh xảy ra trong bối cảnh là mỗi người bầu vào một bộ phận rồi cho ra một nhận định.

Nếu bạn chỉ nhìn theo *tư duy hoàn cảnh* thì những gì bạn nhìn thấy chỉ là tư duy một chiều, rất phiến diện. Nhưng khi bạn có *tư duy nhìn theo bối cảnh* thì bạn sẽ biết cách nhìn cuộc sống một cách tổng quát hơn. Từ đó, bạn sẽ cho ra được rất nhiều quyết định hiệu quả, không phiến diện và biết thông cảm cho người khác, xã hội vì thế mà sẽ tốt hơn rất nhiều.

Tư duy bối cảnh là cực kỳ quan trọng trong việc đọc sách. Nếu bạn đã hiểu tư duy này thì khi đọc sách: Bạn làm ơn đừng có tin 100% những gì mà tác giả viết, bạn phải biết lập luận, phân tích và chứng minh. Bởi những gì tác giả viết cũng chỉ là góc nhìn, quan điểm của người đó. Mà quan điểm của họ thì chỉ phù hợp nhất với họ, với bối cảnh và trình độ của họ.

Tóm lại, đọc sách không cần đọc quá nhiều, đọc tới đâu hiểu được tới đó để hành là đủ.

Người đọc sách thông minh là người phải biết nghi ngờ những điều sách viết. Khi đọc, bạn phải biết cách đặt câu hỏi để phân tích, lập luận, chứng minh, thẩm định và đúc rút thông tin. Quan trọng hơn cả, câu hỏi chính là cái mỏ neo để bạn nhớ được kiến thức.

Chương này là chương gieo hạt mầm nên bạn cũng chưa cần phải hiểu sâu. Tuy nhiên, bạn phải hiểu được tư duy theo bối cảnh và tư duy theo hoàn cảnh. Đặc biệt nhất là điều cần nhớ ở đầu chương. Nó là nền tảng của mọi nền tảng giúp bạn đọc sách hiệu quả.

Khi đọc được một ý gì đó hay ho trong quyển sách mà bạn đang đọc, bạn hãy tạo ra một bối cảnh bằng những câu chuyện kể để đặt mình vào trong bối cảnh ấy. Từ đó phân tích, lập luận, đúc kết và rút ra được bài học ý nghĩa.

Còn nếu bạn thật sự muốn hiểu sâu sắc sâu hơn nữa. Chúc mừng bạn, hãy lật sang trang

tiếp theo để cùng tôi bước vào một bối cảnh thực tế giữa tôi và một cô gái xinh đẹp, thích đọc sách tên Xuân. Nơi mà bạn sẽ à há liên tục về những bí quyết đọc nhanh, hiểu sâu, nhớ lâu, ứng dụng ra tiền. Gặp lại bạn ở chương tiếp theo...

TÓM TẮT CHƯƠNG 1

- Thế giới này đầy rẫy những thông tin, nhưng lại thiếu những câu chuyện kể.
- Để hiểu và ngộ được điều gì đó, bạn cần phải đặt và hòa mình vào một bối cảnh cụ thể. Bối cảnh phần lớn quyết định nội dung chứ không phải nội dung quyết định bối cảnh.
- Khi đọc được một ý gì đó hay ho trong quyển sách mà bạn đang đọc, bạn hãy tạo ra một bối cảnh bằng những câu chuyện kể để đặt mình vào trong bối cảnh ấy. Từ đó rút ra được bài học ý nghĩa.
- Hoàn Cảnh + Phản Ứng = Kết Quả Nhận Được.
- Chỉ cần thay được góc nhìn, bạn sẽ có cơ hội đổi được kết quả.

- Bối cảnh là cái tổng quát, hoàn cảnh là cái chi tiết nhỏ hơn trong bối cảnh đó. Tư duy theo bối cảnh sẽ được lợi nhiều hơn là tư duy theo hoàn cảnh.
- Đừng tin 100% những gì tác giả viết. Phải biết nghi ngờ khi đọc để thẩm định thông tin.

HOT! QUÀ TẶNG DÀNH CHO BẠN

Tác giả là công dân của thời đại 4.0. Nên điểm độc đáo của quyển sách này là bạn vừa đọc qua sách, vừa được học thông qua video sách nói để tăng mức độ hiệu quả. Nếu lười đọc, mời bạn dành ra 5giây để bật mạng điện thoại, sau đó mở máy ảnh điện thoại/ Zalo lên, đưa màn hình máy ảnh vào mã QR dưới đây để nhận bài học qua sách nói.

Trở vào đây nhé!

www.lukyna.vn

Sách Hay Thay Đổi Cuộc Đời

CHƯƠNG 2

CHUYỆN NGƯỜI CON GÁI TÊN XUÂN VÀ... CÂU HỎI NẶNG KÝ CỦA NHÀ VÔ ĐỊCH

Google Là Thầy Của Bạn!

Với thời buổi công nghệ thông tin và mạng xã hội lên ngôi như hiện nay, hầu như các cuộc giao tiếp của tôi với những đối tác, khách hàng, bạn bè, học viên đều ở trên internet, đặc biệt là Facebook. Theo thống kê tại Việt Nam vào năm 2019, dân số Việt Nam có khoảng 98 triệu người và con số sử dụng tài khoản Facebook tại Việt Nam là khoảng 60 triệu. Điều đó cho thấy rằng, hơn 50% người dân Việt Nam đều có cho mình một tài khoản tại mạng xã hội này.

Đó bạn thông tin này tôi lấy đâu ra?

Xin thưa là do tôi tra Google, hể cái gì không biết thì tôi tra Google, Google là thầy của tôi

và với chủ đề của quyển sách là cách đọc sách hiệu quả, chỉ cần bạn tìm kiếm google từ khóa *cách đọc sách hiệu quả* thì Google sẽ:

Trả lại cho bạn 94.700.000 kết quả trong vòng 0,35 giây, thời điểm tôi search là khoảng gần cuối năm 2019, bạn search năm của bạn thì con số này có thể tăng chóng mặt.

Sức mạnh của công nghệ thông tin thật vi diệu. Bạn có thắc mắc là tại sao có nhiều mẫu thông tin nói về chủ đề này vậy mà tôi vẫn viết sách không?

Lợi ích là thế nhưng cũng có mặt trái, bạn cứ tưởng tượng trang tìm kiếm Google giống như một cái bãi rác thông tin ai muốn quăng gì vào thì quăng vậy. Trong cái đống 94.700.000 mẫu thông tin kia, bạn có chắc là bạn sẽ ngụp lặn và tìm ra được những mẫu thông tin được hệ thống một cách logic phù hợp với điều bạn muốn tìm hiểu nhất chú?

Hay chỉ là những mẫu thông tin được viết theo dạng liệt kê quăng lên cho có để thu hút người đọc với nhiều mục đích phía sau kèm theo?

Tôi nghĩ là rất khó bởi như câu nói tôi nói ở đầu Chương 1 thì thế giới này đầy rẫy thông tin nhưng lại thiếu những câu chuyện kể. Vốn là một chuyên gia nghiên cứu về não bộ để tăng cường khả năng ghi nhớ. Tôi khao khát gửi đến bạn thông điệp:

Những câu chuyện kể chính là công cụ giúp chúng ta ghi nhớ đỉnh nhất và giúp chúng ta hiểu một thông tin gì đó nhanh nhất.

Tôi tin tôi đã minh họa thành công cho bạn luận điểm này thông qua câu chuyện Thầy Bói Xem Voi. Có phải bạn đã hiểu ý nghĩa câu chuyện và thậm chí có thể kể lại nội dung chính của câu chuyện?

Cũng phải thú thật với bạn là khi tôi quyết định viết quyển sách này tôi đã phải chùn bước rất nhiều lần và lý do chùn bước không phải là ở kiến thức muốn chia sẻ mà là hình thức trình bày nội dung. Với công việc là một tác giả thì việc diễn đạt ngôn từ không phải là điều khó với tôi. Nhưng diễn đạt theo phong cách nào mới là việc khó, cũng may mắn là trong lúc tôi khá là bí đường thì một giải pháp bất ngờ đã đến với tôi thông qua một hoàn cảnh bất ngờ. Tôi có một người bạn tên Xuân, Xuân là một cô gái xinh đẹp, rất thích đọc sách và giỏi giang.

Một ngày nọ, Xuân hỏi tôi thông qua tin nhắn trên Facebook cá nhân của tôi:

Xuân thích đọc sách lắm mà Xuân chưa được nhớ lắm nội dung khi đọc sách. Vậy làm sao để nhớ được nội dung sách hả Adam?

Chính câu hỏi nặng ký này đã truyền cảm hứng cho tôi viết tiếp quyển sách này bởi không có gì gần gũi, dễ hiểu hơn nội dung những đoạn đối thoại giữa hai người với nhau

vì điều này rất là đời. Như bắt được mạch ý tưởng để tạo bối cảnh viết tiếp quyển sách, tôi trả lời ngay:

Gặp nhau một buổi nhé, Adam sẽ trả lời tường tận. Và buổi gặp mặt ấy, tôi đã chia sẻ tất tần tật về cách làm như thế nào để đọc sách hiệu quả. Không chỉ đọc nhanh, nhớ lâu mà còn là hiểu sâu và cách ứng dụng vào thực tế để ra tiền.

Bạn hiểu ý nghĩa tại sao tôi lại đặt tiêu đề là *Chuyện Về Cô Gái Tên “Xuân”* trong chương này chứ? Bởi từ chương này trở đi. Bối cảnh sẽ bắt đầu được hình thành. Và bối cảnh trong quyển sách này không gì khác hơn là cuộc trò chuyện giữa tôi và Xuân. Cuộc trò chuyện bàn luận về câu hỏi nặng ký giúp bạn trở thành nhà vô địch đọc sách:

Làm thế nào để đọc sách hiệu quả?

Và với vai trò bạn là độc giả, tôi rất mong bạn hãy

hòa hết mình vào câu chuyện này, bạn hãy là người thứ ba, ngồi ở cái bàn sát bên giữa tôi và Xuân để lắng nghe, quan sát cuộc đối thoại này nhằm rút ra những bài học ý nghĩa nhất về cách đọc sách hiệu quả. Hãy thư giãn, quan sát, cảm nhận và lắng nghe như bạn đi nghỉ mát vậy.

Còn về phần tôi và cô gái tên Xuân, một người sẽ hỏi những câu hỏi mà chắc bạn cũng thắc mắc và một người sẽ trả lời tường tận, nhiệt tình hết mức có thể. Tôi sẽ dùng hết tâm huyết của mình để diễn giải giúp bạn “ngộ” được bài học.

Tuy nhiên, một cánh tay rất khó tạo thành tiếng. Nỗ lực một bên thôi vẫn chưa đủ, rất mong bạn hãy hợp tác **“thêm một tay với tôi”** để chúng ta cùng nhau tạo ra những tiếng vỗ tay làm đẹp cho đời. Từ Chương 3 trở đi, tôi sẽ không trực tiếp trò chuyện với bạn nữa mà chỉ trò chuyện với cô gái tên Xuân. Bài học là do bạn phải nỗ lực suy nghĩ rút lấy.

Bối cảnh sắp sửa được diễn ra. Nếu là một khán giả, hãy là một khán giả cuồng nhiệt bạn nhé. Bởi, cách bạn làm một việc là cách bạn làm mọi việc trong cuộc sống.

Đồng ý với tôi thì ngay bây giờ, mời bạn hãy giơ hai tay của mình lên và vỗ vào nhau thật mạnh, thật mạnh, mạnh nữa để chào đón màn đối thoại đầy giá trị giữa hai nhân vật đình đám trong quyển sách này: Adam Phan và người con gái xinh đẹp tên Xuân.

TÓM TẮT CHƯƠNG 2

- Cái gì không biết thì tra Google. Google là thầy của bạn.
- Những câu chuyện kể chính là công cụ giúp chúng ta ghi nhớ đỉnh nhất và giúp chúng ta hiểu một thông tin gì đó nhanh nhất.
- Một bàn tay rất khó tạo thành tiếng, để tạo thành tiếng bạn cần hai cánh tay vỗ vào nhau. Một bên cố gắng thôi vẫn chưa đủ. Sự hợp tác rất là quan trọng.
- Nếu là khán giả, hãy là một khán giả cuồng nhiệt. Bởi, cách bạn làm một việc là cách bạn làm mọi việc trong cuộc sống.

HOT! QUÀ TẶNG DÀNH CHO BẠN

Tác giả là công dân của thời đại 4.0. Nên điểm độc đáo của quyển sách này là bạn vừa đọc qua sách, vừa được học thông qua video sách nói để tăng mức độ hiệu quả. Nếu lười đọc, mời bạn dành ra 5 giây để bật mạng điện thoại, sau đó mở máy ảnh điện thoại/Zalo lên, đưa màn hình máy ảnh vào mã QR dưới đây để nhận bài học qua sách nói.

Trở vào đây nhé!

www.lukyna.vn

Sách Hay Thay Đổi Cuộc Đời

CHƯƠNG 3

**CÀ PHÊ TRUNG NGUYÊN &
5 QUYỀN SÁCH “ĐỔI ĐỜI”
MÀ ÔNG ĐẶNG LÊ NGUYÊN
VŨ KHUYÊN ĐỌC**

Sài Gòn những ngày đầu tháng 8 vẫn mưa dai dẳng. Mưa ào ào như muốn trút hết nước xuống mặt đất. Mưa xối xả ngập cả đường, cả lối.

Người ta hay bảo, tháng 6 trời mưa, trời mưa không dứt. Nhưng không hiểu sao Sài Gòn tháng 8 trời vẫn vậy. Dẫu sao ở cái xứ Sài thành này. Mưa vẫn tốt, mưa quẩy hết khói bụi của thành phố đi một nơi xa khác. Sài Gòn mùa mưa vẫn rất đẹp, không khí có vẻ yên lành và thơ mộng hơn.

Sài Gòn, vùng đất cơ hội, miền đất hứa của rất nhiều người con đất Việt muốn đổi đời... Chưa bao giờ nhạt nhòa trong tôi.

Ngồi trong quán cà phê Trung Nguyên đối diện tòa LandMark 81 cao nhất Việt Nam tại

Vinhomes City, tôi lặng lẽ ngắm tòa nhà và cảm thấy mình thật may mắn khi được chiêm ngưỡng một kỳ tích của người Việt. Ngôi nhà cao chọc trời như khẳng định tính cách bản lĩnh của người Việt Nam. Ngôi đối diện tôi là Xuân, một cô gái xinh đẹp có mái tóc dài và nụ cười tỏa nắng rất ngọt ngào. Tôi cười bảo Xuân: “Sài Gòn hôm nay thơ mộng Xuân nhỉ, mưa rúc rích ngoài trời cộng thêm tiếng nhạc của quán cà phê làm không gian ở đây vừa ấm áp vừa dễ chịu thật”.

Xuân cười bảo: “Ừm, Xuân rất thích vào những không gian yên tĩnh như thế này, đặc biệt là cà phê Trung Nguyên. Quán cà phê phân khúc dành cho doanh nhân nên rất yên tĩnh”.

Tôi đồng ý với ý kiến của Xuân, cá nhân tôi rất thích những quán cà phê như Trung Nguyên. Hầu như khi gặp đối tác và khách hàng, tôi luôn mời họ vào đây để bàn việc. Tôi chợt hỏi Xuân.

“Xuân có biết lý do tại sao Adam lại mời gặp Xuân tại nơi này mà không phải là một nơi khác không?”

Xuân lắc đầu nhẹ trả lời: “Xuân cũng không biết nữa, chắc là tại nơi đây yên tĩnh và đẹp để lại sang trọng, phù hợp để có những buổi chia sẻ ý nghĩa”.

Tôi phải công nhận là Xuân có khả năng quan sát rất tốt. Tôi hỏi tiếp: “Còn gì nữa không Xuân?”

“Ừm! Xuân cũng không biết nữa, Adam chia sẻ thêm cho Xuân đi?”

“Đồng ý, Xuân có thấy trong quán này có điều gì đặc biệt nhất không?”

“À, nước trà ở rất ngon. Nhân viên cũng rất lịch sự và đặc biệt là trên mỗi cái bàn dành cho thực khách luôn có một lọ hoa nhỏ xinh tươi và kèm theo đó là một quyển sách.”

“Chính xác, gần đến điều đặc biệt nhất rồi. Còn gì nữa không Xuân?”

“Adam hỏi như thế chắc chắn là Adam có câu trả lời rồi. Adam nói cho Xuân nghe đi?”

Vẫn cái tính cù nhây, tôi trả lời: “Ừm, Xuân có để ý là trong quán cà phê này có một tủ sách không?”

“Xuân thấy. Thì sao Adam?”

Tôi cười hể hể và nói: “Điểm đặc biệt nhất vẫn chưa phải là cái tủ sách mà đặc biệt nhất là 5 quyển sách được để trên tủ sách ấy. Xuân có biết tại sao Adam lại bảo 5 quyển sách ấy đặc biệt không?”

“Không, Adam trả lời đi, Xuân đang rất tò mò luôn đó. Tại sao vậy Adam?”

Không làm khó cô gái này nữa, tôi bắt đầu vào câu chuyện, tôi trả lời: **“Bởi vì... đó là 5 quyển sách ‘đổi đời’ mà bác Đặng Lê Nguyên Vũ khuyên đọc và muốn gửi gắm đến thế hệ trẻ Việt Nam.** Xuân có biết là đằng sau 5 quyển sách này là câu chuyện thú vị gì không?”

Xuân bắt đầu hướng người về phía trước, ngôn ngữ cơ thể cho thấy Xuân đang rất quan tâm về chủ đề này: “Xuân chưa biết, Adam chia sẻ đi”.

“Ừm, nghe của Adam mà nên từ từ Xuân sẽ được nghe hết thôi. Adam mời Xuân đến quán này vì phù hợp với nội dung mà hôm nay chúng ta chia sẻ với nhau. Mà đờn xiu, để Adam đi gọi món nha, hôm nay lo viết sách mà quên cả ăn, giờ đói quá. Ở đây đồ ăn cũng ngon lắm. Xuân ăn gì không, Adam gọi luôn?”

“Thôi Adam ăn đi, Xuân uống sinh tố được rồi. Với lại nước trà ở đây thơm quá à, nhiều đây đủ hạnh phúc rồi.”

Sau câu trả lời của Xuân, tôi lặng lẽ bước nhẹ nhẹ đến quầy để gọi món ăn mà mình yêu thích. Vừa đi vừa tận hưởng âm thanh du dương của bản nhạc không lời, thú giai điệu mà tôi vô cùng yêu thích.

Gọi món xong, tôi quay lại chỗ cũ và thấy Xuân đang cầm trên tay quyển sách ***Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách*** của

Chung Ju Jung - người sáng lập tập đoàn danh tiếng Hyundai.

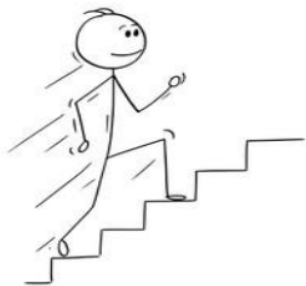
Với một vẻ mặt vô cùng căng thẳng, tôi tiến về phía Xuân đang ngồi. Nhìn thẳng vào mặt Xuân, tôi hỏi thẳng: “Ừ tại sao Xuân lại cầm trên tay quyển sách này. Xuân có biết là...” (giọng tôi nghèn nghẹn).

Xuân chưa kịp trả lời thì tôi cười thật tươi và nói tiếp: “Adam đùa Xuân mặt hình sự để Xuân nhớ khoảnh khắc này đó. Bởi sao Xuân biết không?”

“Bởi vì Adam muốn Xuân nhớ mãi quyển sách này, đây là một trong những quyển sách mà Adam yêu thích nhất, đúng chất phải nói là quyển sách đã thay đổi cuộc đời Adam, làm cho Adam có tư tưởng là không bao giờ đầu hàng trước thất bại.

Hôm nay, Adam cố tình hỏi Xuân nhiều câu hỏi để dẫn dắt đến mấy quyển sách này, thật tình rất mừng khi Xuân đang cầm quyển sách đó trên tay.

Ngoài quyển này, Xuân nên đọc thêm một số quyển sau để thành công nhanh hơn: ***Nghĩ giàu làm giàu*** của Napoleon Hill, ***Khuyến học*** của Fukuzama Yukichi, ***Quốc gia khởi nghiệp*** của Dan Senor & Saul Singer, ***Đắc Nhân Tâm*** của Dale Carnegie. Mấy quyển này đều là tuyệt tác của nhân loại đó.”

Xuân cảm ơn sau đó hỏi tôi: “VẬY NHỮNG QUYỂN SÁCH KHÁC NỘI DUNG THÌ SAO ADAM? ADAM ĐỌC HẾT CHƯA?”

“Adam đọc hết rồi.” Tôi vừa nói vừa cười, song lại nói thêm:

“Nhấn mạnh một lần nữa, đây là những quyển sách tuyệt tác của thế giới. Ai mà chưa có nên lên trang www.lukyna.vn mà đặt sách,

toàn những quyển sách hay được tuyển chọn trên đây. Trang này do chính Adam lập nên, điều hành và đánh giá sách. Nhân tiện quảng cáo tí hể hể.”

“Hi hi, Adam vui tính và quảng cáo khéo léo quá. Vậy những quyển sách còn lại thì thế nào Adam, Adam giới thiệu sâu hơn tí được không?”

“Adam sẽ trả lời vào cuối buổi chia sẻ ngày hôm nay. Bây giờ chưa phải lúc, tạm gác mấy quyển sách này qua một bên nhé. Hôm nay Adam sẽ giải đáp mọi thắc mắc về việc đọc sách cho Xuân. Xuân đã sẵn sàng lắng nghe Adam chia sẻ chưa?”

“Sẵn sàng rồi nè. Adam chia sẻ đi. Xuân hóng quá trời!”

“Vậy thì Xuân lấy tập ra ghi chép đi, Adam chỉ chia sẻ một lần thôi đó. Ghi chép lại để còn có cái mà xem lại.”

“Rồi nhé Adam. Adam chia sẻ đi.”

Để xác nhận điều cần chia sẻ, tôi hỏi Xuân: “À, câu hỏi mà Xuân muốn hỏi là gì nhỉ?”

“Đó là làm như thế nào để đọc sách hiệu quả đó Adam?”

Sức Mạnh Của Sự Định Nghĩa

“Rồi hiểu rồi. Câu hỏi rất hay luôn. Nhưng mà để Adam hỏi Xuân một câu hỏi. Nói trước, Adam đã từng hỏi câu này với rất nhiều người nhưng ít ai trả lời được. Hy vọng Xuân trả lời được. Theo Xuân, thế nào là đọc sách hiệu quả?”

“À ừm, đọc sách hiệu quả là đọc mà ứng dụng được, đọc mà nhớ lâu. Đọc mà hiểu nữa” - Xuân trả lời.

“Tuyệt vời, tôi vỗ tay khen Xuân; Hay quá Xuân à, Xuân nói đúng hết trơn. Adam đã từng hỏi rất nhiều anh/chị câu hỏi này nhưng họ đều bó tay chấm cơm. Xuân thật thông minh. Và những người bó tay chấm cơm ấy, Adam thường hay nói tiếp: Búa là một một dụng cụ để sửa chữa, được cấu thành bởi: cục sắt nặng + cán cầm hơi dài. Khi nói tới đây, thường họ sẽ bắt đầu gật gù Xuân à.” Tôi tiếp tục nói:

Những câu chuyện kể chính là công cụ giúp chúng ta ghi nhớ đỉnh nhất và giúp chúng ta hiểu một thông tin gì đó nhanh nhất.

“Đọc sách hiệu quả cũng thế, đọc sách hiệu quả là đọc như thế nào mà đọc được nhanh, hiểu được sâu, nhớ được lâu và ứng dụng ra được tiền.”

“Đó là 4 quá trình đọc sách để có thể nói rằng đọc sách hiệu quả. **Vậy thì làm thế nào để đọc sách hiệu quả hả Adam?**”

Tôi nở một nụ cười nong hậu trên đôi môi xinh đẹp như một bông hoa đang chớm chím và nói tiếp: “Để đọc sách hiệu quả thì phải đợi Adam một chút. Adam lấy cái này cho Xuân xem...”

TÓM TẮT CHƯƠNG 3

- 5 quyển sách “đổi đời” mà ông Đặng Lê Nguyên Vũ khuyên đọc và muốn gửi gắm đến thế hệ trẻ Việt Nam:
  - *Nghĩ giàu làm giàu* của Napoleon Hill
  - *Khuyến học* của Fukuzama Yukichi
  - *Quốc gia khởi nghiệp* của Dan Senor & Saul Singer
  - *Đắc nhân tâm* của Dale Carnegie
  - *Không bao giờ thất bại, tất cả chỉ là thử thách* của Chung Ju Jung.
- Anh/chị sẽ không thể nào tìm được điều gì đó nếu anh/chị không biết định nghĩa của điều đó là gì. Anh/chị sẽ không thể nào tìm được cái chảo để dưới bếp nếu không biết định nghĩa của cái chảo là gì.

- Đọc sách hiệu quả là đọc như thế nào mà đọc được nhanh, hiểu được sâu, nhớ được lâu và ứng dụng ra được tiền. Đó là bốn quá trình đọc sách để có thể nói rằng đọc sách hiệu quả.

HOT! QUÀ TẶNG DÀNH CHO BẠN

Tác giả là công dân của thời đại 4.0. Nên điểm độc đáo của quyển sách này là bạn vừa đọc qua sách, vừa được học thông qua video sách nói để tăng mức độ hiệu quả. Nếu lười đọc, mời bạn dành ra 5 giây để bật mạng điện thoại, sau đó mở máy ảnh điện thoại/Zalo lên, đưa màn hình máy ảnh vào mã QR dưới đây để nhận bài học qua sách nói.

Trở vào đây nhé!

www.lukyna.vn

Sách Hay Thay Đổi Cuộc Đời

CHƯƠNG 4

**ĐỒNG CHÍ THẤY ĐƯỢC GÌ
TRONG TỜ 200.000 VNĐ NÀY?**

Bài Học Thú Vị Về Sức Nhìn

Tỏ vẻ bí mật, tôi đưa tay vào túi mình và rút ra một cái ví. Phát hiện ví mình trống trơn không có tiền mặt chỉ có mấy cái thẻ ngân hàng nên tôi hỏi Xuân:

“Xuân có 200.000 ở đó không?”

Xuân bảo có nên tôi nói tiếp: “Vậy Xuân lấy ra đi, bài học đầu tiên để đọc sách hiệu quả sẽ liên quan đến tờ tiền 200.000 này”. Tôi bảo Xuân đưa tôi tờ tiền 200.000, sau đó tôi cầm

tờ tiền lên trước mặt Xuân và hỏi: “Xuân thấy được gì trong tờ 200.000 VNĐ này?”

Cô gái trả lời: “Ừm... Xuân thấy có hình Bác Hồ nè, rồi có số seri, thêm cái huy hiệu rồi dòng chữ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam với con số 200.000 nữa đó Adam”.

“Rất chính xác, khi Adam hỏi câu hỏi này, 99% sẽ trả lời giống như Xuân vừa hỏi. Nhưng giá trị của câu hỏi này nằm ở chỗ 1% còn lại. Adam từng có người học viên trả Adam 10.000.000 VNĐ để nhận sự khác biệt 1%. Xuân có sẵn sàng trả tờ tiền 200.000 VNĐ này cho Adam để nhận được bài học ẩn đằng sau tờ tiền này không?”

“Sẵn sàng chứ, Xuân tin chắc điều mà Adam chia sẻ phía sau tờ tiền sẽ vô cùng ý nghĩa và đầy giá trị. Adam chia sẻ đi, tiền bạc không phải là vấn đề.”

“Hay lắm Xuân, tư duy như thế mới dễ thành công được. Muốn được giá thì phải trả giá. Nãy Adam hỏi Xuân, Xuân thấy gì trong tờ tiền này đúng không?”

“Đúng rồi Adam, Xuân nói điều Xuân thấy rồi. Vậy Adam thấy gì trong tờ tiền này vậy?”

“Điều Adam thấy là trong 200.000 VNĐ này, Adam sẽ mời cà phê được bốn người giỏi hơn Adam về một lĩnh vực khác. Khi gặp họ, Adam sẽ chia sẻ điều Adam biết và họ sẽ chia sẻ điều họ biết cho Adam.

Adam sống theo triết lý trái táo của người Đức: Bạn có một trái táo, tôi có một trái táo. Đổi cho nhau, chúng ta cũng chỉ có một trái táo. Nhưng nếu bạn có một nguồn tri thức, tôi có một nguồn tri thức. Đổi cho nhau, chúng ta sẽ có vô vàn tri thức. Với 200.000 VNĐ này, Adam sẽ tạo ra được 4 mối quan hệ siêu chất lượng. Và bốn mối quan hệ này sẽ cho Adam một nguồn tri thức khủng khiếp, từ tri thức và mối quan hệ, Adam sẽ tạo ra nguồn tiền nhiều hơn 200.000 VNĐ gấp nhiều lần. Nhất trí tuệ, nhì quan hệ mà ị.”

Điều này có ý nghĩa là cái thấy hiện hữu thì rất dễ, cái thấy vô hình mới khó.

Những gì mà Xuân thấy chỉ là những gì Xuân thấy, những gì mà Adam thấy là những gì mà Adam tư duy. Sức thấy càng xa thì khả năng đạt được kết quả càng nhiều đó Xuân. Xuân hiểu điều Adam vừa chia sẻ chứ?

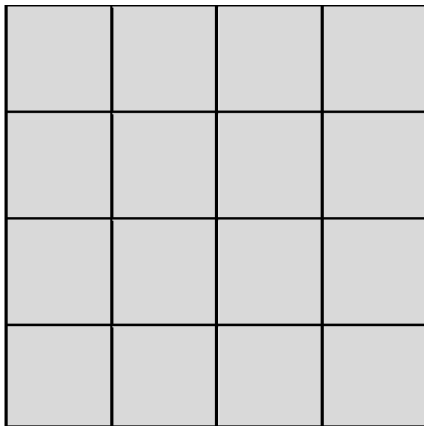
“Hiểu chứ?”

“Thật không đó?”

“Thật mà, không tin Xuân hả?”

“Ha ha, phải kiểm tra mới biết. Vậy hỏi thêm câu nữa để kiểm tra nè:”

“Đố Xuân trong hình có mấy hình vuông?”

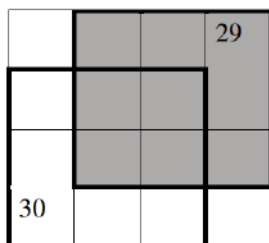
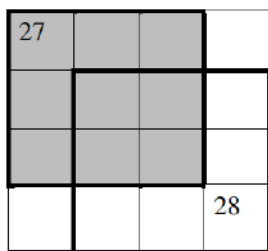
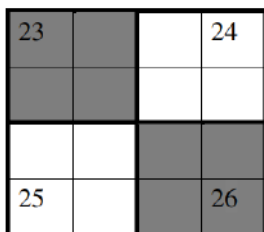

Cô gái trả lời: “Ừm, 16 hình đó Adam. À không 20 hình chứ. Ừa mà nhiều hơn 20 hình, 21 hình á”.

“Chắc chưa Xuân?”

“Rồi, Xuân chốt luôn, 21 hình đó.”

“Tuyệt vời lắm, Xuân gần đúng rồi, Xuân xem kết quả nhé!”

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

17			
	18		

	19		
22			20
	21		

“Bất ngờ chưa, là 30 hình lặn nhé. Đỗ Xuân, ở đây có bài học gì nè?”

Cô gái với khuôn mặt ngạc nhiên trả lời: “Ui trời... Cứ nghĩ là ít mà ai ngờ nhiều thế này. Theo Xuân thì một cái nhìn kỹ càng hơn sẽ thấy được nhiều hơn đó. Bài học này hay quá đi”.

Tôi hào hứng nhìn thẳng vào mắt cô gái và nói lớn: “Chính xác!”

Một cái nhìn sâu hơn sẽ giúp chúng ta khám phá được nhiều thứ hơn. Thêm nữa là... không phải cái gì chúng ta cũng biết hết. Thế cho nên, chúng ta cần những người xung quanh chỉ cho chúng ta thấy cái mà chúng ta chưa thấy, để chúng ta biết cái mà chúng ta chưa biết. Những điều rất hiển nhiên và đôi khi cũng không được hiển nhiên cho lắm.

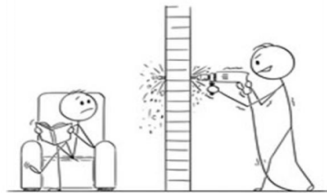
Tôi nói tiếp: “Xuân có biết ngụ ý của hai hoạt động mà Adam vừa bày ra rồi chứ?”

Để đọc sách hiệu quả, phương pháp và kỹ thuật thôi thì vẫn chưa đủ. Thứ quan trọng nhất phải nhắc đến đó chính là tư duy đọc sách, mà tư duy thì có nhiều cách tư duy khác nhau lắm, ở đây Xuân chỉ cần nhớ:”

Để đọc sách hiệu quả, mình phải có tư duy nhìn theo bối cảnh, rồi phải biết nhìn rộng và nhìn sâu. Hay nói một cách khác khi đọc sách, mình phải có cái nhìn tổng quát về quyển sách mà mình muốn đọc, sau đó đọc được một thông tin gì đó mới lạ, khó hiểu hoặc hấp dẫn, mình phải ngẫm nghĩ thật xa và “khoan” thật sâu vào thực tế cuộc sống của mình.

Điều này ban đầu sẽ hơi khó vì ít ai có tư duy này khi đọc sách. Bởi, thường thì người ta gọi là đọc sách cho sang mồm chứ mấy ai đọc sách thật sự đâu, thường là họ chỉ đọc chữ thôi chứ không có đọc sách. Họ tỏ vẻ mình thông thái chứ khi đọc họ lười suy nghĩ lắm.

Họ đọc mà thấy có câu hỏi nào đó trong sách là họ lướt qua ngay chứ ít ai mà dừng lại trả lời lắm.

Adam đã từng như vậy và Adam cũng tin là Xuân cũng từng như vậy rất nhiều lần. Nhưng mình phải thay đổi Xuân à, mình phải làm khác những gì thiên hạ đang làm thì mình mới có điều mà thiên hạ không có. Đồng ý chứ Xuân?

“Đúng rồi Adam, Adam như đang đi guốc trong bụng Xuân vậy.” - Cô gái gật gù.

“Vậy thì hay quá, chúng ta đồng quan điểm rồi. Mà Xuân nhớ nha, sau này cứ hễ thấy tờ tiền thì làm ơn nhớ đến bài học sức nhìn xa, còn hễ thấy hình vuông thì nhớ đến bài học sức nhìn sâu.”

Tôi nhấn mạnh: “Thấy Xuân nhiệt tình lắng nghe và ham học hỏi nên Adam muốn tặng Xuân thêm một món quà vô cùng đắt giá, không phải ai cũng được nhận đâu. Nếu nhận món quà này, Xuân sẽ thấy việc đọc sách dễ dàng hơn rất nhiều. Xuân có muốn nhận quà không?”

Cô gái ngồi thẳng người và mắt nhìn thẳng vào tôi, sau đó nói: “Có, nghe thú vị quá đi. Quà gì vậy Adam?”

Suyt, nói nhỏ thôi...

Bí mật sẽ được bật mí ngay đây!

TÓM TẮT CHƯƠNG 4

- Muốn được giá thì phải trả giá.
- Bạn có một trái táo, tôi có một trái táo. Đổi cho nhau, chúng ta cũng chỉ có một trái táo. Nhưng nếu bạn có một nguồn tri thức, tôi có một nguồn tri thức. Đổi cho nhau, chúng ta sẽ có vô vàn tri thức.
- Cái thấy hiện hữu thì rất dễ, cái thấy vô hình mới khó. Những gì bạn thấy chỉ là những gì bạn thấy, những gì tôi thấy là những gì tôi tư duy. Sức thấy càng xa thì khả năng đạt được thành quả càng nhiều.
- Để đọc sách hiệu quả, mình phải có tư duy nhìn theo bối cảnh, rồi phải biết nhìn rộng và nhìn sâu. Hay nói một cách khác: Một cái nhìn sâu hơn sẽ giúp chúng ta khám phá được nhiều

thứ hơn. Thêm nữa là... Không phải cái gì chúng ta cũng biết hết, thế cho nên, chúng ta cần những người xung quanh chỉ cho chúng ta thấy cái mà chúng ta chưa thấy để chúng ta biết cái mà chúng ta chưa biết. Những điều rất hiển nhiên và đôi khi cũng không được hiển nhiên cho lắm.

- Khi đọc sách, mình phải có cái nhìn tổng quát về quyển sách mà mình muốn đọc, sau đó đọc được một thông tin gì đó mới lạ, khó hiểu hoặc hấp dẫn, mình phải ngẫm nghĩ thật xa và thật sâu vào thực tế cuộc sống của mình.

CHƯƠNG 5

BÍ MẬT HỆ THỐNG HÌNH CHỮ NHẬT

Vừa dứt lời, tôi vội mở chiếc cặp táp mà mình đang đeo bên mình. Một cách chậm rãi và chắc chắn, tôi lôi từ trong chiếc cặp của mình ra một quyển sổ trắng không có dòng kẻ kèm theo một cây bút bi màu xanh. Đặt quyển sổ lên bàn, tôi vẽ vào đấy một cái hình bình hành rồi hỏi Xuân: “Đố Xuân tại sao Adam lại vẽ ra cái chữ nhật này?”

Cô gái trả lời: “Chắc là Adam định chia sẻ 4 từ khóa quan trọng gì đó xung quanh 4 góc của cái hình này đúng không Adam?”

4 TỪ KHÓA THAY ĐỔI ĐỜI BẠN

“Ôi! Sao mà Xuân thông minh thế. Đúng rồi Xuân, nghe Xuân nhắc về từ khóa nên Adam hỏi luôn: theo Xuân, định nghĩa về *từ khóa* là gì?”

“Câu hỏi này hay quá Adam, chưa từng ai hỏi Xuân về điều này luôn đó. Để Xuân nghĩ xem... Ừm khó à nhen... Từ khóa là những từ mang ý nghĩa tựu trung hay khái quát về một điều gì đó thì phải... Xuân nói vậy đúng không Adam?”

Mặt sững sờ, tôi nhìn cô gái và thốt lên: “Tại sao Xuân có thể nói gần như những gì Adam đang nghĩ trong đầu thế?”

Cô gái trả lời: “Hi hi! Thì Xuân nghĩ sao nói vậy đó, tại lúc Adam hỏi định nghĩa về *từ khóa* thì trong đầu Xuân ngay lập tức nghĩ đến từ *con heo*, sau đó Xuân nghĩ đến việc con heo mập, hay ngủ, thích ăn cám và rất dễ thương. Xuân từng ước mình được gọi là heo

đó, vì Xuân hơi còi nên mọi người toàn gọi là *Bé Còi* không à, hóa ra nói đại mà đúng hen?”

Tôi phì cười với câu nói của cô gái này, sau đó tôi trả lời: “Xuân đâu có nói đại đâu, Xuân đã phân tích và lập luận rồi đó. Điều đó chứng minh Xuân đã suy nghĩ rồi mới đưa ra đáp án. Chúc mừng Xuân nha, điều Xuân nói cũng gần như sát nghĩa rồi.

Adam thì không có lấy *Từ điển tiếng Việt* ra mà soi định nghĩa về từ khóa. Bởi vì định nghĩa là do con người đặt ra, mà con người thì phiến diện lắm nên Adam chỉ dựa vào hoàn cảnh thực tế mà đưa ra định nghĩa cho riêng mình. Sách hay tài liệu chỉ dùng để tham khảo. Mà Xuân có biết công dụng của từ khóa là gì không nè?”

Cô gái trả lời: “Nói chuyện với Adam thú vị thật vì Adam hỏi Xuân rất nhiều câu hỏi hay luôn đó. Theo Xuân thì từ khóa có công dụng giống như định nghĩa này Xuân nói đó là dùng để khái quát hoặc tóm lại một điều gì đó. Từ những từ khóa được khái quát hoặc

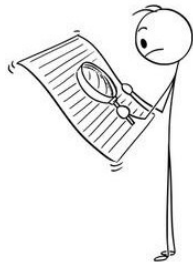
tóm lại, mình sẽ dễ nhớ điều được học, được nghe hơn là nhớ cả một câu hoặc một đoạn gì dài miên man. Theo Xuân là vậy!”

Quá chính xác, câu trả lời quá hoàn hảo. Công dụng của từ khóa, thứ nhất là dùng để tóm gọn lại nội dung về một điều gì đó. Thứ hai là để dễ nhớ. Thêm nữa là, với một từ khóa, chúng ta có thể phân tích ra rất nhiều thứ phía sau từ khóa đó hay còn gọi là đào sâu vấn đề.

Vỗ tay thật mạnh tán thưởng suy nghĩ của Xuân, tôi nói tiếp với một giọng hào hứng.

“Ví dụ như; nãy Xuân nhắc về con heo đó, phía sau suy nghĩ con heo là mập, thích ngủ, dễ thương...”

Nói tới đây, tôi phì cười với suy nghĩ trong đầu của mình rồi nói tiếp:

“Xuân biết không, khi được nhiều người biết đến là một chuyên gia đào tạo về kỹ năng siêu trí nhớ. Rất nhiều người hỏi Adam là làm sao để ghi nhớ một quyển sách.

Lúc đầu Adam hay trở mắt ra nhìn rồi trả lời. Nhưng sau này nhiều người hỏi quá nên Adam cũng bình tĩnh và thản nhiên hơn. Xuân có biết tại sao Adam lại trở mắt ra nhìn họ không?”

“Tại sao nhỉ?” - Cô gái thắc mắc.

“Là vì không ai có thể ghi nhớ một quyển sách cả. Bởi, một quyển sách có khoảng trung bình là 30.000 từ. Nhớ làm sao hết với 30.000 từ này?”

Thứ chúng ta cần nhớ chỉ là những ý chính, những câu nói hay, những câu chuyện kể phù hợp với mục tiêu và giá trị mà chúng ta đang theo đuổi và kiếm tìm thôi.

Còn việc nhớ mấy chục ngàn từ đó, sai bét rồi. Điều này cũng giống như chúng ta trồng một cây lúa vậy... Lúa chín và thu hoạch, thứ chúng ta thu hoạch để ăn là hạt của nó chứ không phải là gốc và thân lúa. Mấy cái đó chỉ có làm rơm rạ cho trâu bò ăn chứ phần lớn chẳng ai ăn cả. Liệu Xuân có muốn ăn cả rơm rạ và gốc rễ của cây Lúa chứ?

Đọc sách cũng vậy, người biết đọc sách là người đúc rút ra được và nhớ những gì tinh túy nhất từ quyển sách đó chứ không phải cái gì cũng nhớ.

Câu hỏi đúng mà họ cần hỏi đó phải là:
Làm sao để nhớ được những nội dung chính yếu của một quyển sách thay vì làm sao để nhớ một quyển sách?

Người thông minh là người biết cách đặt câu hỏi thông minh. Câu hỏi cũng chính là câu trả lời. Xuân biết điều đó chứ?”

“Xuân hiểu rồi Adam, vậy 4 từ khóa mà Adam định chia sẻ cho Xuân qua cái hình bình hành lúc nãy là gì vậy?”

Cô gái vừa dứt lời, tôi viết ngay vào 4 góc 4 điều bí mật. Sau đó, tôi kèm theo câu đố: ***“Theo Xuân... T D, P P, K T, C C là viết tắt của những từ nào?”***

Cô gái ngơ mặt ra và bảo bó tay. Để tránh mất thời gian, tôi vừa điền vào và vừa nói:

“Đây là điều mà Adam muốn tặng Xuân. Với 4 từ khóa ở trong hình bình hành này, Xuân có thể học và làm tất cả mọi thứ hiệu quả trên đời này chứ không chỉ là đọc sách đâu.

Chúng ta hay được nghe nói là làm việc có hệ thống. Vậy hệ thống là hệ thống cái gì?

T D Tư Duy	P P Phương Pháp
K T Kiến Thức	C C Công Cụ

Đó là hệ thống bao gồm 4 yếu tố này: tư duy, phương pháp, kiến thức, công cụ. Điều này có thể ứng dụng trong kinh doanh, giao tiếp, marketing đầu tư, bất động sản, y tế, giáo dục... Và rộng hơn nữa là bất cứ thứ gì.

Trước khi hướng dẫn Xuân ứng dụng điều mà Adam vừa chia sẻ, Adam kể cho Xuân nghe một câu chuyện:

Trước đây khi tìm hiểu về marketing để quảng bá quyển sách Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao đến người cần, Adam như người mù đi trong màn đêm. Để khai sáng, Adam buộc phải đi học.

Adam học hết lớp này đến lớp nọ mà không ngại khoảng cách hay tiền bạc để được học trọn vẹn về hệ thống marketing. Đến một ngày, Adam tự hỏi mình: Khoan hãy nói về

marketing, vậy hệ thống tốt cuộc bao gồm những yếu tố nào?

Và với lối tư duy phân tích, lập luận, tổng hợp, đúc rút của một người làm đào tạo. Adam nghiệm ra rằng. Một hệ thống thật sự là một hệ thống mà ở đó phải thỏa:

Trước hết là tư duy, tư duy là tổng hợp của niềm tin, suy nghĩ và thái độ sống của ta.

Tư duy quyết định rất lớn trong việc thành bại của một con người. Tư duy khác nhau sẽ sản sinh những suy nghĩ khác nhau. Những suy nghĩ khác nhau sẽ dẫn đến những cảm xúc khác nhau. Những cảm xúc khác nhau sẽ cho ra những hành động khác nhau và những hành động khác nhau thì tạo ra những kết quả khác nhau.

Thế cho nên, nếu ví thành công là hoa quả của một cái cây thì tư duy chính là gốc rễ của cái cây ấy.

Người giàu thì tư duy về tiền bạc khác với người nghèo. Người nghèo thì bảo tiền bạc là nguồn gốc của tội lỗi. Còn người giàu họ lại bảo rằng không có tiền mới là nguồn gốc của tội lỗi. Và kết quả, người nghèo ghét tiền còn người giàu yêu tiền.

Thêm một ví dụ nữa, người nghèo thường họ làm việc vì tiền, họ làm việc để kiếm tiền. Còn người giàu thì tìm cách để tiền đẻ ra tiền, hay còn gọi cách khác là tiền làm việc cho họ.

Mấy mươi năm sau, người nghèo kiệt sức lao động, họ ngưng làm việc đồng nghĩa với việc họ không có thu nhập.

Còn người giàu, vì hiểu được sức khỏe sẽ yếu dần theo quy luật sinh, lão, bệnh, tử. Một ngày nào đó già yếu không còn sức để làm thì bây giờ phải học và tìm cách làm cho đồng

tiền tự sinh sôi. Để sau này, già yếu vẫn an nhiên mà sống.

Và thế là, người giàu càng giàu, người nghèo càng nghèo. Thế hóa ra, cuộc đời mỗi người... chỉ khác nhau ở việc chịu nghĩ và chịu làm. Thật ra ông trời công bằng, chỉ là con người lười biếng rồi đổ lỗi cho trời mà thôi.

Mà khi ghét điều gì đó, chúng ta có xu hướng triệt tiêu hoặc né tránh điều mình ghét. Còn khi yêu điều gì, chúng ta có xu hướng thích ở gần những điều đó.

Trong đọc sách cũng vậy, nếu đọc mà không phân tích, không lập luận, không tổng hợp, không đúc rút và chiêm nghiệm những gì được đọc thì nên gấp quyển sách lại đừng đọc nữa, đọc chỉ tốn thời gian sống mà thôi.

Chỗ này Adam nói hơi dài, Xuân có muốn nghe tiếp chứ?

“Adam cứ nói đi, Xuân đang rất háo hức nghe tiếp nè.” - Cô gái đáp.

“Ừm, tí nữa sau khi nói xong những điều cần nói, Adam sẽ hướng dẫn Xuân đọc sách một cách trực quan và chi tiết. Thực hành trực tiếp trên quyển sách luôn để Xuân nắm được cách thức đọc sách hiệu quả. Còn giờ Adam sẽ nói tiếp yếu tố thứ hai cần thỏa đó chính là phương pháp.

Mỗi phương pháp khác nhau, hay còn gọi là cách làm khác nhau sẽ cho ra kết quả nhanh/

chậm, hiệu quả/không hiệu quả khác nhau với mục tiêu mà chúng ta đang hướng đến.

Ví dụ, mục tiêu của Xuân là từ TP.HCM ra Hà Nội. Xuân sẽ có nhiều cách để ra đó. Chẳng hạn như là đi bộ, đi xe máy, xe đạp, ô tô, tàu hỏa, tàu thủy, máy bay.

Đường nào cũng về La Mã được hết, nhưng người thông minh là người biết chọn cho mình cách đi nhanh nhất dựa trên sự phù hợp với nguồn lực của bản thân. Khi học một điều gì đó mới, Adam khuyên Xuân nên tìm những người giỏi nhất trong lĩnh vực đó mà học. Còn nếu Xuân có câu hỏi là làm sao để biết đâu là người giỏi nhất thì Adam trả lời luôn:

Chúng ta không thể nào so sánh được điều gì cả nếu không có một yếu tố khác để so sánh.

Nếu không có một yếu tố khác để so sánh thì đó chỉ là dự đoán. Để so sánh được điều gì là hơn, điều gì là thua, điều gì giỏi, điều gì là dở thì ta phải có đối tượng để so sánh. Làm sao để biết được đâu là một trái ổi ngon? Ta phải có một trái ổi khác để so sánh.

Còn trong việc học, hãy chọn ra ba đến năm người danh tiếng nhất trong lĩnh vực và chủ đề mà Xuân đang tìm hiểu và học từ cả ba đến năm người đó. Mỗi người sẽ có nhiều cái hay cũng như nhiều cái cần cải thiện. Bằng việc nhìn đa góc nhìn từ nhiều người, Xuân sẽ so sánh được đâu là tốt và đâu là tốt nhất.

Bây giờ, công cụ tìm kiếm nhiều lắm rồi, đừng nói là không biết. Không có việc gì khó, chỉ sợ lười tra Google, Xuân có thể truy cập vào những trang như Kyna.vn, Edumall.vn hay Unica.vn. Đây là những trang dạy học trực tuyến, hầu như những gì mà Xuân muốn tìm hiểu điều có người dạy trên đó.

Nói ít, Xuân hiểu nhiều nhen. Còn trong việc đọc sách, Xuân hỏi thì đúng người rồi.

Nhắc lại là một tí xíu nữa thôi, Adam sẽ chỉ Xuân cách đọc sách hiệu quả trực tiếp trên một quyển sách còn bây giờ Adam nói tiếp.

Yếu tố tiếp theo cần phân định đó chính là kiến thức chuyên môn và kiến thức xã hội. Người đời hay bảo kiến thức là sức mạnh. Câu này chưa đúng lắm đâu, kiến thức thật ra chỉ là một dạng sức mạnh tiềm ẩn. Bởi... Kiến thức sẽ không có tí sức mạnh nào cả nếu không được sử dụng. Tuy nhiên, người càng có nhiều kiến thức, người đó càng ra được những quyết định đúng đắn, phù hợp với mục tiêu mà họ đang hướng đến.

Cái hay của việc học từ ba đến năm người giỏi nhất là mình vừa học được kiến thức của họ, vừa học được tư duy của họ và học được cả cách mà họ làm điều mà mình đang muốn

làm. Và mình còn được học cả yếu tố còn lại Adam nói đến đó là công cụ mà họ sử dụng.

Giống như người nông dân thu hoạch lúa biết ứng dụng sức mạnh của thời buổi máy móc hiện đại như ngày nay. Công cụ giúp họ gặt hái được thành quả nhanh hơn nhiều và ít tốn công sức hơn. Xưa kia, ông bà ta gặt lúa với công cụ là đôi bàn tay, rất cực và hiệu quả thì không cao. Nhưng ngày nay, rất nhiều máy móc tinh vi, hiện đại đã ra đời để thay thế sức người.

Thêm nữa, công cụ không chỉ là máy móc mà đó còn là những phần mềm được cài trên máy tính dành cho những người làm việc liên quan đến công nghệ thông tin như; Facebook, Zalo, YouTube, Instagram, TikTok,... là một trong những công cụ dành cho những người kinh doanh online.

Nếu nhìn xa hơn và thực dụng hơn thì tất cả những gì xung quanh ta đều là công cụ để ta thực hiện điều gì đó nhanh hơn, kể cả các mối quan hệ của chúng ta.

Adam có thể là công cụ giúp Xuân đi nhanh hơn trên hành trình chinh phục kỹ

năng đọc sách của Xuân. Và Xuân có thể là công cụ của Adam để Adam được thỏa sức chia sẻ. Nghe có vẻ sao sao ấy, nhưng đúng là như vậy.

Đó là 4 từ khóa mà Adam muốn tặng Xuân để khi Xuân tiếp cận bất cứ điều gì mới, Xuân chỉ xoay quanh 4 từ khóa này thôi thì việc làm chủ một điều gì đó sẽ rất nhanh. Mà Xuân có để ý là từ đầu buổi chia sẻ đến giờ, Adam đã lồng ghép tư duy, kiến thức vào trong cuộc trò chuyện rất nhiều không?”

Cô gái tiếp lời: “Ừm, đến giờ Xuân vẫn ấn tượng với bài học về tờ tiền và mấy cái ô vuông nè Adam. Cảm ơn Adam nha, nhờ đó mà Xuân biết mình phải nhìn xa hơn và đào sâu kiến thức được học chứ không đơn thuần chỉ đọc cho có, đọc chỉ để đọc mà phải đọc để phân tích, lập luận, đúc rút. Còn 4 từ khóa mà

Adam vừa tặng Xuân. Mình áp dụng vào việc đọc sách như thế nào đây Adam?”

“Hỏi hay lắm Xuân! Hôm nay, Xuân có mang quyển sách nào theo không, để Adam hướng dẫn trực tiếp trên sách cho Xuân thấy luôn?”

“Xuân không mang theo quyển sách nào cả Adam ơi...”

“Ừm không sao đâu, Adam cũng đoán được nên có mang theo một quyển sách. À mà đợi xíu, đồ ăn mang lên rồi nên Adam qua bàn kế bên ăn một tẹo nha. Xuân đọc quyển sách *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách* để trên bàn đi, tí nữa sau khi chia sẻ xong cách đọc sách, Adam sẽ kể cho Xuân nghe câu chuyện trág lệ ẩn chứa đằng sau 5 quyển sách đổi đời mà ông Đặng Lê Nguyên Vũ khuyên bạn trẻ Việt Nam nên đọc. Hay lắm đó!”

“Oke, Adam ăn đi. Xuân đọc sách đây!”

TÓM TẮT CHƯƠNG 5

- Công dụng của từ khóa, thứ nhất là dùng để tóm gọn lại nội dung về một điều gì đó. Thứ hai là để dễ nhớ. Thêm nữa là, với một từ khóa, chúng ta có thể phân tích ra rất nhiều thứ phía sau từ khóa đó hay còn gọi là đào sâu vấn đề.
- Thứ chúng ta cần nhớ chỉ là những ý chính, những câu nói hay, những câu chuyện kể phù hợp với mục tiêu và giá trị mà chúng ta đang theo đuổi và kiếm tìm thôi.
- Hệ thống bao gồm 4 yếu tố: tư duy, phương pháp, kiến thức, công cụ.
- Nếu đọc mà không phân tích, không lập luận, không tổng hợp, không đúc rút và chiêm nghiệm những gì được đọc thì

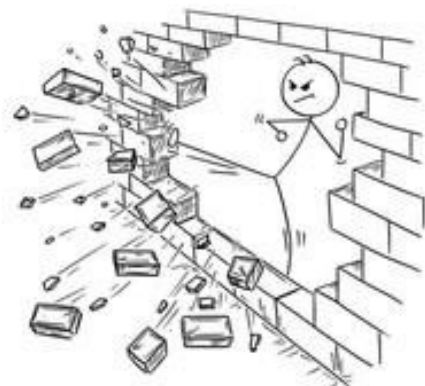
nên gấp quyển sách lại đừng đọc nữa, đọc chỉ tốn thời gian sống mà thôi.

- Nếu nhìn xa hơn và thực dụng hơn thì tất cả những gì xung quanh ta đều là công cụ để ta thực hiện điều gì đó nhanh hơn, kể cả các mối quan hệ của chúng ta.

CHƯƠNG 6

BÍ QUYẾT PHÁ NÁT SỰ MẤT TẬP TRUNG KHI ĐỌC BẰNG PHƯƠNG PHÁP CHUÔNG BÒ

Tiếng nhạc nhẹ không lời cất lên du dương trong khung cảnh yên tĩnh của quán cà phê. Mưa đã ngớt, dòng người tham quan khu Vinhomes City bắt đầu rảo bước khắp các ngõ ngách của thành phố thu nhỏ này.

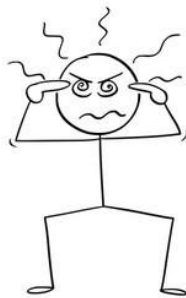
Ngồi bên hiên cửa sổ, tôi vừa ngắm dòng người vừa tận hưởng hương vị nóng hổi của món ăn trước mặt. Loáng cái đã bữa xong, tôi nhấp một ngụm nước trà trứ danh của quán. Vừa thưởng thức hương vị trà, tôi vừa ngắm nhìn người bạn của mình đang rất tập trung đọc sách. Cơm no, trà say. Tôi đứng lên và tiến thẳng về chỗ cũ để tiếp tục cuộc trò chuyện giữa tôi và Xuân.

Như một lời chào, tôi hỏi Xuân: “Quyển sách hay chứ Xuân?”

Cô gái trả lời: “Tuyệt lắm Adam, dù chưa đọc hết nhưng chỉ qua vài trang sách, Xuân đã cảm nhận được nội lực cực kỳ mạnh mẽ của ông chủ Hyundai, Xuân nhất định sẽ đọc hết quyển sách này trong thời gian tới. Cảm ơn Adam đã giới thiệu”.

Tập Trung Là Chuyện Nhỏ

“Hề hề” - tôi cười và tiếp tục nói: “Sách chất mà lì, giờ Adam sẽ hướng dẫn cho Xuân cách đọc sách hiểu sâu và nhớ lâu. Còn đọc sách nhanh và ứng dụng ra tiền thì Adam sẽ hướng dẫn ngay sau việc hiểu sâu và nhớ lâu. Mà cho Adam hỏi là khi đọc sách Xuân thường rất hay bị mất tập trung và khó nhớ đúng không?”

“Đúng rồi Adam” - Cô gái trả lời - “Vậy bây giờ, Adam sẽ giúp Xuân khắc phục chúng mất

tập trung đó. Đơn giản lắm, Adam sợ Adam nói ra xong là Xuân hựt hững luôn, đang suy nghĩ là có nên nói hay không nữa...”

“Nói đi Adam...”

“Xuân hóng lắm” - cô gái tiếp lời.

“Ừm, nói thêm với Xuân là những điều này rất là đơn giản nhưng không dễ dàng nha. Đơn giản và dễ dàng là hai điều hoàn toàn khác biệt nhau.

Đơn giản ở đây là nghe có vẻ đơn giản nhưng khi bắt tay vào thực hiện thì lại không dễ dàng chút nào. Bởi... ngựa thì hay quen đường cũ. Chúng ta hay học điều mới nhưng khi làm thì lại hay làm toàn điều cũ.

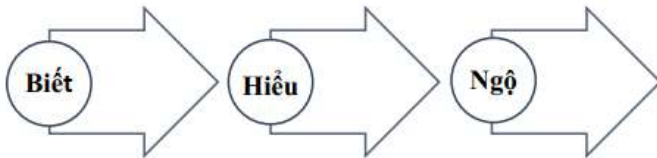
Con người là loài động vật dù có ý thức nhưng cũng hay bị những thói quen của chính mình điều khiển. Nên ai mà tạo ra cho bản thân càng nhiều thói quen mới hiệu quả hơn thói quen cũ thì người đó chắc chắn rất thành công.

Và cũng không quên dặn dò với Xuân là những điều làm được việc thì rất đơn giản.

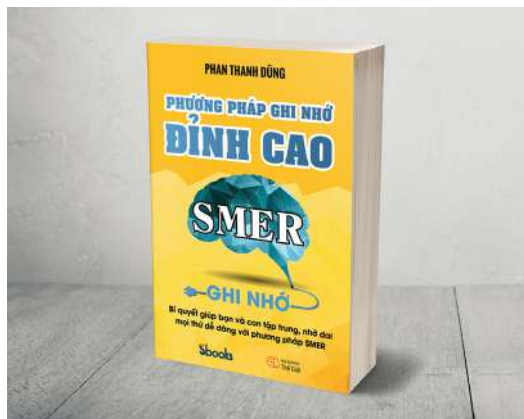
Những điều phức tạp thường nghe rất sững tai nhưng chẳng làm được việc mấy đâu. Đơn giản, rõ ràng là sức mạnh. Đơn giản tạo nên sự thanh thản và làm việc không chán nản.

Để đọc sách mà nhớ được lâu thì Adam khuyên Xuân là đừng tập trung vào nhớ mà hãy tập trung cho việc hiểu. Khi Xuân **hiểu** được điều gì đó rồi thì tự nhiên Xuân sẽ nhớ được điều đó. Và sau khi đã nhớ, đã hiểu rồi thì Xuân phải tìm cách biến việc mình hiểu thành việc mình hiểu sâu hay còn gọi là ngộ.

Giữa hiểu và hiểu sâu sắc là hai mức độ hoàn toàn khác nhau. Tóm lại, sẽ có những kỹ thuật giúp Xuân nhớ lâu khi đọc sách, nhưng điều căn bản nhất Xuân cần nhớ là khi đọc sách hoặc học Xuân nhớ ba quá trình sau đây:

Vậy câu hỏi đặt ra tiếp ở đây là làm sao để hiểu và ngộ được đúng không?” - Tôi hỏi Xuân.

“Đúng rồi Adam, mình phải làm sao hả Adam?”

Tôi nhìn Xuân cười, sau đó một lần nữa, tôi đưa tay vào trong cặp táp của mình để lấy ra một quyển sách mà mình đã chuẩn bị sẵn mang tên: *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao*. Adam sẽ hướng dẫn Xuân trực tiếp trên quyển sách này, một quyển sách mà Adam đã dùng rất nhiều thời gian và tâm huyết để viết. Adam khuyên Xuân nên có quyển sách này trong tay, trên trang www.lukyna.vn có luôn đó nhen, lên đó mà đặt và rinh sách về.

Đoạn, cô gái nói tiếp: “Xuân nhất định sẽ có thêm quyển sách này. Vậy làm sao để đọc sách mà hiểu và ngộ đây Adam? À mà làm sao để tránh việc bị mất tập trung nữa?”

“Ô! Suýt tí nữa thì Adam bị lạc đề, may mà có Xuân nhắc. Mà ngoài việc đọc khó nhớ, khó hiểu, mất tập trung... Xuân còn hay cảm thấy chán và buồn ngủ trong khi đọc nữa đúng không Xuân?”

“Chính xác, giải pháp là gì ha Adam?”

“Giải pháp rất đơn giản, chúng ta sẽ đi giải quyết từng điều một. Thứ nhất là về việc mất tập trung kèm theo việc chán và buồn ngủ khi đọc. Bây giờ, Xuân có thể viết ra cho Adam ít nhất 5 lý do tại sao Xuân lại mất tập trung khi đọc không?”

ĐIỀU GÌ LÀM BẠN MẤT TẬP TRUNG KHI ĐỌC?

“Được thôi, Xuân sẵn sàng, đợi Xuân một chút để Xuân viết xuống” - Cô gái trả lời.

1. Sử dụng điện thoại khi đọc!
2. Tiếng ồn ào và cười nói xung quanh!
3. Chữ nhỏ quá đọc mỏi và hoa mắt!
4. Mất kiên nhẫn khi đọc vì sách quá nhiều số liệu, toàn là chữ nên khô khan, không có câu chuyện tình huống xen kẽ, không có hình ảnh và giọng văn quá nghiêm túc.
5. Không hiểu được vấn đề mà tác giả muốn truyền đạt. Viết sách thiếu sống động, hài hước.
6. Chất lượng giấy cùi bắp, lật qua lật lại rách, bung cùi. Sai nhiều lỗi chính tả. Làm mất hình tượng quyển sách và mất hứng thú đọc sách.
7. Nội dung không liên quan đến điều mình đang tìm kiếm.
8. Muỗi chích, kiến cắn, nặn mụn vì có gương để gần.

9. Khát nước, đói bụng.

10. Đang đọc tự nhiên nghĩ đến chuyện ngoài lề quyển sách.

11. Người thân làm phiền!

Wow, tôi thốt lên ngạc nhiên và nói: “Xuân viết ra hơn cả 10 lý do cơ à... Quá tuyệt vời, trước giờ Adam hỏi câu này ít ai trả lời nhiều như vậy lắm. Điều đó chứng tỏ rằng Xuân đang rất nghiêm túc trong việc giải quyết vấn đề này, mà trước giờ có ai hỏi Xuân là tại sao Xuân lại mất tập trung khi đọc sách hay chưa mà Xuân trả lời được nhiều vậy?”

“Đây là lần đầu tiên Xuân được hỏi câu hỏi này đó Adam, cũng không ngờ là mình trả lời được nhiều đến như vậy luôn.” - cô gái tiếp lời.

“Adam biết lý do tại sao Xuân lại như vậy đó, tí nữa Adam sẽ nói về lý do cho Xuân nghe. Mà chúc mừng Xuân nha vì Xuân đã biết tại sao mình lại mất tập trung khi đọc. Nhận thức

là bước đầu tiên của sự thay đổi. Giờ thì chỉ cần giải pháp để giải quyết những điều đó nữa mà thôi.

Chúc mừng thêm lần nữa là những giải pháp này Adam nắm trong tay...

Bây giờ Xuân nhìn kỹ lại những gì mà Xuân viết nhé. Xuân có thấy điểm chung của những điều Xuân viết xuống là gì không?”

“Để Xuân nghĩ xem... Thiết tình là Xuân chỉ thấy điểm chung của những điều mà Xuân liệt kê là những điều làm Xuân mất tập trung thôi à Adam...”

Tôi cười phá lên: “Ha ha, thì đúng rồi còn gì, ai chẳng biết là điều đó. Adam đổ mero cho vui thôi, mà cũng nói thêm nè: Đúng là những điều đó làm chúng ta đọc sách bị mất tập trung. Tuy nhiên, điểm chung của những điều mà Xuân liệt kê được chia thành hai nhóm làm mất tập trung. Đó là mất tập trung do những yếu tố bên ngoài tác động. Adam gọi là do tác động của môi trường. Và nhóm thứ hai làm mất tập trung đó là do những yếu

tổ bên trong tác động. Adam gọi là không làm chủ được tâm trí.

Giờ Adam sẽ kẻ xuống đây cái bảng chia cột.

TÁC ĐỘNG CỦA MÔI TRƯỜNG VÀ KHÔNG LÀM CHỦ ĐƯỢC TÂM TRÍ

Xuân điễn vào xem những điều mà Xuân liệt kê thử xem những điều đó thuộc về cột nào nhen?

À mà thôi, Xuân có liệt kê sẵn số từ 1 đến 11 rồi. Xuân chỉ cần đánh số thôi là được. Xuân mà làm đúng hết, Adam mời Xuân thêm một ly sinh tố hén?”

“Chơi liền, đợi Xuân một xíu, Xuân xong ngay ấy mà. Được vài phút cô ấy tiếp tục nói:”

“Xuân xong rồi Adam, Adam kiểm tra kết quả nhé.”

“Đâu để Adam đối chiếu xem - Vừa nói tôi vừa xem lại những gì mà lúc này Xuân đã liệt kê.”

1. Sử dụng điện thoại khi đọc!
2. Tiếng ồn ào và cười nói xung quanh!
3. Chữ nhỏ quá đọc mỏi và hoa mắt!
4. Mất kiên nhẫn khi đọc vì sách quá nhiều số liệu, toàn là chữ nên khô khan, không có câu chuyện tình huống xen kẽ, không có hình ảnh và giọng văn quá nghiêm túc.
5. Không hiểu được vấn đề mà tác giả muốn truyền đạt. Viết sách thiếu sống động, hài hước.
6. Chất lượng giấy cùi bắp, lật qua lật lại rách, bung cùi. Sai nhiều lỗi chính tả. Làm mất hình tượng quyển sách và mất hứng thú đọc sách.
7. Nội dung không liên quan đến điều mình đang tìm kiếm.
8. Muỗi chích, kiến cắn, nặn mụn vì có gương để gần.
9. Khát nước, đói bụng.
10. Đang đọc tự nhiên nghĩ đến chuyện ngoài quyển sách.
11. Người thân làm phiền!

Tác Động Của Môi Trường	Không Làm Chủ Được Tâm Trí
1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 11	3, 4, 5, 7, 9, 10

“Ôi hay quá, dù có nhiều điều thuộc diện hoài nghi như 4, 5 nhưng chúc mừng Xuân nha. Làm xong thử thách này Xuân có nhận ra được điều gì không?” - Tôi hỏi Xuân.

“Có chứ, một lần nữa Xuân ý thức rõ ràng rằng,... dù viết ra nhiều thứ như thế nhưng tựu trung lại thì chỉ có hai yếu tố làm ta mất tập trung thôi. Đó là do môi trường xung quanh và do ta chưa làm chủ được tâm trí của ta.”

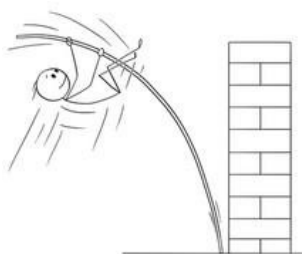
“Tuyệt vời, chuẩn từng milimet lời nói luôn. Xuân có để ý là Xuân dùng từ *chưa* thay vì từ *không* chứ Xuân?” - Tôi hỏi.

“Là sao Adam?” - Xuân trả lời

“Thì Xuân vừa nói đó: Là do môi trường xung quanh và do ta chưa làm chủ được tâm trí của ta. Từ *chưa* ở đây rất quan trọng, nhiều

người họ hay dùng từ *không* thay vì từ *chưa* trong giao tiếp hằng ngày của họ. Điều này ảnh hưởng rất lớn đến cuộc đời của họ mà họ không có ý thức được. Và việc này cũng vô cùng quan trọng khi đọc sách.

Hồi Adam còn là một cậu sinh viên năm hai ở lớp đại học. Trong giờ học Triết học Mác-Lênin, giảng viên dạy Triết hôm đó có nói một câu mà làm Adam nhớ mãi đến tận bây giờ, câu nói đó là: ‘Không có cái không biết, chỉ có cái chưa biết mà thôi’. Cô không giải thích gì nhiều thêm nhưng Adam còn nhớ hôm đó Adam ngồi suy luận.

Nếu mình nói là mình không biết thì mình sẽ tắt luôn dòng suy nghĩ của mình và thôi không tìm hiểu nữa. Nhưng nếu mình nói

mình chưa biết thì với bản tính tò mò trời sinh, mình sẽ tìm hiểu để biết.

Vậy kể từ ngày hôm nay, mình sẽ thường xuyên dùng từ chưa biết thay vì không biết. Mà cho dù mình biết rồi mình cũng sẽ hạn chế nói là tôi biết rồi mà sẽ vẫn nói thầm trong tâm trí là mình chưa biết hết, mình cần tìm hiểu thêm.

Adam thật sự rất mừng vì Xuân đã dùng từ *chưa* thay vì từ *không*, Adam tin chắc nếu Xuân biết cách sử dụng ngôn từ để giao tiếp với tâm trí mình và làm chủ nó thì một ngày gần, Xuân nhất định sẽ tỏa sáng như bóng đèn.” - Tôi vừa nói, mắt tôi vừa rơm rớm nước vì đây chính là khoảnh khắc trong quá khứ đã từng thay đổi đời tôi.

Xuân cười trừ, nhưng trong lòng tôi biết... một ngọn lửa đã được thắp lên và niềm tin đã được cài đặt. Sau giây phút sung sướng, tôi nói tiếp: “Vậy bây giờ để giải quyết vấn đề mất tập

trung, Xuân chỉ cần giải quyết yếu tố đầu tiên là yếu tố môi trường. Nhưng nhớ nè, tâm thái làm nên tất cả, tâm thái vô địch làm nên nhà vô địch.

Nếu trước giờ Xuân xem việc đọc sách là một điều rất bình thường thì hôm nay Adam muốn chia sẻ với Xuân một góc nhìn mới về việc đọc sách. Xuân có muốn nghe không?”

“Muốn chứ, giờ mà Adam nói cái gì Xuân cũng nghe hết á. Adam nói đi...”

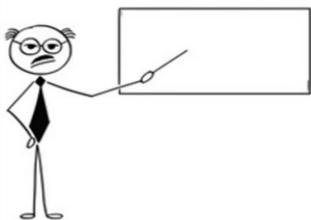
“Ha ha, nghiện kiến thức tui chia sẻ rồi ha cô. Ok! Giờ Adam hỏi Xuân nhé: Xuân có quan tâm đến việc tử tế trong giao tiếp và tin vào tâm linh hay không?”

“Xuân có, mà có liên quan gì đến việc đọc sách à Adam?” - Xuân trả lời tôi.

“Có chứ, dĩ nhiên là có liên quan Adam mới nói. Adam có những góc nhìn mà ít ai thấy được. Để Adam chia sẻ cho Xuân góc nhìn này, lắng tai nghe cho kỹ nha, quan trọng lắm đấy, Xuân ghi lại cũng được...”

Nếu trước kia, Xuân xem việc đọc sách là một hoạt động hết sức bình thường thì ngày hôm nay Xuân phải thay đổi ngay cái tâm thế ấy. Bởi vì, lúc mà Xuân đọc sách là lúc mà Xuân đang trò chuyện với những con người vĩ nhân của thế giới hoặc những con người hết sức tâm huyết về một điều gì đó. Khi họ viết, họ đặt rất nhiều tâm huyết và năng lượng vào trong lời văn, câu từ của họ, năng lượng của họ còn trong từng câu từ. Họ chưa mất đâu, họ đang sống trong từng con chữ đó Xuân. Họ không tồn tại ở dạng vật chất nhưng họ tồn tại ở dạng năng lượng mà Xuân không thấy được. Tin hay không tùy Xuân vì đây cũng chỉ là một góc nhìn mà thôi. Không có đúng và sai nhé, Xuân cãi lại thì Adam chịu thua vì đây chỉ là quan điểm của Adam khi tìm hiểu về tâm linh và năng lượng.

Xuân có thể chọn không tin, không sao cả. Tuy nhiên, nếu Xuân chọn tin thì một điều thú vị trên đời Xuân sẽ xảy ra. Xuân biết điều gì không?

Đó là Xuân sẽ nghiêm túc và tử tế hơn trong việc đọc sách. Nếu Xuân thấy được cái vô hình trong một quyển sách là một người thầy đã vài trăm tuổi hoặc vài ngàn tuổi đang ngự trị trong đó. Khi đọc sách là Xuân đang... giao tiếp với họ, liệu Xuân có bất lịch sự đến mức trò chuyện với một bộ óc vĩ đại, một người thầy của mình mà mình lại bấm điện thoại cạch cạch và làm việc riêng khác trong khi trò chuyện hay không?

Nếu câu trả lời là không thì chúc mừng Xuân. Xuân đã thấy được điều mà rất ít người thấy được. Bằng việc xem quyển sách là một người thầy thật sự. Xuân giao tiếp với người thầy này bằng tất cả sự tôn trọng, lịch thiệp thì ra ngoài kia giao tiếp với những con người thật bằng xương, bằng thịt... Xuân cũng sẽ hành

xử giống y chang như vậy. Cách Xuân làm một việc là cách Xuân làm mọi việc đó Xuân à.

Mà chưa kể nha, nếu Xuân hiểu thêm về tâm linh thì sẽ biết. Những gì cùng tần số thì hút nhau, người ta hay bảo ngưư tầm ngưư, mã tầm mã ấy. Khi Xuân đặt tâm thế một cách hết sức tử tế để trò chuyện (đọc) với nội dung trong sách, lúc đó là Xuân đang phát ra một chuỗi năng lượng tâm huyết được truyền đi theo dạng sóng vô hình như wifi hay sóng điện thoại.

Sóng này sẽ bàng bạc khắp vu trụ và đến một thời điểm nào đó, năng lượng sóng mà Xuân phát ra sẽ cộng hưởng với một năng lượng cùng tần số nào đấy từ một ai khác. Lúc này đây, theo luật Hấp dẫn,... những người có cùng tần số với Xuân sẽ xuất hiện trong đời Xuân. Họ có thể xuất hiện với dạng bằng xương, bằng thịt hoặc dưới dạng một hoàn cảnh thuận duyên nào đó.

Nếu Xuân luôn sống trong tâm thái tâm huyết, nhiệt tình, cháy hết mình với tất cả những điều mình làm hằng ngày chứ không chỉ riêng đọc sách thì... những điều kiện thuận duyên sẽ liên tục kéo đến đời Xuân bởi vì Xuân đã phát ra nguồn năng lượng đó.

Tâm thái tâm huyết sẽ sản sinh ra năng lượng tâm huyết. Thường những vĩ nhân, người thành công trên thế giới họ đều thả vào vũ trụ rất nhiều năng lượng dạng này một cách vô tình hay cố ý. Thế cho nên, đừng bất ngờ nếu một ngày Xuân nhận ra điều Adam nói là đúng. Xuân hiểu điều Adam nói chứ?”

Cô nàng có vẻ ngỡ ngác nhưng cũng gật gật.

Tôi thấy vậy nên nói đỡ:

“Điều này mới với Xuân nên có vẻ hơi lạ. Không sao cả, từ từ Xuân sẽ quen. Thôi này giờ nói chuyện trên trời, vũ trụ không à. Giờ quay trở lại cách giải quyết rất là đời nè:

Nếu Xuân đã ý thức được đọc sách là một việc làm thiêng liêng thì Xuân hãy đọc sách

một cách tử tế và đàng hoàng. Đừng mất bò rồi mới lo làm chuông. Đừng để mất tập trung rồi mới lo tìm cách giải quyết. Tập trung là một dạng trạng thái tinh thần. Có đó rồi mất đó, mất đó rồi lại có đó. Nếu không muốn bị mất tập trung thì điều Xuân có thể làm tốt nhất là phòng ngừa đừng để nó xảy ra.

Muốn không bị bệnh viêm gan B, hãy phòng ngừa bằng vắc-xin ngăn chặn viêm gan B. Muốn không bị mất tập trung khi đọc sách, hãy phòng ngừa bằng việc ngăn chặn những gì có khả năng làm mình mất tập trung.

Ví dụ: ***Nếu khát nước và đói bụng khi đọc sách.*** Hãy ăn trước khi đọc sách, còn nước thì hãy rót sẵn một ly để trước mặt. Tốt nhất là nước ấm vì nước ấm làm cho đầu óc tỉnh táo hơn. Khi đọc được khoảng 15 phút, hãy nhấp một ngụm nước để giải tỏa căng thẳng cho đầu óc, nước là dung môi tưới mát cho cơ thể và giải tỏa stress.

Uống vừa phải thôi, uống nhiều quá sẽ mắc đi toilet. Nhiều người đọc sách hay bị muỗi

chích vì ngồi trong tối thì tìm chỗ sáng mà ngồi, hoặc bật quạt mạnh lên một xíu để đuổi muỗi. Thấy chỗ mình ngồi có kiến thì hoặc là tìm cách đuổi chúng đi hoặc là mình dời chỗ. Đây cách!

Thêm nữa, người thành công bền vững là người sống có nguyên tắc nhất định chứ không phải bạ đâu làm đấy. Hãy tự tạo ra cho mình một nguyên tắc bất di bất dịch là cứ hễ đúng 5 giờ 30 phút hoặc 20 giờ 30 phút là mình sẽ dành 30 phút để đọc sách.

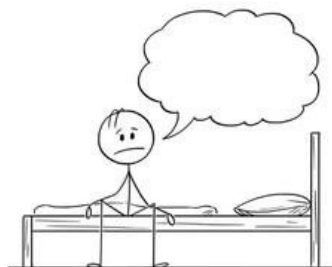
Khi đọc, nhắc nhở những người thân trong gia đình là giờ đó, phút đó là giờ đọc sách của mình nên vui lòng không làm phiền. Lúc đầu

mình sẽ hay bị làm phiền, mình bực mình cứ nói thẳng, mấy lần như vậy họ sẽ thông cảm hoặc họ sẽ né mình ra không làm phiền mình nữa.

Còn việc như chữ nhỏ quá đọc mỏi và hoa mắt thì đọc từ từ thôi, đọc tới đâu lấy ngón tay hoặc cây viết dò tới đó. Còn muốn đọc quá mà sách giấy chữ nhỏ xíu thì lên trên internet, gõ từ khóa: tên sách muốn đọc + pdf miễn phí. Nếu hên thì có bản sách điện tử miễn phí để đọc trên máy tính hoặc điện thoại. Khi đọc trên máy hoặc điện thoại, máy tính hay điện thoại có chức năng zoom (thu phóng) tùy thích. Muốn nhỏ hơn cũng được mà muốn lớn hơn cũng được.

Rồi lỡ mua sách giấy về thấy sách mỏng, cùi sách muốn rụng, lỗi chính tả sai tùm lum chán không muốn đọc thì hãy nghĩ khác đi. Chắc là do tác giả chỉ có chuyên môn viết chứ không có chuyên môn xuất bản, mình đau một họ đau mười, đứa con tinh thần của họ mà. Hãy thương họ thay vì trách móc họ.

Thêm nữa, khi đọc thấy có lỗi chính tả rồi bực tức bảo: Tác giả mà viết cũng sai chính tả. Đừng nghĩ vậy nữa, tội tác giả, ai ăn cơm mà chưa từng rơi vài vài hạt. Nhìn vào cái được thì sẽ thấy mình may mắn, biết ơn. Nhìn vào cái mất, cái sai thì sẽ thấy đầy sự oán th oán và hận thù. Cái sai nhỏ nhất, không đáng mà mình biết cảm thông, tha thứ thì tim mình ngày càng sẽ rộng lượng. Ngược lại nếu chỉ trách móc thì mình quá hẹp hòi. Lấy cái sai của người khác để làm bài học cảnh tỉnh mình chứ đừng vội bới móc, khổ người mà cũng khổ mình.

Cũng có người lạ lắm. Biết rõ cái giường là nơi để ngủ mà cứ leo lên giường nằm và đọc rồi sau đó... ngủ!

Nằm đọc sách trên giường hại thân lắm. Nằm sắp thì dễ ép tim. Nằm ngửa thì mỏi mắt, mỏi tay, mỏi cả cổ. Cho nên tốt nhất là nói không với cái giường khi có ý định đọc sách.

Chưa hết, nhiều người bảo là sợ tiếng ồn. Thế mà khi đọc sách thì cứ bật nhạc có lời âm âm lên rồi vô tình nghe được một đoạn nhạc nào đó mà bản thân thích, thế là bị quyến và dòng nhạc gây ra sự mất tập trung. Cách tốt hơn là hãy bật những bản nhạc nhẹ không lời Pinao hay Guitar hoặc nhạc sóng não, nhạc Baroque. Lên YouTube mà tìm, nhiều nhạc không lời lắm!

Rồi như đọc sách mà ông tác giả ổng viết mà văn phong chán ngắt, nhạt nhẽo, khô khan quá thì làm sao giờ Xuân?

Xuân có hai lựa chọn. Hoặc là rút quyển sách đó qua một bên, tìm mua quyển sách khác thú vị hơn. Đây người trên thế giới viết về chủ đề mà mình đang tìm hiểu chứ có phải một người đâu mà cứ phải chấp vào quyển sách ấy rồi than khổ.

Hoặc giả sử như chủ đề mà mình đang muốn tìm hiểu có mỗi quyển sách của tác giả ấy viết thì giờ đâu mình cần làm đó là tăng hứng thú cho việc đọc sách. Còn tăng hứng thú bằng cách nào thì tí nữa Adam nói.

Mà phải thừa nhận một điều là có nhiều người làm tác giả mà viết sách đúng là đọc chán thật. Đọc vô mà như uống thuốc ngủ, đọc tí xíu là hai mắt nhắm bụp lại và nằm ngáy khò khò lúc nào không hay. Đau lòng... chim én ghê!

Nói chung là sợ điều gì đó xảy ra thì hãy phòng ngừa trước đừng để điều đó xảy ra. Thấy được vấn đề làm mình mất tập trung rồi thì giờ chỉ động não tìm cách giải quyết những vấn đề đó mà thôi.

Xuân nên sợ mấy cái mà còn núp trong tối mình không biết, chứ những thứ làm mình mất tập trung mà mình lôi nó ra được khỏi bóng tối rồi thì sợ gì nữa? Vấn đề là có chịu động não hay không mà thôi?

Sau khi đã phòng ngừa hầu như gần hết những yếu tố ngoại cảnh có khả năng làm mình mất tập trung. Giờ Adam sẽ nói việc làm chủ tâm trí mình khi đọc.

Điều này cực kỳ quan trọng, tâm trí mình giống như một con khỉ chuyền cành vậy. Nó nhảy từ hết cành này đến cành khác. Nhảy một hồi, mình mới giật mình hết hồn là từ nãy đến giờ mình bị suy nghĩ dẫn lối thay vì dẫn lối suy nghĩ. Con người chúng ta hơn được loài vật ở chỗ là chúng ta có khả năng điều khiển được ý thức của mình, hay nói cách khác là chúng ta có khả năng suy nghĩ để cho ra những lựa chọn.

Khi chúng ta đọc sách, chúng ta hay có cái tật là suy nghĩ về những thứ không liên quan đến nội dung mà chúng ta đang đọc. Thật ra điều này cũng tốt thôi không có gì là xấu cả.

Bởi... cuộc sống của chúng ta thường hay bận rộn hoặc chúng ta tỏ ra bận rộn nên chúng ta không có quá nhiều thời gian ngồi ngẫm nghĩ mà chỉ cắm đầu làm, làm, làm. Chúng ta

tiếp nhận thông tin quá nhiều mà không dành thời gian để xử lý.

Não bộ cũng giống như cái bao tử vậy đó. Nếu bao tử dùng để tiêu hóa thức ăn thì não bộ dùng để tiêu hóa kiến thức, thông tin để chuyển hóa thành tri thức. Xuân có thấy ai ăn liên tục 18 tiếng mỗi ngày mà không ngừng nghỉ không?

Ăn kiểu đó hén, không bội thực nhập viện thì cũng tràn họng mà cất cánh lên thiên đàng để làm mầm non nghĩa địa sớm thôi. Nói tới đây, Xuân có cảm nhận được hình như là chúng ta đối xử rất ngược đãi với não bộ của mình không?

Còn việc chúng ta hay nghĩ linh tinh khi đọc sách cũng là do chúng ta chưa làm chủ được tâm trí của mình. Thời gian mà chúng ta cầm sách lên đọc là khoảng thời gian chúng ta lảng lờng lại để ngẫm nghĩ, cầm sách lên đọc thực chất chỉ là một bối cảnh mà thôi.

Adam hiểu, cầm lên cho có vậy đó chứ đọc có mấy chữ à. Còn lại toàn là ngẫm nghĩ hết điều này đến điều khác như tình yêu, công việc, các mối quan hệ, tương lai phía trước như thế nào, hoài niệm quá khứ đã qua...

Khẳng định lại một lần nữa là điều này là tốt nhé. Tuy nhiên, Adam không khuyến khích điều này diễn ra quá nhiều trong lúc đọc sách.

Bởi, ý nghĩa của việc đọc sách là giúp chúng ta tăng kiến thức và góc nhìn để chúng ta tiến nhanh hơn về mục tiêu và giá trị mình đang muốn hướng đến. Hãy để thời gian đọc sách là thời gian chúng ta đọc sách thật sự.

Để giải quyết việc nghĩ linh tinh khi đọc, chúng ta phải giải quyết từ gốc rễ vấn đề kia. Có hai nguyên nhân chính cần giải quyết để tránh bị mất tập trung khi đọc: thứ nhất là mục tiêu đọc và thứ hai là việc chúng ta đang sống quá vội.

Chúng ta phải thừa nhận là chúng ta đang sống rất vội, vô cùng vội. Vội đến cái nỗi mà giống như bài thơ này nè:

Vội đến, vội đi, vội nhặt nhòa

Vội vàng sum họp vội chia xa.

Vội ăn, vội nói rồi vội thờ

Vội hưởng thụ mau để vội già.

Vội sinh, vội tử, vội một đời

Vội cười, vội khóc vội buồn lo.

Vội thương, vội ghét, nhìn nhau lạ!

Vội vã tìm nhau, vội rã rời...

*Vội bao nhiêu kiếp rồi vẫn vội
Đuổi theo hạnh phúc cuối trời xa.
Ngoài hiên, đâu thấy hoa hồng nở.*

(Trích “Vội” - Thích Tâm Huệ)

Xuân để ý Adam đọc hai câu cuối không?

Đuổi theo hạnh phúc cuối trời xa. Ngoài hiên đâu thấy hoa hồng nở. Có nghĩa là chúng ta đã phần đều chạy thực mạng về tương lai và tin rằng hạnh phúc là ở cuối trời xa thay vì hiện tại. Đến cái nổi mà bông hoa trong vườn nhà đã khoe sắc khoe mà chúng ta cũng không biết. Hạnh phúc là ở hiện tại nè, 60 giây hạnh phúc ở hiện tại sẽ tạo nên một phút hạnh phúc. Từng giây hạnh phúc thì cả đời sẽ hạnh phúc. Bớt sống vội lại để có thời gian cảm nhận và chiêm nghiệm là được.

Adam nói hơi nhiều về điều này bởi trước kia Adam cũng sống vội quá. Adam có cái máu chia sẻ tận tâm nên lại nói hơi nhiều, Xuân thông cảm nha...”

“Không sao đâu Adam, Adam nói đúng mà.”

“Nói tiếp đi Xuân nghe nè.” - Cô gái khuyến khích tôi.

“Ừm, để tránh mất tập trung khi đọc. Điều quan trọng hơn nữa là khi chúng ta cầm sách lên đọc, chúng ta phải đặt cho mình câu hỏi: Mục tiêu mình đọc để làm gì?”

Nếu Xuân trả lời đọc vì muốn đọc vậy thôi thì Adam khuyến Xuân nên,... gấp sách lại đi. Đừng đọc nữa, phí thời gian lắm. Điều này cũng giống như khi Xuân lên mạng lướt website vậy đó. Internet là cái biển thông tin, lên đó mà không có mục đích, Xuân sẽ đọc hết thông tin này đến thông tin khác, xem hết video này đến video khác.

Rồi cuối cùng hết nguyên nửa ngày mới giật mình: Ý chết, sáng nay mình định đi sửa chiếc xe mà lướt web nhiều quá quên luôn rồi. Thế là trì hoãn sang ngày mai. Ngày mai cũng lướt web không mục tiêu và lại rơi vào vòng lặp y chang như cũ... Sách cũng như vậy đó, sách là cái nơi khơi gợi chúng ta đến với cái biển suy nghĩ trong tâm trí. Mỗi suy nghĩ chính là một

ngọn sóng. Nếu đọc chỉ để đọc vì muốn đọc thì khác nào đưa con thuyền của mình ra biển rồi sóng nó đánh dạt đi đâu thì đi.

Dừng lại đi, mình là thuyền trưởng của con thuyền tâm trí, hãy cho con thuyền mình đến một hòn đảo hoặc một hải cảng nào đó. Hòn đảo hay hải cảng chính là mục tiêu của chúng ta.

Và làm ơn nhớ rằng: Trên đời này mỗi người, mỗi ngày chỉ làm có hai việc thôi. Việc thứ nhất là những việc hướng đến mục tiêu, việc thứ hai là những việc không hướng đến mục tiêu. Hết!

Việc Xuân đang lắng nghe Adam nói là việc hướng đến mục tiêu là cải thiện khả năng đọc sách của Xuân, đúng chứ Xuân?” - Tôi hỏi.

“Đúng rồi Adam” - Cô gái trả lời

“Vậy hằng ngày, Xuân đang đọc sách để hướng đến mục tiêu gì? Vậy hôm nay, mình đang đọc sách để hướng đến mục tiêu gì?”

“Đó là câu hỏi vàng để tránh mất tập trung khi đọc sách. Xuân ghi lại câu này đi nha. Xuân phải ghi để nhớ, ghi đi rồi Adam nói tiếp.” - Tôi cương quyết chờ Xuân ghi rồi tôi mới nói tiếp.

“Nhưng nhiều đây vẫn chưa giải quyết được hết việc mất tập trung khi đọc đâu. Adam từng gặp nhiều trường hợp thắc mắc với Adam rằng: Anh/chị có xác định mục tiêu rõ ràng khi đọc đó em. Nhưng khi đọc, anh/chị vẫn mất tập trung là sao vậy?”

Tình huống này, Adam sẽ cười và hỏi lại: Dạ, em hiểu ý anh chị rồi. Nhưng cho em hỏi là trước lúc đọc, anh/chị đã có cho mình mục tiêu? Trong lúc đọc, anh/chị có giữ vững mục tiêu đọc không ạ?

Giữa việc phải có mục tiêu, giữ vững mục tiêu là hai điều hoàn toàn khác nhau nhé anh/

chị. Đặt mục tiêu trước khi đi. Xong rồi bắt đầu đi lại quên mục tiêu thì cũng như không đặt đúng không ạ?

Lúc này, họ sẽ ô lên và hay trả lời: Ừm há. Phải giữ vững mục tiêu. ***Vậy đố Xuân nha, câu này quan trọng lắm nè. Đó là làm sao trong lúc đọc mà mình làm chủ được tâm trí khi đọc nè?***

“Adam đố là Adam có giải pháp rồi. Xuân chưa biết, Adam nói cho Xuân nghe đi” - Cô gái khéo léo trả lời.

“Trả lời thông minh ghê. Rồi để Adam nói: Cách để làm chủ tâm trí khi đọc đó là nhắc tâm trí quay trở lại nội dung sách khi đọc bằng một câu hỏi kim cương, ghi lại câu hỏi này nhé Xuân. Câu hỏi đó là: Ừ, này giờ mình đọc gì vậy ta?”

Ví dụ; như Xuân đọc được hai trang sách. Xuân tự hỏi mình: **Ừa, nãy giờ mình đọc gì vậy ta?**

Nếu Xuân không trả lời được thì lời khuyên ở đây là Xuân nên đọc lại vì hình như tâm trí của Xuân đang phiêu bạt nơi nào rồi.

Tóm lại, để tránh mất tập trung khi đọc...

Xuân chỉ cần nhớ ba điều:

- **Thứ nhất**, phòng ngừa việc có thể mất tập trung trước và trong khi đọc.
- **Thứ hai**, phải có mục tiêu trước khi đọc và giữ vững mục tiêu trong khi đọc.
- **Thứ ba**, sử dụng câu hỏi: **Ừa, nãy giờ mình đọc gì vậy ta?"**

TÓM TẮT CHƯƠNG 6

- Đơn giản và dễ dàng là hai điều hoàn toàn khác biệt nhau. Những điều làm được việc thường rất đơn giản.
- Chúng ta hay học điều mới nhưng khi làm thì lại hay làm toàn điều cũ.
- Khi đọc sách, hãy tập trung tìm cách để hiểu thay vì nhớ. Hiểu được sẽ tự nhiên nhớ được.
- Có ba quá trình để học. Đó là biết, hiểu và ngộ.
- Hai điều cơ bản nhất làm ta mất tập trung khi đọc sách: tác động của môi trường và khả năng làm chủ tâm trí.
- Học cách nói “chưa” thay vì nói “không”. Không có cái không biết, chỉ có cái chưa biết mà thôi.

- Thay đổi tâm thái khi đọc sách, đọc sách là đang trò chuyện với vĩ nhân, vĩ nhân đang ngự trị trong sách. Đọc sách là học cách giao tiếp tử tế.
- Đừng mất bò mới lo làm chuồng, hãy ngăn chặn trước khi việc không muốn xảy đến.
- Tiếp thu kiến thức là quan trọng, chiêm nghiệm kiến thức còn quan trọng hơn.
- Ý nghĩa của việc đọc sách là giúp chúng ta tăng kiến thức và góc nhìn để chúng ta tiến nhanh hơn về mục tiêu và giá trị mình đang muốn hướng đến. Hãy để thời gian đọc sách là thời gian chúng ta đọc sách thật sự.
- Để tránh mất tập trung khi đọc cần nhớ ba điều:
  - Thứ nhất, phòng ngừa việc có thể mất tập trung trước và trong khi đọc.
  - Thứ hai, phải có mục tiêu trước khi đọc và giữ vững mục tiêu trong khi đọc.
  - Thứ ba, sử dụng câu hỏi: Ủa, này giờ mình đọc gì vậy ta?

CHƯƠNG 7

BÍ QUYẾT ĐỌC SÁCH HIỂU SÂU BẰNG PHƯƠNG PHÁP BÈ BÓ ĐŨA

Xuân hiểu cách tránh mất tập trung khi đọc rồi Adam. Đó là phòng ngừa trước, có mục tiêu trước và trong khi đọc, thường xuyên hỏi thăm tâm trí nãy giờ đọc gì vậy ta. Vậy còn việc chán nản, buồn ngủ khi đọc sách thì mình giải quyết sao đây Adam?- Cô gái tiếp tục hỏi.

Một lần nữa, tôi cười tươi và trả lời: “Theo Xuân thì tại sao mình lại chán nản và buồn ngủ khi đọc sách?”

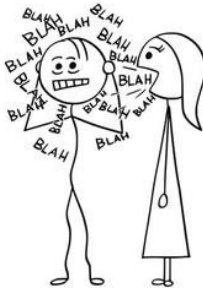
“Nhiều lý do lắm Adam... sách trình bày chán nè, khô khan, đọc khó hiểu.” - Xuân trả lời.

“Ừm, đúng thật. Nếu mà giờ ngồi liệt kê thì đúng là nhiều thật. Nhưng mà nguyên do gây ra sự buồn ngủ và chán nản chủ yếu vẫn là do... là do...là do...hì hì!”

“Là do gì vậy Adam, sao Adam không nói luôn mà cười hì hì vậy. Xuân tò mò quá nè.” - Cô gái vừa tò mò vừa nói.

CHỦ ĐỘNG TẠO NÊN SỨC MẠNH CHIẾN THẮNG.

Là do khi đọc, chúng ta đang ở trong thế bị động thay vì chủ động. Bị động sẽ sinh ra sự buồn ngủ và chán nản.

“Giờ mà Adam nói chuyện với Xuân liên tục hai tiếng đồng hồ mà Xuân chỉ ngồi đó nghe mà không được nói câu nào thì Xuân có chán và buồn ngủ không?” - Tôi trả lời.

“Chán chứ sao không. Hồi Xuân học ở lớp đại học, Xuân thường xuyên rơi vào tình trạng

mấy cô mặc sức nói, còn mình thì phải bị động ngồi nghe. Buồn ngủ muốn chết...”

“Đó, ha ha! Vậy Xuân hiểu lý do tại sao Xuân chán nản, buồn ngủ khi đọc sách rồi hen. Nãy Adam có nói đó, đọc sách không khác gì là giao tiếp với một người cả. Vậy giờ đó Xuân nè, làm sao để mình chuyển từ thế bị động sang chủ động?”

Khuôn mặt ngơ ngác nhìn tôi, Xuân trả lời:

“Xuân chưa biết!”

Tôi vỗ tay cái đét và cười to bảo: “Ứng dụng điều Adam chia sẻ nhanh dữ, giờ toàn là trả lời chưa biết thay vì không biết ha. Rồi để Adam nói cho nghe nữa nè, lắng nghe kỹ từng từ, từng chữ một nha. Adam không nói lại lần hai đâu...”

Cô gái cười lộ rõ đồng tiền và hàm răng trắng sáng, vừa cười vừa đáp: “Adam nói đi?”

Để chuyển từ thế bị động sang chủ động, đơn giản lắm. Chỉ cần đặt câu hỏi là xong.

Ví dụ, tình huống là khi ngồi nói chuyện với Xuân, Adam nói luyên thuyên suốt 40 phút mà không cho Xuân nói một câu nào cả. Để ngưng mạch nói của Adam, Xuân chỉ cần hỏi một câu hỏi đơn giản thôi: “À mà Adam, cho Xuân hỏi là mấy giờ rồi?”

Lúc này đây, Xuân đã lấy lại thế chủ động và Adam rơi vào thế bị động. Ví dụ như Adam trả lời: “18 giờ 23 phút rồi Xuân”.

Để nắm thế chủ động, Xuân hỏi tiếp: “Trời gần tối rồi. Tí nữa Adam đi ăn tối với Xuân không?”

“Ừm, ở đây có nhiều món ngon lắm. Xuân thích ăn gì nhỉ?”

Thế là cứ một tên hỏi, một tên đáp. Nói mãi mà không hết chuyện và câu chuyện thì vui vẻ cực kỳ vì không ai độc diễn sân khấu và có qua

có lại. Bí quyết giao tiếp mà ai cũng quý mến thì chỉ có vậy mà nhiều người đi học hết lớp này đến lớp nọ mà giao tiếp vẫn tệ.

Để giao tiếp tốt, Xuân chỉ cần nhớ câu này thôi: Đồng hành rồi dẫn dắt!

Ai nói gì mình cũng đồng tình, đồng ý, đồng thuận, đồng cảm với họ rồi dẫn dắt họ bằng câu hỏi. Ví dụ, giờ Adam nói trái đất hình vuông thì sao?

Adam có nói sai thì Xuân cũng nên đồng cảm với Adam đã rồi dẫn dắt Adam về điều đúng, đừng có nghe xong là phản ứng liền. Ví dụ, khi Adam nói trái đất hình vuông, Xuân có hai cách phản ứng:

Cách phản ứng thứ nhất: Cái gì, trái đất hình vuông mà! Adam sai bét.

Cách phản ứng thứ hai: Ừm vậy hả Adam. À mà hôm qua Xuân lên tìm hiểu về các hành tinh đó, hình như trái đất hình cầu thì phải đó Adam?

Ừ vậy hả. Để Adam tìm hiểu lại xem sao, hì hì...

Xuân nghe Adam nói nè: Với cách phản ứng đầu tiên, mâu thuẫn sẽ xảy ra ngay lập tức. Với cách phản ứng thứ hai, người nghe đang khéo léo dẫn dắt người nói đến điều mà người nghe tin chắc là đúng. Dù người nói biết mình nói sai, nhưng vẫn rất vui vẻ.

Adam nói với Xuân điều này bởi vì có liên quan đến việc đọc sách rất nhiều. Khi đọc sách, để không bị chán và buồn ngủ, Xuân phải biết cách đặt câu hỏi với những thông tin được chia sẻ trong sách. Mình phải nắm thế chủ động khi đọc sách.

Một lần nữa Adam nhắc lại, đọc sách chính là một cuộc giao tiếp với tác giả. Nếu Xuân

biết cách giao tiếp hiệu quả với một quyển sách. Xuân cũng sẽ giỏi giao tiếp ngoài đời thực và ngược lại.

Và một cách nữa để không bị chán nản, buồn ngủ khi đọc đó là... ừm... đó là...”

“Là gì vậy Adam? Adam nói nhanh đi, Xuân tò mò quá luôn rồi!” - Cô gái nói.

Tôi vỗ tay mình cái đét, nhìn thẳng vào mắt Xuân, hớn hở cười và nói: “Xuân vừa nói luôn đó. Đó là sự tò mò khi đọc. Nhiều người không nhận ra rằng khi đọc sách họ đang ở thế bị động đâu. Mà sự thật là vậy, họ đọc sách với tâm thế như người rùng ra phố thị vậy, họ chẳng chuẩn bị gì. Mà không chuẩn bị là đang chuẩn bị cho thất bại đó.

Chuẩn bị ở đây không chỉ chuẩn bị về mục tiêu, về cách thức đọc, về việc tránh bị mất tập trung mà quan trọng nhất là tâm thế đọc. Lúc đầu Adam đã nói đó, tâm thế là quan trọng nhất. Tâm thế tò mò cũng là một dạng của sự chủ động học hỏi.

Xuân nhìn mà xem, một đứa trẻ với tâm thế tò mò, nó sẽ khám phá được rất nhiều thứ. Nhưng khi chúng ta lớn lên, sự tò mò ấy đã phai nhạt đi rất nhiều với quá nhiều thông tin ập đến cuộc đời chúng ta liên tục. Và vì thế, áp lực cũng dần tăng lên và chúng ta cũng không có quá nhiều thời gian để tìm hiểu điều mới nữa. Dần dần, đây trở thành một thói quen. Thói quen bị động để đời xô đẩy.

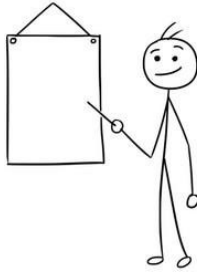
Giờ nếu Xuân muốn thay đổi kết quả thì Xuân phải đổi thay hành động. Thay đổi một thói quen thôi là thay đổi cả một chuỗi kết quả phía sau. Cụ thể là trong việc đọc sách nè. Đố Xuân nha, để gia tăng sự tò mò thì ta phải làm gì?”

“Để Xuân nghĩ xem... Phải đặt câu hỏi và đoán câu trả lời đúng không Adam?” - Cô gái nói với tôi.

Tôi vỗ tay khen Xuân, đồng thời hỏi tiếp: “Hay quá, câu trả lời hay quá. Mà sao Xuân lại nghĩ như vậy?”

“Tại vì trước đây, Xuân có tham gia một lớp học về cách thuyết trình tự tin trước đám đông của anh Phan Thanh Dũng. Hôm đó, anh ấy viết lên bảng con số 90 to đùng rồi hỏi cả lớp: Các bạn có biết ý nghĩa của con số 90 này có nghĩa là gì không?”

Thế là cả lớp đoán già đoán non hết ý kiến này đến ý kiến khác. Có người bảo dân số Việt Nam là 90 triệu dân. Có người lại bảo đó là 90 tuổi. Nhiều người đoán nhiều đáp án lắm. Cuối cùng anh ấy chốt lại: 90% dân số thế giới sợ việc thuyết trình hơn cả sợ chết. Và thế là ảnh dẫn dắt mọi người trong lớp học vào chủ đề chính của buổi chia sẻ là nghệ thuật thuyết trình thuyết phục trước đám đông.

Ảnh dẫn dắt hay quá trời luôn nên Xuân vẫn còn nhớ nè. Ảnh cho mọi người một thông tin gì đó. Sau đó, ảnh đặt câu hỏi và để mọi người đoán. Lúc ảnh đặt câu hỏi là lúc mọi người phải động não tìm câu trả lời và tò mò về đáp án cuối cùng.”

Tôi không giấu được niềm vui sướng vì cô gái này đã tự ngộ ra được đáp án, tôi nói tiếp: “Tuyệt vời. Quá chính xác!

Để gia tăng sự tò mò về một điều gì đó, ta phải đặt câu hỏi về điều đó với mục đích là để tìm câu trả lời. Sau đó, ta phải đoán câu trả lời. Đoán xong, ta sẽ đi tìm đáp án thật sự mà ta đang muốn tìm hiểu là gì.

Adam lấy ví dụ trực quan trên quyển sách Phương Pháp Ghi Nhớ Đỉnh Cao cho Xuân xem ha, vừa nói tôi vừa lật sách ra.

Xuân nhìn nhé, Adam sẽ hướng dẫn Xuân cách đọc sách hiệu quả. Xuân biết hình thức đọc *bẻ bó đũa* chứ?” - Tôi tiếp tục hỏi.

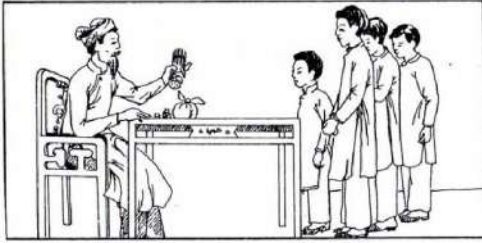
“Là sao Adam?” - Xuân đáp.

“Hồi lúc chúng ta còn học tiểu học, Xuân đã từng nghe về câu chuyện bó đũa chưa?”

“Xuân có nghe nhưng mà cũng không nhớ lắm. Adam kể lại cho Xuân nghe nha!” - Cô gái đề nghị.

“Ừm! Vậy thì ngồi lắng nghe cho kỹ và tìm bài học liên quan đến việc đọc sách hiệu quả nhé.

Sau đây là phần kể chuyện *Câu Chuyện Bó Đũa* với giọng kể của Adam Phan. Mời Xuân cho một tràng pháo tay thật lớn. Vỗ tay đi Xuân!” - Tôi nói đùa.

CÂU CHUYỆN BÓ ĐŨA VÀ BÀI HỌC VỀ CÁCH ĐỌC SÁCH HIỆU QUẢ

Một lão nông dân nọ, vợ mất sớm nên phải một mình nuôi bốn người con trai nhưng tính tình của họ thì hoàn toàn trái ngược nhau...

Lúc nào bốn anh em cũng tranh giành, hơn thua với nhau.

- *Cái này là của anh mà!*
- *Không! Cái này là của em chứ, sao anh giành với em?*
- *Em tranh với anh mà!*
- *Của em cơ.*
- *Của anh mà!*
- *Của em!*
- *Của anh...*

Người cha rất phiền lòng về việc này. Thậm chí chúng còn tranh nhau từng miếng thịt, con cá khi ăn.

- Là anh gấp trước mà, anh chạm đũa vào trước.
- Sao anh kỳ cục quá vậy. Anh lớn phải nhường em chứ?
- Bé thì nghe lời lớn mà?
- Anh vô lý. Của em, cái này của em..

Bốn anh em vô tư tranh giành nhau mà không hề nghĩ đến cha mình cũng đang ngồi ăn bên cạnh, cuộc tranh cãi ngày càng gay gắt vì không ai chịu nhường ai. Ông lão buồn lắm nhưng khuyên mãi chúng vẫn chẳng chịu thay đổi.

- Anh đã nói là của anh rồi, sao em còn giành?
- Là của em thì em ăn, mắc gì anh giành của em?
- Nhưng mà cái này là của anh...

Người cha chỉ biết lắc đầu, ngán ngẩm, ông
thăm nghĩ, mình phải làm gì thì bốn người
con mới thay đổi đây?

Một hôm, ông gọi bốn người con tới bảo: Ở
đây, ta có một túi vàng, ta muốn trao cho
một trong bốn đứa con, nhưng với một điều
kiện, một trong bốn đứa phải bẻ gãy được bó
đũa này.

Bốn người con nhìn thấy túi vàng to thích
lắm, nên không quan tâm đến điều kiện
người đặt ra.

- Để em!
- Không, để anh trước!
- Không, em trước!
- Không, anh trước...

Cuối cùng, người anh cả vì khỏe hơn nên giành được bó đuă và bẻ trước kèm theo giọng cười đắc chí: Ha ha ha, mình là anh nên mình phải bẻ trước.

Người anh dùng hết sức để bẻ mà bó đuă vẫn trơ ra. Mệt quá người anh đành chịu thua, không bẻ nữa. Đoạn, người anh nói:

- Thôi, nhường cho mấy chú đó.
- Hả, tuyệt quá! - Mấy người em trả lời.

Mấy người em cũng không hơn gì anh mình, hết cậu này đến cậu kia nhưng chẳng chiếc đuă nào lung lay, cuối cùng cả bốn anh em để bó đuă xuống bàn và nói: Chúng con chịu thua rồi, khó bẻ quá cha ơi.

Người cha không nói gì, lặng lẽ cầm bó đuă lên, rút từng chiếc, từng chiếc ra và bẻ chúng một cách dễ dàng.

Người anh cả liền nói:

- Nhưng mà thừa cha, nếu bẻ từng cái một thì quá dễ dàng rồi!
- Dạ phải, nếu bẻ cả bó thế kia thì tội con đành chịu chứ vậy thì... - Mấy người em tiếp lời.
- Đó, đó chính là điều cha muốn nhắn nhủ với các con. Bốn đứa con cũng giống như bó đũa này, ta cũng đã già rồi, không thể nào sống với các con mãi được, nếu các con biết đoàn kết, yêu thương, giúp đỡ nhau thì không ai có thể làm gì được các con, nhưng nếu các con cứ chia rẽ ra thì cũng giống như chiếc đũa kia vậy.

Bốn người con chợt hiểu, ôm chầm lấy cha mình và nói rằng: Tội con xin lỗi cha vì bấy lâu nay làm cha buồn phiền, từ nay chúng con hứa sẽ luôn yêu thương và giúp đỡ nhau.

Người cha cười hiền và nói: Các con ngoan của cha, cha chỉ cần như vậy thôi!

Từ đó về sau, bốn anh em họ không còn cãi nhau nữa mà hết lòng yêu thương, hòa thuận với nhau như nguyện vọng của cha mình.

“Câu chuyện đến đây là hết rồi.” - Vừa nói tôi vừa nhìn Xuân và cười.

“Wow câu chuyện hay quá Adam ơi. Câu chuyện kết thúc có hậu và mang đầy tính nhân văn luôn đó. Đoàn kết tạo nên sức mạnh Adam ha.

Anh em trong một nhà phải biết yêu thương, đùm bọc lẫn nhau để cùng vượt qua những khó khăn, trắc trở trong cuộc sống. Câu chuyện hay quá đi.” - Xuân khen dào khen để.

Giống như một bó đũa, nếu chúng ta tách từng chiếc ra để bẻ thì rất dễ dàng, nhưng khi để cả bó thì không thể bẻ được.

“Đúng rồi, giống như một bó đũa, nếu chúng ta tách từng chiếc ra để bẻ thì rất dễ dàng, nhưng khi để cả bó thì không thể bẻ được. Vậy theo Xuân thì câu chuyện này có liên quan gì đến việc đọc sách hiệu quả?” - Tôi đánh đố Xuân.

“Để ẹt luôn. Theo Xuân thì một quyển sách giống như một bó đũa vậy đó. Nếu đọc mà để hiểu liền một lúc cả quyển sách thì rất khó nhằn. Một quyển sách dày được cấu thành từ nhiều trang sách mỏng. Bằng việc bẻ gãy từng trang sách mỏng một cách liên tục, chúng ta sẽ bẻ gãy cả một quyển sách dày. Bẻ gãy ở đây có nghĩa là nắm được những nội dung chính yếu. Xuân nói vậy có đúng không Adam?”

“Quá đúng luôn chứ còn gì nữa. Điều Xuân vừa nói có thể áp dụng trong tất cả mọi lĩnh vực chứ không chỉ là trong việc đọc sách hiệu quả đâu. Xuân biết công thức của sự phức tạp là gì không? Tôi vừa nói vừa hỏi cô gái.

À mà để Adam nói luôn cho nhanh. Công thức của sự phức tạp đó chính là:

**Phức tạp = đơn giản + đơn giản +
đơn giản + đơn giản... + đơn giản.**

Để chinh phục cái phức tạp, ta chỉ cần chinh phục nhiều điều đơn giản là xong. Vậy bây giờ Xuân có tin bằng việc Adam hướng dẫn Xuân cách đọc hiệu quả vài trang sách thì Xuân sẽ biết cách đọc hiệu quả cả quyển sách chứ?” - Tôi hỏi.

“Dĩ nhiên là tin chứ. Adam thị phạm cho Xuân xem đi.” - Xuân yêu cầu.

“Ừm, nói quá trời nói từ chiều đến giờ cũng chỉ để dẫn dắt vô việc này thôi đó Xuân. Hướng dẫn ngay lập tức thì dễ lắm tốn có mấy phút à, nhưng mà để hiểu sâu và ngộ ra được điều Adam nói thì cần cả một quá trình dẫn dắt, thuyết phục ấy.

Cái vui của công việc làm nghề chia sẻ là vừa hướng dẫn được người khác hiểu được tư duy vừa hiểu được cách làm. Hay nói một cách khác là vừa hiểu được cách chữa gốc vừa hiểu được cách chữa ngọn. Sau này ai có hỏi Xuân làm thế nào để đọc sách hiệu quả, cũng nên trả lời theo những gì Adam dẫn dắt từ đầu buổi đến giờ nhé.” - Tôi căn dặn Xuân.

“Chuyện nhỏ, Xuân hứa” - Cô gái lém lỉnh trả lời.

“Tốt quá, vậy bây giờ Xuân đọc từ trang 98 đến trang 101 trong quyển sách *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao* nhé. Adam đi rót thêm nước trà đây.

Đọc vài trang này đi rồi Adam hướng dẫn tiếp, đọc cho nghiêm túc vào nhé Xuân. Không đọc kỹ là từ giây phút này trở về sau là coi như công dã tràng á.” - Tôi nghiêm mặt nhấn mạnh.

Động Lực Với Từ 4: Input& Output

Input là những gì bạn nạp vào đầu. Output là những gì bạn hành động dựa trên những gì mà bạn nạp vào đầu. Tôi cũng không thích định nghĩa này, định nghĩa này là do tôi hiểu sai thì tôi giải thích như vậy chứ không có cơ sở khoa học gì ở đây cả. Cái gì hiểu quả thì mình sẽ dùng thế thôi. Ai mà phân bác định nghĩa này thì tôi sẵn lòng sẽ đẩy lý luận đi đến tận cùng của nó. Hiểu một cách đơn giản nhất, Input là những gì mà bạn tiếp thu được. Còn Output là khả năng hành động của bạn hay còn gọi là đầu ra. Để thành công hơn thì chúng ta cần phải cân bằng giữa 2 về mặt vào thì phải thế ra... Nếu bạn đã từng nghe tôi chia sẻ trên mạng xã hội, tôi rất hay chia sẻ một công thức thành công mà tôi tự nghĩ ra được:

Thành Công = Tiếp Nhận + Hành Động = Học + Làm

Trong phần này, tôi xin được phép thêm vào một bài viết do chính tôi viết mà được rất nhiều lượt chia sẻ trên mạng xã hội. Tôi xin được thêm nó vào đây để bạn đọc được: bài viết có tựa đề Bí Mật Của Một Chuyên Gia.

Bí Mật Của Một Chuyên Gia

Một bạn trẻ từng hỏi tôi: anh Dũng ơi anh đọc sách bao nhiêu lần rồi?

Tôi trả lời: 7 năm.

Bạn ấy: Cái gì, 7 năm cơ à?

Tôi trả lời: Đúng vậy, liên tục 7 năm liền.

Cuộc trò chuyện kết thúc ở đây. Tuy nhiên sau cuộc hỏi thoạt ấy đã làm tôi trầm tư rất nhiều. Tôi tự đặt ra cho mình câu hỏi: Mình đã đọc sách 7 năm rồi, thế mà kết quả mình có công bằng là bao nhiêu, chuyên quay quắt gì đang xảy ra thế này?

Và chính câu hỏi này đã tạo động lực cho tôi nghĩ do viết này lên trên để suy nghĩ, cuối cùng đáp án đã có. Tôi tóm lược lại bằng 3 từ khóa: **Một Sách - Chuyển Gió - Kế Xuất Chung**. Tôi muốn chia sẻ đến này để các bạn học hỏi không phải phạm sai lầm như tôi, đúng mà 7 năm rồi mới tìm ra được mình sai ở chỗ nào.

Ở bài viết này, chúng ta sẽ cùng nhau đi qua 3 giai đoạn, bắt đầu từ giai đoạn thứ nhất:

Một Sách

Đây là giai đoạn mà bạn bắt đầu làm quen với sách, thích sách, yêu sách và hơn thế nữa là cuồng sách. Biểu hiện của một sách là bạn đọc như người như nghiên những quyển sách mà bạn về được, đó có thể là những quyển sách với chủ đề về thành công, phát triển kỹ năng, kỹ năng kinh doanh, truyện, tiểu thuyết...

Nhưng sẽ thật tệ nếu bạn đọc chỉ để đọc và đọc, chỉ để tìm sự ảo tưởng về một tương lai tốt đẹp nào đó mà ta gọi là về ra. Bạn tìm cứu cánh trong những quyển sách và rồi bạn chết trong thế giới thực. Lý do đơn giản bởi vì: bạn đọc chỉ để đọc.

Chàng đầu xa, bạn hãy quan sát những người bạn xung quanh mình. Chắc chắn sẽ có một kẻ một kẻ sách, biểu hiện của một kẻ một sách đó chính là: Nói chuyện y như trong sách và hay nói chuyện trên trời. Chỉ giỏi nói mà không thấy kết quả đầu. Nếu có một hình tượng để ám chỉ họ thì đó chính là hình tượng con lười gánh sách.

Tôi không thể nào phủ nhận được tầm quan trọng của sách đối với mỗi người. Sách giúp chúng ta hiểu biết hơn, thông minh hơn, làm nên thành công, phạm sai lầm hơn trong cuộc sống. Và đặc biệt đọc sách giúp bạn hình thành các bạn có thân hơn những người khác vì chúng ta tự tìm mình là kẻ biết nhiều.

Cách dạy học 2 năm, tôi đã từng là một người như vậy, một một sách chính hiệu. Tôi đọc ngay nghiên sách cả những quyển sách mà mình có được rồi mà tưởng về một tương lai hạnh phúc, thành công và giàu có.

Và tiếp theo tôi chia sẻ điều đó cho những người thân và những người bạn của mình. Nhờ một định mệnh đã được định sẵn, họ bắt đầu báo; may không làm được đâu thì như vậy mà làm được gì.

Tôi cũng dần có của, tôi bắt đầu biến bạch bằng những câu nói hết trong sách cho họ nghe và vênh mặt vì sự hiểu biết tự nhiên của chính mình. Bạn đoán được kết quả tiếp theo chứ?

Tôi bị cả lớp tẩy chay; bạn bè tẩy chay; Ba Mẹ báo hoàng tương. Cho đến một ngày là tôi đứng lên phát biểu ý kiến mà có giáo hội. Vừa đứng lên thì bạn bạn báo: Ế, không diễn nó phát biểu nữa kìa... Tôi tức anh ách khi nghe câu nói đó nhưng cũng phát cam ơn vì chính tình huống đó đã làm tôi thức tỉnh. Tôi bắt đầu tư vấn với chính mình: tại sao họ lại nói như vậy, tại sao họ lại cười mình, tại sao họ lại tẩy chay mình?

Và rồi tôi phát hiện ra một điều giản đơn không tưởng là do mình chỉ NATO tức là *No Action Talk Only* - nói mà không làm. Chính điều đó đã dẫn tôi bước qua giai đoạn thứ 2, giai đoạn của một chuyên gia.

Tôi bắt đầu đi tìm định nghĩa của một chuyên gia. Tôi bắt đầu bằng việc tra Google. Tôi tìm ở Google chưa đi, tôi hỏi ý kiến của người khác và từ tất cả đáp ứng được định nghĩa mà tôi muốn tìm, cho đến khi tôi từ bất bất xuống và viết:

Chuyên gia theo định nghĩa của **Phan Thanh Dũng**: chuyên gia không phải là một điều gì đó quá cao siêu. Mà chuyên gia đơn giản chỉ là một người có

Phuong Pháp Chu Nhỏ Đinh Cao

101

khả năng giải thích cho một người chưa biết gì hiểu về thứ mà anh ta muốn chia sẻ và anh ta dành vì bạn thân mình là một chuyên gia.

Bạn có đồng ý nếu một ai đó dạy bạn hiểu một kiến thức gì, đó mới thì trong mắt bạn, họ chính là chuyên gia?

Và chính vì định nghĩa này, tôi có thêm niềm tin để hành động nhiều hơn. Tôi bắt đầu nói nhiều hơn, viết nhiều hơn, chia sẻ nhiều hơn. Mà cái gì bạn làm càng nhiều thì bạn làm càng giỏi, thế thôi.

Chuyên gia cũng có nhiều loại chuyên gia. Ở đây tôi sẽ chia thành 3 loại chính: chuyên gia nghiên cứu, chuyên gia hành màu và cuối cùng là chuyên gia kết quả.

Chuyên Gia Nghiên Cứu Là Gì?

Đó chính là những chuyên gia có khả năng tổng hợp những kiến thức rời rạc thành một bức tranh tổng quát. Những chuyên gia nghiên cứu họ dạy rất hay tuy nhiên điểm yếu là họ làm thì không giỏi cho lắm. Điều này cũng bình thường thôi, tập trung cái gì thì cái đấy mới rành ra. Một huấn luyện viên giỏi như ông Alex Ferguson không nhất thiết phải giỏi hơn cầu thủ mà chỉ cần thấy được cái mà cầu thủ không thấy được và hướng họ là đó.

Chuyên Gia Hành Màu Là Gì?

Đó chính là những người biết dùng trên và ngoài không khí. Có nghĩa là họ biết mượn sức hoặc khai thác tài của người sức mạnh của những người khác để làm đơn kỹ cho họ. Đơn kỹ cho họ đó có thể là về thời gian, tiền bạc hay nguồn lực.

Vài phút sau, tôi quay lại và thấy Xuân vẫn chăm chú đọc. Được thêm vài phút nữa, Xuân nhìn tôi và nói rằng bạn ấy đã đọc xong những trang sách mà tôi yêu cầu. Xuân lúc này mới hỏi tôi: “Rồi sao nữa Adam?”

“Xuân làm tốt lắm. Xuân có nhớ là lúc này, Adam bảo rằng để đọc sách thì phải biết cách đặt câu hỏi để mình biến chuyển từ thể bị động sang thể chủ động không? Đồng thời, Adam cũng từng nói với Xuân là khi đọc sách mình chỉ cần nhớ những gì quan trọng và chính yếu thôi.

Vậy bây giờ, Adam có mang theo công cụ để đọc sách đó là một cây bút bi và một cây bút dạ quang. Bút bi dùng để ghi chép, đặt câu hỏi. Bút dạ quang dùng để tô lên những câu nói hay, những từ khóa hay những ý chính mà mình muốn nhớ.

Giờ Adam sẽ cho Xuân mượn hai cây bút này. Adam rất muốn Xuân ghi chép vào quyển sách mà Adam là tác giả, sau đó Xuân hãy giải thích lý do tại sao Xuân lại ghi chép như thế.

Khi Xuân ghi chép vào, Xuân sẽ là đồng tác giả với Adam, Xuân thích góc nhìn này chứ?”

Phan Thanh Dũng

98

Động Lực: Nội Tại 4: Input & Output Input Là Gì?
Output Là Gì?

Input là những gì bạn nạp vào đầu. Output là những gì bạn hành động dựa trên những gì mà bạn nạp vào đầu. Tôi cũng không thích định nghĩa này, định nghĩa này là do tôi hiểu sao thì tôi giải thích như vậy chứ không có cơ sở bác định nghĩa này thì tôi xin thưa vì đây là quan điểm cá nhân của tôi. Ờ Thành Công Hơn, Tôi Cũng Phải Làm Gì?

Hiểu một cách đơn giản nhất, Input là những gì mà bạn tiếp thu được. Còn Output là khả năng hành động của bạn dựa trên cái đầu ra. Để thành công hơn thì chúng ta cần phải cân bằng giữa 2 về: Input vào thì phải thở ra... Nếu bạn đã năng nghệ thì chia sẻ ở mạng xã hội, thì rất hay chia sẻ một công thức thành công mà tôi tự nghiệm ra được.

Thành Công = Tiếp Nhận + Hành Động = Học + Làm

Trong phần này, tôi xin được phép thêm vào một bài viết do chính tôi viết mà được rất nhiều lượt chia sẻ trên mạng xã hội. Tôi xin được thêm nó vào đây để bạn đọc được, bài viết có tựa đề: Bí Mật Của Một Chuyên Gia.

Bí Mật Của Một Chuyên Gia Ờ Thì Thì Của Một Chuyên Gia Là Gì?

Một bạn trẻ từng hỏi tôi, anh Dũng có anh đọc sách bao nhiêu lần rồi?
Tôi trả lời: 7 năm.
Bạn ấy: Cái gì, 7 năm cơ à?
Tôi trả lời: Đúng vậy, liên tục 7 năm liền.
Cả cơ thể chuyện kết thúc ở đây. Tuy nhiên sau cuộc hội thoại ấy đã làm tôi trăn trở rất nhiều. Tôi tự đặt ra cho mình câu hỏi: Mình đã đọc sách 7 năm rồi, thế mà kết quả mình có cũng chẳng là bao nhiêu, chuyện quái quỷ gì đang xảy ra thế này?

Phong Pháp Ghi Nhớ Đinh Cao

99

Và chính câu hỏi này đã tạo động lực, cho tôi ngồi đó viết tay lên trán để suy nghĩ, cuối cùng đập tan đi nó. Tôi tìm được lại bằng 3 từ khóa: **Một Sách**, **Chuyên Gia**, **Kể Xuất Chúng**. Tôi muốn chia sẻ điều này để các bạn học hỏi không phải phạm sai lầm như tôi, dùng mất 7 năm trời mới tìm ra được mình sai ở chỗ nào.

Ở bài viết này, chúng ta sẽ cùng nhau đi qua 3 giai đoạn, bắt đầu từ giai đoạn thứ nhất:

Một Sách Ờ Thì Thì Của Một Sách Là Gì?

Đây là giai đoạn mà bạn bắt đầu làm quen với sách, thích sách, yêu sách và hơn thế nữa là cuồng sách. **Biểu hiện của một sách là bạn đọc như người như người những quyển sách mà bạn với được, đó có thể là những quyển sách với chủ đề về thành công phát triển kỹ năng, kỹ năng kinh doanh, truyện, tiểu thuyết...**

Nhưng sẽ thất bại nếu bạn đọc chỉ để đọc vì đọc chỉ để đi tìm sự an toàn về một tương lai tốt đẹp nào đó mà các giá trị về ra. Bạn tìm cứu cánh trong những quyển sách và rồi bạn chốt trong thế giới thực, bị do độn giữa bên trái bạn đọc chỉ để đọc. Ờ Thì Thì Của Một Sách Là Gì?

Chẳng đâu ra, bạn hãy quan sát những người bạn xung quanh mình. Chắc chắn sẽ có một kẻ một sách, biểu hiện của một kẻ một sách đó chính là: **Nói chuyện** như trong sách và **học nói chuyện** trên đời. Chỉ giỏi nói mà không thực hành được. Nếu có một hình tượng để ám chỉ cho đó chính là hình tượng con lừa gánh sách.

Tôi không thể nào phủ nhận được tâm quan trọng của sách đối với mỗi người. Sách giúp chúng ta hiểu biết hơn, thông minh hơn, tâm hồn sa hơn, ít phạm sai lầm hơn trong cuộc sống. Và đặc biệt đọc sách giúp thân thể của bạn có thân hơn những người khác vì chúng ta tự tin mình là kẻ biết nhiều.

“Tuồng gì chứ chuyện này nhỏ xíu à. Đợi Xuân chút nhé, để Xuân áp dụng điều Adam hướng dẫn từ đầu đến giờ.” - Vừa nói cô nàng vừa thực hiện yêu cầu mà tôi vừa nói ra.

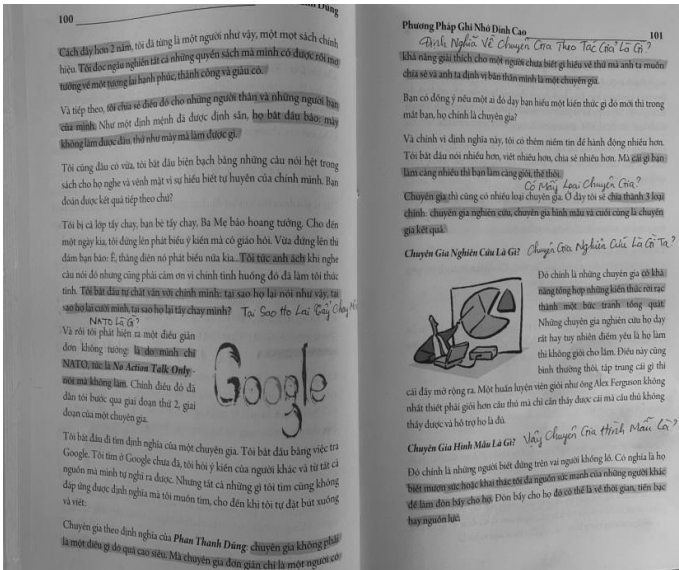
Loáng cái, cô ấy đã khoe: “Adam xem đi Adam. Xuân xong rồi nè” - Vừa khoe cô ấy vừa nói tiếp. “Ở trang 98, Xuân đã đặt câu hỏi cho điều mà Xuân đang được tìm hiểu. Chẳng

hạn như Input và Output, trước khi đọc Xuân sẽ biến đề mục chính này thành câu hỏi để gia tăng sự tò mò: Input là gì và Output là gì?

Và rồi Xuân bắt đầu đoán ý nghĩa của đề mục này. Xuân nghĩ rằng Input có từ In là nhập vào còn Output có từ Out là xuất ra. Chắc điều mà đề mục này muốn đề cập đến là xuất, nhập cái gì đó. Sau đó, Xuân đọc và thấy định nghĩ gần giống với điều mà Xuân đã đoán nên Xuân tô màu luôn cho dễ nhớ: ***Input là những gì bạn nạp vào đầu còn, Output là những gì bạn hành động dựa trên những gì bạn nạp vào đầu.***

Đọc thêm một đoạn nữa, Xuân lại thấy có câu ghi: Input là những gì mà bạn tiếp thu được, còn Output là khả năng hành động của bạn hay còn gọi là đầu ra. Để thành công, bạn phải cân bằng giữa hai vế, hít vào và thở ra. Ở đây, Xuân thấy cực kỳ tâm đắc với ý: Để thành công hơn, bạn phải cân bằng giữa hai vế, hít vào và thở ra nên Xuân đã biến ý này thành một câu hỏi để tăng sự gợi nhớ.

Xuân đã ghi vào đó: **Để thành công hơn, ta cần phải làm gì?** Và cứ theo đúng quá trình này, Xuân tiếp tục tô màu, đặt câu hỏi, đặt câu hỏi, tô màu... kết quả là đến trang 101, quyển sách mà Xuân đang đọc thành ra thế này.”

Xuân nói tới đây, tôi tự hào khó kiếm chế được. Tôi sung sướng nói: “Quá tuyệt vời, không ủng hộ công anh dành thời gian từ chiều đến giờ.”

Xuân đã làm đúng như những gì Adam hướng dẫn, thậm chí còn làm tốt hơn cả mong

đợi. Đó, Xuân thấy việc đọc sách có còn phức tạp nữa không?”

“Không Adam ơi, dễ òm à. Với điều mà Adam chia sẻ, Xuân tin chắc quyển sách nào Xuân cũng có thể đọc mà hiểu sâu, nhớ lâu như thế này.” - Xuân tự hào khoe.

“Thật không đó. Mà Xuân có biết lý do tại sao Xuân lại có thể hiểu sâu và nhớ lâu được nội dung sách bằng cách này không?” - Tôi hỏi.

“Xuân không biết nữa, nhưng Xuân thấy cách này hiệu quả. Adam chia sẻ luôn nhé!” - Cô gái khéo léo đẩy câu trả lời qua tôi.

“Ừm, Adam sẽ móc hết ruột gan của mình ra mà chia sẻ cho Xuân luôn chứ để ở trong đó cũng không có no được. Mà chúng ta nghỉ ngơi một chút uống tí nước trà trứ danh của quán rồi mình nói tiếp nhé Xuân.”

“Được thôi Adam!”

TÓM TẮT CHƯƠNG 7

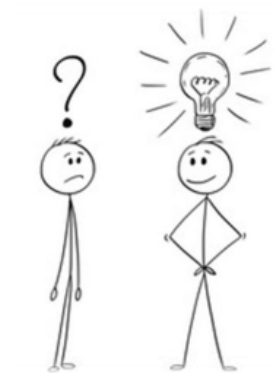
- Đọc sách mà cảm thấy chán nản, buồn ngủ là do khi đọc, chúng ta đang ở trong thế bị động thay vì chủ động. Bị động sẽ sinh ra sự buồn ngủ và chán nản.
- Để chuyển từ thế bị động sang chủ động, đơn giản lắm. Chỉ cần đặt câu hỏi là xong.
- Để giao tiếp tốt, bạn chỉ cần nhớ câu này thôi: Đồng hành rồi dẫn dắt!
- Nếu bạn biết cách giao tiếp hiệu quả với một quyển sách thì bạn cũng sẽ giỏi giao tiếp ngoài đời thực và ngược lại.
- Để không bị chán nản, buồn ngủ khi đọc đó là học cách tạo ra sự tò mò. Để gia tăng sự tò mò về một điều gì đó, ta phải đặt câu hỏi về điều đó với mục đích là để tìm câu trả lời. Sau đó ta phải đoán câu

trả lời. Đoán xong, ta sẽ đi tìm đáp án thật sự mà ta đang muốn tìm hiểu là gì.

- Một quyển sách giống như một bó đũa vậy đó. Nếu đọc mà để hiểu liền một lúc cả quyển sách thì rất khó nhằn. Một quyển sách dày được cấu thành từ nhiều trang sách mỏng. Bằng việc bẻ gãy từng trang sách mỏng một cách liên tục, chúng ta sẽ bẻ gãy cả một quyển sách dày. Bẻ gãy ở đây có nghĩa là nắm được những nội dung chính yếu.
- Phức tạp = đơn giản + đơn giản + đơn giản + đơn giản... + đơn giản. Bằng việc biết cách đọc hiệu quả vài trang sách thì bạn sẽ biết cách đọc hiệu quả cả quyển sách.
- Công cụ để đọc sách đó là một cây bút bi và một cây bút dạ quang. Bút bi dùng để ghi chép, đặt câu hỏi. Bút dạ quang dùng để tô lên những câu nói hay, những từ khóa hay những ý chính mà mình muốn nhớ.

CHƯƠNG 8

BÍ QUYẾT ĐỌC SÁCH NHỚ DÀI NHƯ ĐĨA ĐÓI BẰNG PHƯƠNG PHÁP MỎ NEO

Sau vài phút im lặng thưởng thức hương vị của nước trà và tiếng nhạc du dương. Tôi chủ động khơi mào để câu chuyện được tiếp tục. Tôi đi thẳng vào việc tìm lý do tại sao những gì mà tôi chia sẻ lại có thể nhớ lâu và hiểu sâu được nội dung quyển sách. Tôi nói:

“Adam nghiên cứu về cách thức ghi nhớ của não bộ đã gần 10 năm nay rồi. Lý do mà Adam nghiên cứu là bởi hồi đó Adam học dốt quá, học mãi mà không hiểu sao đầu óc cứ nhanh quên mà lại khó thuộc bài. Đến nỗi Adam từng là học sinh rớt lớp với hơn 8 môn cơ mà! Vừa nói tôi vừa mở điện thoại cho Xuân xem bảng điểm học bạ của tôi.”

Trong quá trình nghiên cứu để cải thiện khả năng ghi nhớ, Adam phát hiện ra việc

Họ và tên: PHAN THANH DŨNG Lớp: 10B Năm học 2021 - 2022
 Ban: Cơ bản Các môn học nâng cao:

Môn học/ Hoạt động GD	Điểm trung bình các môn			Điểm KT lại (nếu có)	Giáo viên bộ môn ký xác nhận DTB môn học và sửa chữa DTB (nếu có), (ghi rõ họ tên và ký)
	Hkỳ I	Hkỳ II	CN		
Toán	2.7	1.6	2.0		Phạm Yên Hồng ✓
Vật lí	1.0	1.0	1.0		Lê Hoàng Kiệt ✓
Hóa học	2.7	1.7	2.0		Đường Hoàng Nam ✓
Sinh học	5.2	1.9	3.0		Nguyễn Văn Thuận ✓
Tin học	6.9	6.2	5.8		Nguyễn Văn Thuận ✓
Ngữ văn	2.4	1.2	1.6		Võ Hồng Phúc ✓
Lịch sử	4.8	3.0	3.6		Nguyễn Tấn Giải ✓
Địa lí	4.3	3.6	3.8		Đào Đức Linh ✓
Ngoại ngữ Tiếng Anh	01.0	1.1	1.1		Phan Thị Thủy An ✓
GDCD	4.1	2.1	2.8		Nguyễn Thị Ái Đào ✓
Công nghệ	4.0	3.1	3.4		Đặng Văn Hải ✓
Thể dục	6.8	8.5	7.8		Ngô Minh Đức ✓
GDQP-AN	✓	6.5	6.5		Lê Văn Quốc Kiệt ✓
Tự chọn	NN,				
	Nghề PT				
DTB các môn	3.6	2.9	3.2		Phan Thị Thủy An ✓

Trong bảng này có sửa chữa ở: ..... chỗ, thuộc các môn học: .....

Xác nhận của giáo viên chủ nhiệm
(Ghi rõ họ, tên và ký)
 Phan Thị Thủy An

Xác nhận của Hiệu trưởng
(Ký, ghi rõ họ, tên và đóng dấu)
 Nguyễn Văn Cường

(Nhắc lại trang học bạ của Adam)

ghi nhớ thật ra chẳng có gì là phức tạp cả, là do mình chưa biết cách mà thôi.” - Tôi tự tin tuyên bố

“Vậy làm như thế nào để ghi nhớ thật sự hiệu quả vậy Adam, đặc biệt là ghi nhớ nội dung chính yếu của một quyển sách?” - Xuân hỏi.

“Để nhớ nội dung chính yếu của một quyển sách, Xuân chỉ cần làm đúng ba điều mà Adam sắp nói sau đây thôi. Xuân đã sẵn sàng lắng nghe rồi chứ?”

“Dĩ nhiên rồi, từ đầu buổi chia sẻ đến tận bây giờ, chưa có giây phút nào mà Xuân chưa sẵn sàng cả.” - Cô gái mạnh mẽ trả lời.

“Tuyệt quá! Một lần nữa, Xuân ghi chép lại nhé. Đầu tiên, để ghi nhớ thật tốt, Xuân cần biết những yếu tố nào làm mình nhớ được lâu. Sau đó, Xuân cần phải thành thạo nghệ thuật biến những gì mình được nghe thấy, nhìn thấy thành những câu hỏi neo để gợi nhớ. Cuối cùng, Xuân chỉ cần trả lời những câu hỏi mà Xuân đã chuyển hóa thành câu hỏi.

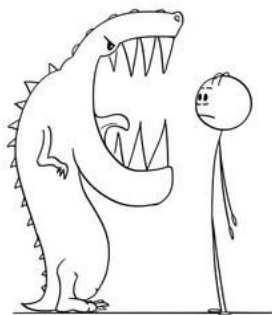
HIỂU SÂU, NHỚ LÂU LÀ CHUYỆN NHỎ

Adam gọi đây là phương pháp Mỏ Neo Q & A (Question & Answer), hay gọi cách khác là hỏi và trả lời mà thôi. Đầu tiên là việc những cái gì mà làm chúng ta nhớ được lâu?”

Thứ làm chúng ta nhớ được lâu thường chính là hình ảnh, đặc biệt là hình ảnh ẩn dụ, âm thanh, màu sắc, mùi vị, câu chuyện và những trải nghiệm đầy cảm xúc.

“Câu chuyện thì Xuân hiểu, nhưng hình ảnh ẩn dụ là gì vậy Adam?” - Cô gái hỏi tôi.

“Xuân có để ý là từ đầu buổi đến giờ, Adam đã kể cho Xuân nghe rất nhiều câu chuyện và kèm theo đó là rất nhiều hình ảnh ẩn dụ không?”

Hỏi hay lắm, để Adam giới thiệu sơ về hình ảnh ẩn dụ đã. Hình ảnh ẩn dụ theo Adam là một điều mà hầu như người nào muốn phát triển kỹ năng tư duy và kỹ năng diễn đạt đều cần phải dùng đến, thậm chí là dùng đến một cách thuần thục.

Hình ảnh ẩn dụ giúp cho người nghe nhận thức được một điều gì đó rất khó hiểu, rất khô khan thành một điều gì đó cực kỳ dễ hiểu và quyến hút thông qua từ khóa **giống như**.

Lấy ví dụ nhé: Hồi nãy Adam có kể cho Xuân nghe về Câu Chuyện Bó Đũa và Adam cũng nói việc đọc một quyển sách dày cũng giống như một bó đũa vậy. Để bẻ gãy được bó đũa thì rất khó, mình bẻ từng chiếc đũa thì sẽ dễ hơn rất nhiều. Và việc đọc sách hiệu quả cũng giống như vậy, bằng việc đọc hiểu từng trang sách mỏng thì từ từ mình sẽ chinh phục được một quyển sách dày.

Hình ảnh ẩn dụ là cụm từ bao gồm hai yếu tố: Thứ nhất là những hình ảnh quen thuộc với chúng ta, thứ hai là những hình ảnh quen thuộc đó chứa một ý nghĩa ẩn dụ nào đó có liên quan đến điều chúng ta muốn nói đến.

Để dễ hiểu hơn nữa, Adam sẽ lấy một ví dụ khi Xuân đọc sách nhé. Giả sử Xuân đang đọc sách thì bất gặp được câu nói khá là hay: Lượng đủ thì chất đổi.

Câu này hay đó, nhưng rõ ràng rất khó để hiểu và nhớ được trọn vẹn câu này vì hơi tối nghĩa. Câu này được lấy ra từ giáo trình Mac-Lênin đó. Bây giờ Xuân muốn nhớ câu nói này thì Xuân sẽ làm gì?" - Tôi hỏi.

“Ừm, nếu bình thường mà gặp những câu như thế này thì Xuân sẽ bỏ qua luôn hoặc đọc lặp đi lặp lại cho nhớ, mà kiểu đó giống như vẹt nên nên Xuân không thích. Nhưng hôm nay được nghe Adam chia sẻ là đọc sách thì phải suy nghĩ, phân tích, lập luận chứ không chỉ là đọc chữ, đặc biệt là phải chuyển từ thể bị động sang chủ động bằng câu hỏi để gia tăng sự tò mò.

Thì với Xuân bây giờ, Xuân sẽ biến câu nói thành câu hỏi đại loại như: Lượng đủ thì chất đổi có nghĩa là gì và rồi đi tìm đáp án cho câu trả lời.”

“Suy luận rất tốt.” Tôi khen Xuân và nói tiếp: “Đúng là chúng ta sẽ đặt ra câu hỏi để kích thích sự tò mò tìm câu trả lời của mình, câu hỏi rất là quan trọng nhưng việc tìm được câu trả lời, đặc biệt là câu trả lời dễ nhớ, dễ hiểu lại còn quan trọng hơn nữa. Bởi vì Adam nói nhiều lần, hiểu được là cách nhanh nhất để nhớ được.

Đôi khi những tác giả viết sách diễn đạt rườm rà lắm, mình đọc mình cũng chẳng hiểu nổi tác giả nói gì luôn thì lúc ấy, Adam sẽ sử dụng đến hình ảnh ẩn dụ để tự mình giải thích cho điều mình tìm hiểu. Cái gì là của mình thì mình sẽ tự nhiên nhớ lâu. Mà thật ra là chúng ta phải có thói quen học cách sử dụng hình ảnh ẩn dụ mọi lúc mọi nơi.

Ở đây, Adam đã chia sẻ cho Xuân về từ khóa hình ảnh ẩn dụ và cách sử dụng hình ảnh ẩn dụ là dùng từ giống như. Với câu nói hơi tối nghĩa và mang tính hơi triết học thế này, Adam sẽ suy nghĩ như sau:

Lượng đủ chất đối là gì ta?

Lượng đủ chất đối giống như điều gì ta?

Chú ý cái câu, lượng đủ chất đối giống như điều gì ta?

Khi Xuân đặt câu hỏi này giống như Adam, Xuân sẽ bắt đầu tiến trình tìm kiếm những hình ảnh quen thuộc xung quanh để giải thích cho điều mà Xuân đang muốn hiểu. Lúc đầu

hơi khó, nhưng càng về sau sẽ càng dễ với sự thực hành thường xuyên.

Ví dụ, mới đầu nghe câu nói *lượng đủ thì chất đổi*, Adam cũng đặt ra câu hỏi: ***Lượng đủ chất đổi giống như điều gì ta?***

Adam cũng khá hoang mang vì mãi vẫn chưa giải thích được với hình ảnh ẩn dụ. Nhưng không bỏ cuộc, Adam vẫn hay nghĩ về câu nói này. Một hôm nọ, Adam đi xuống bếp phụ mẹ nấu ấm nước thì,... hể hể, Adam lợm bí kíp.

Xuân biết là gì không? Đó là Adam thấy được việc nấu nước có thể giải thích cho câu nói: Lượng đủ thì chất đổi.

Ví dụ nhé: Nước sôi ở 100 độ C và sẽ đóng băng ở 0 độ C. Kiến thức này thì ai cũng biết. Nếu mà Xuân đi đun nước, Xuân cũng sẽ biết nước sôi ở 100 độ C. Bình thường nếu mà Xuân bắt ấm nước lên chuẩn bị đun, nước trong ấm chỉ khoảng vài chục độ là cùng, lúc này nước ở thể lỏng. Nhưng Xuân cứ đun từ

từ, nước sẽ dần tăng độ lên và từ từ đạt đến 100 độ C, nước từ thể lỏng sẽ chuyển sang thành thể khí. Có nghĩa là lượng đã đủ thì chất sẽ đổi. Hết!

Đó là sức mạnh của hình ảnh ẩn dụ. Hình ảnh ẩn dụ giúp giải thích những việc khó hiểu thành việc dễ hiểu. Mà dễ hiểu thì sẽ dễ nhớ. Hiểu được sẽ tự nhiên nhớ được.

Adam nói điều này để làm gì? Xuân có thấy điều gì diễn ra trong quá trình mà Adam kể cho Xuân nghe câu chuyện nước sôi không?

Đó là những câu hỏi được đặt ra và người đọc sẽ tự chủ động tìm ra lời giải cho chính mình thay vì bị phụ thuộc một cách bị động vào quan điểm của tác giả. Tác giả là con người chứ không phải là chân lý nên không phải cái gì được đưa vào sách cũng đúng cả. Người đọc thông minh là người biết...

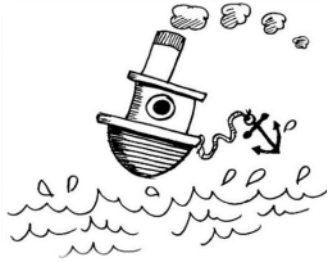
“Lập luận, phân tích, chứng minh, thẩm định và đúc rút. Nghe Adam nói từ đầu đến giờ Xuân thuộc lòng luôn rồi nè” - Xuân cướp lời tôi.

“Ha ha, điều đó càng tốt, điều đó chứng tỏ là Xuân đã hiểu nên mới phản ứng nhanh nhạy như vậy. Vậy Xuân có muốn nghe tiếp cách để nhớ được lâu theo phương pháp Cái Neo Q & A không?” - Tôi hỏi cô ấy.

“Có chứ, hôm nay Xuân đến đây là vì mục đích đó mà. *Mà tại sao Adam lại dùng từ Cái Neo Q & A vậy Adam?*”

“Neo là một dụng cụ hàng hải dùng để giữ tàu thuyền ở một vị trí nhất định bằng cách kiểm chế lực di động khi gài thuyền vào đáy

sông hoặc biển. Khi đã thả neo, tàu thuyền không bị dòng nước hoặc sóng xô đẩy di dịch đến vị trí khác.

Đừng trở mắt ngạc nhiên vì sao Adam nói ra được định nghĩa như vậy. Adam nói lên định nghĩa này cho hàng trăm người rồi nên thuộc bài lắm.” - Tôi lém lỉnh trả lời.

“Và quan trọng hơn cả, việc đọc sách hiểu sâu, nhớ lâu cũng như vậy. Nếu ví chúng ta như một con thuyền đang đi tìm kho báu thì mỗi trang sách hoặc mỗi chương sách chính là một địa điểm mà chúng ta dừng chân để tìm kho báu. Khi tìm, thuyền của chúng ta nếu không có điều gì để *neo* lại, những cơn sóng dữ của suy nghĩ sẽ đánh chúng ta lệch pha với mục tiêu mà chúng ta đang kiếm tìm.

Điều này thì Adam đã nói rất nhiều ở buổi chia sẻ rồi. Và để giữ được con thuyền của chúng ta không bị sóng đánh khi chúng ta cập bến tri thức để tìm hiểu kho báu tri thức thì chúng ta cần phải có một cái *neo* giữ thuyền của chúng ta lại. Cái neo đó chính là...”

“Câu hỏi chứ gì?” - Xuân lại nhanh nhẩu cướp lời tôi.

“Hay quá hén, cướp lời tui luôn nhưng mà đúng nên bỏ qua cho bạn đó, ngoài câu hỏi ra thì còn thứ để neo lại đó chính là việc mình ghi chú lại những thông tin quan trọng mà mình được học để sau này nhìn lại có cái mà gọi nhớ. Trong quyển sách *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao*, Adam có lưu ý về những quá trình của trí nhớ. Ở những quyển sách dạy về trí nhớ khác, những tác giả thường chỉ nói trí nhớ bao gồm ba quá trình đó là: tiếp nhận thông tin, sau đó là lưu giữ thông tin và cuối cùng là nhớ lại thông tin.

Nhưng sau này khi viết quyển sách *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao*, Adam tìm hiểu sâu hơn

thì phát hiện ra để nhớ lâu, chúng ta cần bốn quá trình và quá trình cần lưu ý nhất đó chính là quá trình thứ ba, bởi nếu không có quá trình thứ ba thì hầu như rất khó nhớ lại thông tin.

Adam đã cải tiến thành bốn quá trình như sau:

- ✓ *Thứ nhất là tiếp nhận thông tin.*
- ✓ *Thứ hai là lưu giữ thông tin.*
- ✓ *Thứ ba là gợi nhớ thông tin.*
- ✓ *Và thứ tư là nhớ lại thông tin.*

Xuân biết không?” - Tôi nói tiếp: “Khi đọc sách, chúng ta sử dụng mỏ neo bằng những câu hỏi để chúng ta dễ lấy lại kiến thức đã đọc hơn. Và chưa dừng lại ở đây, để nhớ một cách dai như đũa...đói những gì mình được tiếp nhận, Xuân biết mình phải làm gì không?”

“Ừm, mình phải học thuộc hả Adam?” - Xuân trả lời.

“Ồ không, học thuộc đa phần là học vẹt rồi nên Adam không khuyến khích. Thứ Xuân cần hướng đến phải là học để hiểu và sâu hơn nữa là học để hiểu sâu và ứng dụng ra tiền.”

“Cái gì, Adam vừa nói cái gì mà ứng dụng ra tiền đó?” - Cô gái thắc mắc.

Tôi cười haha và nhắc lại: “Đúng rồi, đọc để ứng dụng ra tiền, học để ứng dụng ra tiền. Adam biết cách và định chia sẻ cho Xuân, Xuân có muốn được nhận món quà này không?”

“Ồ hay, sao lại không nhận chứ. Mà tí nữa Xuân mời Adam đi ăn tối nha, trời cũng gần tối rồi đó Adam.”

“Mời thì đi thôi, Adam không có khách sáo đâu. Nhưng mà trước khi đi ăn tối, Adam hướng dẫn Xuân thêm cách để nhớ những gì được đọc dai như đĩa... đói đã. Xuân đồng ý chứ?”

“Dạ! Xuân mời chuyên gia chia sẻ đi ạ.” - Cô gái nhí nhảnh trả lời.

“Ồ tình cờ ghê, điều mà Adam định chia sẻ có liên quan đến từ chuyên gia mà Xuân vừa nhắc đến luôn đó. Theo Xuân, thế nào là chuyên gia?”

“Câu hỏi hay lắm luôn đó Adam. Cách đây khoảng 2 tiếng trước, Xuân nghĩ rằng chuyên gia là một người có đầy đủ bằng cấp về một chuyên môn gì đó và họ được rất nhiều người biết đến, với Xuân lúc đầu là vậy...”

Nhưng lúc này, Adam có bảo Xuân là đọc một đoạn trong quyển sách *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao*, trong đoạn ấy có định nghĩa về chuyên gia theo cách của Adam mà Xuân vẫn còn nhớ nè.”

Chuyên gia không phải là một điều gì đó quá cao siêu, mà chuyên gia đơn giản chỉ là một người có khả năng giải thích cho một người chưa biết gì hiểu về thứ mà anh ta hoặc cô ta muốn chia sẻ và anh ta hoặc cô ta định vị bản thân mình là một chuyên gia.

“Wow! Quá tuyệt vời. Xuân nhớ hết luôn ha. Vậy Xuân hiểu gì về ý nghĩa của định nghĩa này và định nghĩa này thì có liên quan gì đến việc nhớ dai như đĩa... đói?”

“Ừm thật ra thì Xuân... chưa biết. Adam chia sẻ luôn nha!” - Xuân vừa nói vừa biểu hiện đôi mắt ngây thơ như nai tơ nhìn tôi.

“Rồi, rồi, Adam trả lời ngay đây. Nhìn kiểu này làm Adam bối rối chết lên được... Adam bị bệnh nhát gái đó!” - Tôi ngại ngùng trả lời.

“Ở trang 250 của quyển sách *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao*, Adam từng viết một đoạn như thế này:

- Khi bạn học bằng cách ‘đọc’ tài liệu, sách... bạn chỉ nhớ được khoảng 10% lượng thông tin.

- Khi bạn học bằng cách ‘nghe’ tài liệu, sách... bạn chỉ nhớ được khoảng 20% lượng thông tin.

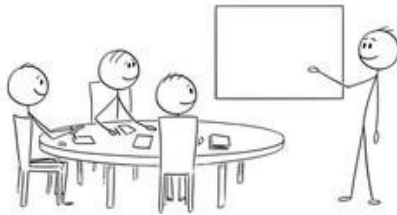
- Khi bạn học bằng cách ‘nhìn’ những bảng biểu, hình ảnh trong tài liệu, sách... bạn nhớ được khoảng 50% lượng thông tin.

- Khi bạn học bằng cách ‘trao đổi’ với bạn bè của bạn, bạn nhớ được khoảng 70% lượng thông tin.

- Khi bạn học bằng cách ‘áp dụng’ những gì bạn được học và thực tế cuộc sống, bạn nhớ được khoảng 80% lượng thông tin.

Và đặc biệt nhất, khi bạn học bằng cách ‘giảng giải’ cho chính mình và chia sẻ lại, dạy lại cho người khác, bạn nhớ khoảng 90% thông tin.

“Với thông tin mà Adam vừa nêu ra trong quyển sách, Xuân có thấy điều gì đáng chú ý không?” - Tôi hỏi cô gái.

“Có chứ, Xuân nhận ra cách để nhớ nhanh nhất và tốt nhất những điều được học đó chính là giảng giải lại cho người khác. Và Xuân cũng biết rằng cách học, cách nhớ ít hiệu quả nhất đó chính là chỉ đọc.”

“Chính xác, tôi khen và nói tiếp, đa phần mọi người chỉ học theo cách ít hiệu quả nhất là họ chỉ đọc sách hoặc nghe sách mà không chịu trao đổi hoặc ứng dụng những gì được học vào trong thực tế đời sống.

Những người này, có cho họ đọc cả núi sách thì họ mèò vẫn hoàn mèò à chứ chẳng phát triển nổi về tư duy hay kỹ năng đâu. Bởi họ đọc theo kiểu một sách là NATO mà, tức No Action Talk Only. Xuân biết lý do tại sao họ lại như vậy không?” - Tôi hỏi và tiếp tục nói:

“Là bởi vì chẳng ai dạy cho họ cách đọc sách hiệu quả cả nên họ cũng chẳng có nhiều lựa chọn.

Họ làm gì nghĩ đến việc họ nhìn một quyển sách như một người bạn, người thầy để mà lịch thiệp, tử tế trong giao tiếp?

Họ chỉ xem sách là sách, hết. Súc thấy của họ kém lắm, họ chỉ thấy những cái hữu hình chứ đâu thấy được cái vô hình. Thêm nữa là đa phần họ kém trong khoảng giao tiếp với

những người xung quanh. Chính hai yếu tố này đã kích hãm khả năng học tập và phát triển bản thân của họ.

Và cũng như Xuân nói, điểm đáng chú ý với những thông tin phía trên: Việc học hiệu quả nhất là khi mình giảng giải lại cho người khác. Khi mình giảng giải, dạy lại cho người khác, mình nhớ đến tận 90% thông tin mà mình được tiếp nhận.

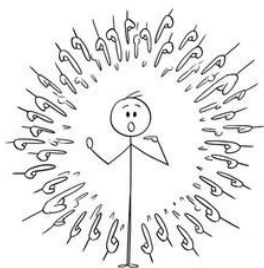
Bài học lớn cũng nằm ở đây nè, nếu chúng ta tháo được nút thắt này, khả năng học tập của chúng ta sẽ tăng nhanh kinh khủng khiếp. Adam từng trải qua điều này, Adam hiểu rõ cảm giác lắm.

Hồi ấy, Adam cũng đâu có biết cách học nhanh nhất là giảng giải, dạy lại cho người khác đâu. Adam nghĩ rằng chỉ có mấy ông thầy, mấy ông chuyên gia mới làm việc đó, mình là tép riu thì dạy ai nghe?

Và kết quả là hơn 8 năm đọc sách, Adam vẫn chưa phát triển được khả năng tư duy và

khả năng diễn đạt ngôn từ của mình chỉ vì cái suy nghĩ đó. Adam khuyên Xuân là nếu Xuân nghe được trải nghiệm của Adam trong hôm nay thì Xuân hãy làm theo những gì Adam chia sẻ kể từ giây phút này, nếu Xuân chịu học hỏi và làm theo... Xuân sẽ phát triển khả năng tư duy và khả năng giao tiếp, ăn nói, thuyết phục nhanh khủng khiếp. Xuân biết không,... chỉ với việc đặt lại định nghĩa về việc chuyên gia và sống theo định nghĩa đó, cuộc đời Adam phát lên nhanh kinh khủng.

Từ một đứa sinh viên mới ra trường, chỉ trong 2 năm... Adam đã được mời về làm trainer của Trung tâm Adam Khoo Việt Nam, Adam cũng trở thành giảng viên của nhiều sản khóa học trực tuyến nổi tiếng nhất Việt Nam như Kyna.vn, Edumall.vn và Unica.vn.

Chưa dừng lại ở đó, Adam còn được CLB UNESCO Văn Hóa & Doanh Nghiệp Việt Nam trao tặng cho tấm bằng Chuyên Gia Đào Tạo Về Kỹ Năng Ghi Nhớ & Hướng Nghiệp. Đồng thời Adam còn được đề bạt chức vụ Giám đốc Phát triển nội dung của một học viện giáo dục, Adam cũng có cơ hội đứng trước sân khấu hàng trăm người để chia sẻ. Được mời phỏng vấn ở chương trình Radio Cà Phê Sáng. Và gần đây nhất, Adam còn là diễn giả chính trong buổi Talkshow tại đường sách Nguyễn Văn Bình, Quận 1, với chủ đề: **Sách Đã Thay Đổi Đời Tôi Như Thế Nào?** Do tổ chức JCI Việt Nam thực hiện.

Còn gì nữa? Ở tuổi 26, Adam là tác giả của hai quyển sách. Adam làm được điều này chỉ với đúng cái định nghĩa về chuyên gia mà Adam đặt ra. Adam sống đúng với cái định nghĩa đó và kết quả đã chứng minh rồi đó. Nhắc lại định nghĩa về chuyên gia theo cách của Adam nè:

Chuyên gia không phải là một điều gì đó quá cao siêu, mà chuyên gia đơn giản chỉ là một người có khả năng giải thích cho một người chưa biết gì hiểu về thứ mà anh ta hoặc cô ta muốn chia sẻ và anh ta hoặc cô ta định vị bản thân mình là một chuyên gia.

Để ý đến điều Adam vừa nói trong đây có hai ý mà Adam muốn nhấn mạnh:

Thứ nhất, chuyên gia đơn giản chỉ là một người có khả năng giải thích cho một người chưa biết gì hiểu về thứ mà anh ta hoặc cô ta muốn chia sẻ. Nếu với định nghĩa cũ là phải có học hàm, học vị mới là chuyên gia thì còn lâu Adam mới dám chia sẻ những gì mà mình biết. Có học hàm, học vị mà người ta không công nhận mình là chuyên gia thì mình cũng có phải là chuyên gia trong mắt họ đâu... Còn với định nghĩa này, Adam dám chia sẻ, dám giảng giải, dám dạy lại những gì mà Adam biết. Học thầy không tày học bạn.

Thứ hai, định vị bản thân mình là một chuyên gia. Ý này cũng cực kỳ quan trọng bởi vì sao? Bởi vì định vị quyết định địa vị, khi Xuân đặt định vị mình là một chuyên gia, Xuân sẽ nghiêm túc và chuyên nghiệp hơn trong từng lời nói, hành động, cử chỉ và cả những điều mình đang thực hiện.

Tâm thái chuyên nghiệp sẽ tạo nên một con người chuyên nghiệp. Con người chuyên nghiệp sẽ có những hành động chuyên nghiệp và những hành động chuyên nghiệp sẽ tạo nên những kết quả chuyên nghiệp. Mà Xuân biết đó, cái gì mình càng luyện tập thì mình càng giỏi lên.

Chia sẻ để tốt hơn hay tốt hơn rồi chia sẻ?

So với hầu hết mọi người, họ bảo phải tốt hơn rồi mới chia sẻ. Còn riêng Adam, Adam đảo góc nhìn, nếu phần đông sống theo góc nhìn đó mà đúng thì họ giỏi từ lâu rồi mà kết quả thì ẹ quá...

Thế cho nên Adam tự nói với mình rằng: Luyện tập chia sẻ thì mới tốt lên được chứ. Mình phải làm điều mà người khác không làm thì mình mới có điều mà người khác không có. Adam kiên trì hai năm học tập và chia sẻ liên tục. Cứ học được điều gì đó hay là Adam chia sẻ.

Không chia sẻ với bạn bè thì quay video chia sẻ đăng lên các trang mạng xã hội, hoặc viết bài hoặc livestream. Adam chủ động làm mọi cách để được giảng giải, diễn đạt lại điều mình được học.

Thật sự thì Adam kể ra những thành tích của mình không phải là để khoe đâu. Mà có khoe đi nữa cũng chỉ là để chứng minh cho Xuân thấy những gì mà Adam làm là hiệu quả

và Adam cũng rất muốn Xuân làm theo theo con đường mà Adam đã đi qua.

Có thể kết quả sẽ không giống như Adam nhưng chắc chắn, con đường này sẽ đến đích phát triển tư duy, phát triển khả năng diễn đạt, giao tiếp, thuyết phục, kiếm tiền hay làm giàu của Xuân nhanh hơn rất nhiều. Kể từ giây phút này, Xuân có ý định sống theo định nghĩa chuyên gia mà Adam vừa chia sẻ chứ?”

“Dĩ nhiên rồi Adam, có bị ngu mới không làm theo những gì hiệu quả. Xuân chắc chắn sẽ làm theo.” - Cô gái trả lời.

“Phải vậy chứ. Tóm lại để nhớ dai như đĩa,... đói thì chỉ cần làm ba điều:

- ✓ **Thứ nhất**, luyện tập cách sử dụng hình ảnh ẩn dụ với cách sử dụng là từ *giống như*.
- ✓ **Thứ hai**, luyện tập cách sử dụng câu hỏi để làm mờ neo gợi nhớ và kích thích não tìm đáp án.

- ✓ **Thứ ba**, luyện tập khả năng diễn đạt, giảng giải, dạy lại cho người khác với định nghĩa mới về chuyên gia.

Còn bây giờ, chúng ta đi ăn tối. Adam sẽ chia sẻ cho Xuân món quà là cách đọc sách mà ứng dụng ra tiền ngay trong buổi ăn tối như đã hứa.” - Tôi nói.

“Xuân hào hứng lắm. Nào, đi ăn tối nào!” - Cô gái hí hửng trả lời.

TÓM TẮT CHƯƠNG 8

- Thứ mà làm chúng ta nhớ được lâu thường đó chính là hình ảnh, đặc biệt là hình ảnh ẩn dụ, âm thanh, màu sắc, mùi vị, câu chuyện và những trải nghiệm đầy cảm xúc.
- Hình ảnh ẩn dụ bao gồm hai yếu tố: Thứ nhất là những hình ảnh quen thuộc với chúng ta, thứ hai là những hình ảnh quen thuộc đó chứa một ý nghĩa ẩn dụ nào đó có liên quan đến điều chúng ta muốn nói đến.
- Hình ảnh ẩn dụ giúp giải thích những việc khó hiểu thành việc dễ hiểu. Mà dễ hiểu thì sẽ dễ nhớ. Hiểu được sẽ tự nhiên nhớ được.
- Khi đọc sách, chúng ta sử dụng mỏ neo bằng những câu hỏi để chúng ta dễ lấy lại kiến thức đã đọc hơn.

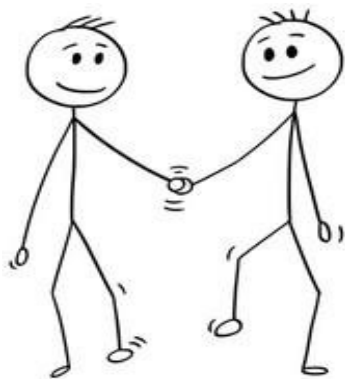
- Chuyên gia không phải là một điều gì đó quá cao siêu, mà chuyên gia đơn giản chỉ là một người có khả năng giải thích cho một người chưa biết gì hiểu về thứ mà anh ta hoặc cô ta muốn chia sẻ và anh ta hoặc cô ta định vị bản thân mình là một chuyên gia.
- Khi bạn học bằng cách “áp dụng” những gì bạn được học và thực tế cuộc sống, bạn nhớ được khoảng 80% lượng thông tin. Và đặc biệt nhất, khi bạn học bằng cách “giảng giải” cho chính mình và chia sẻ lại, dạy lại cho người khác, bạn nhớ khoảng 90% thông tin.
- Để nhớ dai như đĩa... đói thì chỉ cần làm ba điều:
  - Thứ nhất, luyện tập cách sử dụng hình ảnh ẩn dụ với cách sử dụng là từ “giống như”.
  - Thứ hai, luyện tập cách sử dụng câu hỏi để làm Neo gợi nhớ và kích thích não tìm đáp án.

- *Thứ ba, luyện tập khả năng diễn đạt, giảng giải, dạy lại cho người khác với định nghĩa mới về chuyên gia.*

CHƯƠNG 9

BÍ QUYẾT CHỌN SÁCH MÀ CHƠI CHỌN THẦY MÀ ĐỌC

Bước chân ra khỏi cánh cửa của quán cà phê, tôi không quên ngoái lại nhìn câu slogan quen thuộc của quán:

Những quyển sách đổi đời bên những tách cà phê đổi đời.

Cá nhân tôi cực kỳ thích câu nói này vì những ý nghĩa ẩn phía sau mà tôi thấm thía với nhiều năm làm bạn với sách. Vội quay sang Xuân, tôi nói: “Còn vài điều chính mà Adam muốn chia sẻ với Xuân trong buổi gặp mặt ngày hôm nay. Đó là việc làm như thế nào để đọc sách mà ứng dụng ra tiền.

THAY SÁCH ĐỔI PHẬN - THAY BẠN ĐỔI ĐỜI

Chưa dừng lại ở đó, đấng nào cũng chia sẻ thì Adam cũng muốn chia sẻ cho đủ đầy, trọn vẹn về một số điều liên quan đến đọc sách nữa bởi không biết khi nào mới có lại một khoảnh khắc như hôm nay. Chẳng hạn, Xuân có thắc mắc là làm thế nào để chọn được một quyển sách phù hợp với bản thân mình nhất hay không?

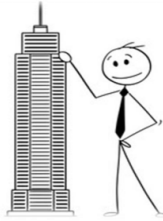
Hoặc có bao giờ Xuân tự hỏi là nếu mình bận nhiều việc và ít có thời gian đọc sách thì đọc sách như thế nào cho hiệu quả và đỡ tốn thời gian?

Và thêm một điều nữa đó là làm sao để duy trì được động lực đọc sách và đọc sách làm sao cho nhanh hơn?

Nếu Xuân muốn thì hôm nay Adam sẵn sàng giải đáp tất cả cho Xuân. Và Adam cũng sẽ không quên lời hứa là sẽ kể cho Xuân nghe câu chuyện ẩn chứa phía sau 5 quyển sách mà ông chủ Trung Nguyên - Đặng Lê Nguyên Vũ khuyên các bạn trẻ nên đọc. Xuân có muốn nghe thêm về tất cả những điều mà Adam vừa gợi ý chứ?”

“Ôi thích quá, đó đúng là những gì mà Xuân còn đang thắc mắc đó Adam.” - Cô gái trả lời.

“Adam hiểu mà, giờ thì chúng ta qua khu Vincom Center tìm gì đó ăn nhé, vừa ăn chúng ta sẽ vừa bàn về những câu hỏi trên, bên đó nhiều đồ ăn ngon lắm.” - Vừa nói tôi vừa chậm rãi tiến về tòa nhà cao nhất Việt Nam.

Khoảng mười phút sau, sau một vòng rào bước hết quán này đến quán nọ, chúng tôi dừng chân tại một quán ăn thuần Việt tại khu ăn uống. Tôi gọi chè Bà Ba còn Xuân thì gọi món chè Bảy Màu, những món ăn nhẹ đậm chất thuần Việt. Vừa tận hưởng ly chè nóng vừa ngắm dòng người đông đúc đang cười nói, tôi quay sang hỏi Xuân: “Với những điều hỏi này Adam gợi ý, Xuân muốn nghe điều nào trước?”

Cô gái trả lời: “Hay quá, Adam hướng dẫn cho Xuân cách làm thế nào để mình chọn một quyển sách phù hợp nhất nhé?”

“Khi học trò sẵn sàng, người thầy sẽ xuất hiện.” - Tôi cười và nói tiếp:

“Bây giờ, Adam sẽ sử dụng hình ảnh ẩn dụ để hướng dẫn Xuân cách chọn một quyển

sách phù hợp nhất với bản thân Xuân. Đầu tiên cho Adam hỏi, với Xuân thế nào là một quyển sách phù hợp?” - Tôi hỏi.

“Ừm, với Xuân thì một quyển sách phù hợp là một quyển sách mà giải quyết được vấn đề mà Xuân đang khúc mắc đó Adam.” - Cô gái trả lời.

“Hay quá! Vậy những vấn đề mà Xuân đang khúc mắc là gì?” - Tôi hỏi đuổi theo.

“Hiện tại Xuân đang rất quan tâm đến tài chính và sức khỏe của bản thân.” - Cô gái nói.

“Wow! Ngoài những điều đó ra thì Xuân còn quan tâm đến điều gì nữa không?” - Tôi lại hỏi đuổi theo.

“Ngoài tài chính và sức khỏe của bản thân, Xuân còn quan tâm đến việc phát triển kỹ năng kinh doanh của mình và đôi lúc Xuân cũng quan tâm đến giải trí nữa.

À há, vậy có nghĩa là Xuân có quan tâm đến rất nhiều điều, nhưng điều mà Xuân đang

quan tâm nhất hiện tại là tài chính và sức khỏe của bản thân đúng không Xuân?”

“Ừm đúng rồi Adam, Xuân đang rất quan tâm đến hai lĩnh vực này. Mà Adam hỏi về điều này để làm gì vậy, bộ Adam định chia sẻ cho Xuân điều gì liên quan à?”

“Ha ha, Xuân có nhận ra được điều gì không?”

“Điều gì cơ Adam?”

“Đó là Xuân đã tự nói ra được đâu là điều Xuân đang quan tâm nhất. Và để chọn được một quyển sách phù hợp nhất, mình phải dựa trên điều mà mình đang quan tâm nhất. Hay nói một cách khác là điều mà mình đang mong muốn nhất.” - Tôi nói tiếp.

“Đạt được con số tài chính và có một sức khỏe dồi dào, năng động là mục tiêu mà Xuân đang nhắm đến phải không?”

“Đúng rồi Adam, hay quá!” - Cô gái trả lời.

“Ừa, Adam có hay gì đâu, là Xuân tự nói ra đó chứ. Mà nghe Adam nói lại nè, để chọn được một quyển sách phù hợp nhất với bản thân mình thì mình phải biết mình đang theo đuổi mục tiêu nào. Sẽ cực kỳ vô lý nếu Xuân muốn có thêm nhiều kiến thức về sức khỏe nhưng lại đi chọn một quyển sách thiên về ngôn tình đúng không?”

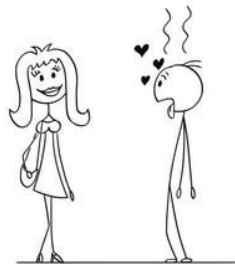
“Ừ ha ha, hai chủ đề hồng có ăn nhập gì hết trơn. Có khi đọc ngôn tình lại hại sức khỏe vì phải khóc quá nhiều ấy chứ.” - Xuân nói đùa theo.

“Vậy là Xuân hiểu vấn đề rồi nhé. Nỗi nào thì vung nấy. Muốn có thứ phù hợp nhất thì mình phải biết thứ mình quan tâm nhất. Xuân hiểu chứ?”

Trên đời này sẽ có rất nhiều thứ phù hợp với mình, nhưng giữa phù hợp và phù hợp nhất là hai điều hoàn toàn khác nhau. Kẻ thù của tốt là tốt nhất. Tương tự như vậy, điều mình quan tâm và điều mình quan tâm nhất cũng là hai phạm trù hoàn toàn khác nhau.

“Hiểu rồi Adam. Vậy tiếp theo mình làm gì nữa hả Adam?”

“Sau khi Xuân đã xác định được điều gì Xuân quan tâm nhất rồi thì bây giờ, Xuân phải đi tìm điều gì phù hợp nhất với Xuân. Hay còn gọi là đi tìm thứ giúp mình đạt được mục tiêu một cách nhanh nhất. Và để mình đạt mục tiêu một cách nhanh nhất, mình cần một người thấy phù hợp nhất để dẫn dắt mình. Và người thấy mà chúng ta đang nói đến ở đây đó chính là sách.

Có phải câu hỏi tiếp theo mà chúng ta cần đặt ra đó là làm sao để chọn được một quyển sách phù hợp nhất đúng không Xuân?”

“Chính xác, câu hỏi này là câu hỏi mà lúc nãy Xuân hỏi Adam luôn đó.” - Cô gái cười và trả lời.

“Ừm, thì cơ bản là Adam có thói quen là nói về tư duy trước khi hướng dẫn về cách thức hành động. Để mà chọn được một quyển sách phù hợp nhất thì ban đầu Adam nói rồi, phải dựa trên mục tiêu mà mình đang quan tâm nhất. Mà Xuân có biết cách thức để đạt được mục tiêu nhanh nhất là gì không?” - Tôi hỏi.

“Với Xuân thì đó là học và làm. Còn Adam thì sao?” - Cô gái đáp.

“Xuân *bị* một cái thói quen xấu giống nhiều người quá...”

“Thói quen xấu gì vậy Adam?”

“Đó là trả lời một cách quá vắn tắt không có đầu và không có đuôi. Thói quen này không hề tốt đâu Xuân à, mình nói tắt đôi khi chỉ có mình hiểu thôi còn người khác thì cảm thấy rất tối

nghĩa hoặc không hiểu gì hết. Với Adam thì Adam hiểu, nhưng nếu Xuân không chữa thói quen này thì khả năng diễn đạt của Xuân sẽ rất khó mà giỏi lên được đấy.” - Tôi hù dọa Xuân.

“Vậy làm sao để chữa thói quen xấu này đây Adam?” - Cô gái hỏi.

“Để sửa thói quen xấu này, mình cần một thói quen tốt hơn thay thế. Xuân muốn biết thói quen tốt mà Adam sắp chia sẻ chứ?”

“Hu hu, nói đi mà, sao cứ kích thích sự tò mò của Xuân vậy?” - Cô gái khó chịu nói.

“Ha ha, tò mò mới khiến Xuân tốt lên được. Để sửa thói quen xấu này, Xuân cần nhớ hai câu nói sau đây:

- Thứ nhất, rõ ràng là sức mạnh và rõ ràng tạo nên sự dễ dàng.

- Thứ hai, nói cho mình nghe thì đừng nói, nói cho người khác nghe thì hãy nói.

Kết hợp hai điều này lại với nhau, điều mà Xuân cần làm là khi nói:

Hãy nói một cách cụ thể và rõ ràng từng ý một. Và thêm nữa, hãy hướng tâm về việc người nghe nhận được giá trị nhiều nhất có thể chứ không phải mình chỉ nói cho sướng cái miệng mình. Làm được điều mà Adam vừa chia sẻ thì Xuân sẽ khéo ăn khéo nói, cơ mà khéo ăn khéo nói thì sẽ có được cả thiên hạ nhé!

“Thật không Adam?”

“Thật mà, Xuân có để ý là buổi chia sẻ hôm nay Adam có nói gì nhiều về Adam đâu, Adam toàn là hướng tâm về việc nói điều mà Xuân muốn nghe.”

“Đúng rồi, vậy Xuân phải làm thế nào đây Adam?”

“Thì như Adam nói đó, Xuân phải nói một cách cụ thể và rõ ràng từng ý một. Ví dụ là câu hỏi mà Adam hỏi Xuân nhé: Xuân có biết cách thức để đạt được mục tiêu nhanh nhất là gì không?”

Thay vì trả lời là học và làm. Xuân nên trả lời như thế này sẽ hay hơn nè:

Để đạt được mục tiêu nhanh nhất, theo Xuân thì thứ nhất mình phải có mục tiêu rõ ràng. Thứ hai là mình phải được trang bị những kiến thức và kỹ năng phù hợp để hành động nhằm đạt được mục tiêu và thứ ba là hành động để đạt mục tiêu hay còn gọi là làm. Tóm lại để đạt được mục tiêu một cách nhanh nhất, mình phải biết mình muốn gì và đồng thời phải học cách làm và làm.

“Xuân thấy điều gì khác biệt giữa lời Xuân nói và lời Adam nói không?” - Tôi hỏi Xuân

“Có, thu hút hơn rất nhiều so với những gì mà Xuân nói. Trong lời Adam nói có ý tứ rất

rõ ràng, ý nào ra ý đó rất logic với nhau và rất thuyết phục.” - Xuân trả lời.

“Chính xác, Adam có nói gì phức tạp đâu, Adam chỉ nói: À thứ nhất là... thứ hai là... thứ ba là... Tóm lại là...”

“Cảm ơn Adam, Xuân hiểu rồi. Adam nói tiếp đi. Ừm, sau khi Xuân đã xác định được mục tiêu mình muốn thì giờ thì mình phải đi tìm thầy, bởi thầy sẽ cung cấp cho mình những kiến thức và những kỹ năng mà mình cần để đạt mục tiêu. Thầy ở đây là một quyển sách, quyển sách ở đây là một người thầy. Mà Xuân có thích cái đẹp không Xuân?”

“Có chứ, ai chẳng thích cái đẹp. Sao Adam lại hỏi vậy?”

“Ừm, cái đẹp dễ làm con người ta bị thu hút và tạo cho ta nhiều cảm xúc tích cực hơn. Adam cũng thích cái đẹp, đặc biệt là những cô gái đẹp. Người ta hay bảo rằng là tâm sinh tướng, nếu suy ngược lại thì nhìn tướng phần nào cũng đoán được tâm.

Điều mà Adam vừa nói là một hình ảnh ẩn dụ để mình có thể áp dụng khi lựa chọn sách. Khi chọn sách, Adam sẽ lựa chọn những quyển sách có tựa đề hay và phù hợp với mục tiêu mà mình đang tìm kiếm. Ngay sau đó, điều mà Adam nghĩ đến là “nên” chọn những quyển sách có bìa thật đẹp vì cái bìa chính là bộ mặt của một quyển sách hay là bộ mặt của người thầy. Bìa đẹp phần nào cũng làm mình thu hút hơn. Thầy mà đẹp trai/đẹp gái khi học có phải hứng thú hơn học với chị Thị Nở, anh Chí Phèo đúng không Xuân?”

“Ha ha đúng rồi Adam, Xuân thích học với mấy ông thầy đẹp trai lắm,... ngắm thôi cũng thấy vui.” - Cô gái cười lớn trả lời.

“Ha ha, thật ra cái bìa cũng không quan trọng, chúng ta có thể bỏ qua vì biết đâu thầy nhìn *xấu như ma* nhưng cơ cấu (nội dung) bên trong tốt thì sao và đôi khi có người *tốt mã* nhưng lại bị yếu nhiều thứ.

Để tránh tình trạng mua lầm một quyển sách chỉ đẹp ở cái bìa mà nội dung thì nhạt

nhẽo, điều Xuân cần làm tiếp theo là **nên** đọc cái mục lục để tìm hiểu nội dung một cách khái quát xem có đáng để mình tìm hiểu hay không. Điều này cũng giống như việc mình chọn bạn trai/bạn gái vậy. Chọn cái mặt đẹp rồi thì mình nên nhìn dáng, dáng không cần quá đẹp nhưng cũng phải cân đối và không nên bị khiếm khuyết. Mục lục chính là cái dáng đó. Và điều này cũng giống như cái bìa vậy, cũng không cần phải quá đặt nặng vào mà chỉ **nên** thay vì **phải**.

Bìa và mục lục có thể bỏ qua khi lựa chọn một quyển sách phù hợp nhưng điều không thể bỏ qua đó là mục tiêu của mình và cách thức diễn đạt nội dung của tác giả.

Suy luận thêm: Điều nên có là một lời khuyên nhưng điều phải có lại là một lời khẳng định, thường là một nguyên tắc sống. Sống mà nguyên tắc quá đôi khi lại khổ mình, khổ người.

Quay trở lại ví dụ sách là một người thầy: Thầy có thể xấu như ma, dáng dấp có thể khuyết tật nhưng điều đó cũng chẳng quan trọng bằng việc khả năng sư phạm, giảng giải, diễn đạt của thầy về điều mà mình muốn tìm hiểu và học tập. Thật sự có nhiều người thầy họ rất xấu xí nhưng họ ăn nói rất hay, rất thuyết phục và rất quyến hút.

Cho nên khi lựa chọn một quyển sách, điều mà Xuân quan tâm hơn cả đó chính là cách thức diễn đạt nội dung của tác giả. Tác giả diễn đạt có dễ hiểu, dễ nhớ và dễ thực hiện hay không?” - Nói tới đây tôi thì tôi ngưng lại.

“Ôi hay quá Adam à, cách thức diễn đạt bằng hình ảnh ẩn dụ của Adam thật tuyệt vời và thật ấn tượng. Xuân hiểu rồi, để lựa chọn một quyển sách phù hợp thì Xuân cần phải có mục tiêu khi chọn, sau đó mình **nên** chọn bìa đẹp và bắt mắt, sau đó là mình **nên** tìm hiểu mục lục của quyển sách và cuối cùng là tìm hiểu xem cách thức diễn đạt nội dung của tác giả có dễ đọc, dễ hiểu, dễ thực hiện hay không.

Xuân hiểu rồi, cảm ơn Adam rất nhiều!” Cô gái diễn đạt lại lời tôi chia sẻ.

“Vậy tiếp theo Xuân muốn Adam chia sẻ về điều gì nữa?” - Tôi hỏi Xuân.

“Tuyệt vời quá! Adam hướng dẫn Xuân cách đọc sách mà ứng dụng ra tiền nha. Lần đầu tiên trên đời có người hứa hẹn nói với Xuân về điều này luôn đó.” - Cô gái trả lời.

“Được thôi! Để đọc sách mà ứng dụng ra tiền Xuân cần phải biết vờn”.

TÓM TẮT CHƯƠNG 9

- Khi học trò sẵn sàng, người thầy sẽ xuất hiện.
- Để chọn được một quyển sách phù hợp nhất, mình phải dựa trên điều mà mình đang quan tâm nhất. Hay nói một cách khác là điều mà mình đang mong muốn nhất.
- Kẻ thù của tốt là tốt nhất. Tương tự như vậy, điều mình quan tâm và điều mình quan tâm nhất cũng là hai phạm trù hoàn toàn khác nhau. Muốn có thứ phù hợp nhất thì mình phải biết thứ mình quan tâm nhất.
- Rõ ràng là sức mạnh và rõ ràng tạo nên sự dễ dàng.
- Nói cho mình nghe thì đừng nói, nói cho người khác nghe thì hãy nói.

- Để đạt được mục tiêu một cách nhanh nhất, bạn phải biết bạn muốn gì và đồng thời phải học cách làm và làm.
- Suy luận thêm: Điều nên có là một lời khuyên nhưng điều phải có lại là một lời khẳng định, thường là một nguyên tắc sống. Sống mà nguyên tắc quá đòi khi lại khổ mình, khổ người.
- Bìa và mục lục có thể bỏ qua khi lựa chọn một quyển sách phù hợp nhưng điều không thể bỏ qua đó là mục tiêu của mình và cách thức diễn đạt nội dung của tác giả.

CHƯƠNG 10

BÍ QUYẾT ĐỌC SÁCH ỨNG DỤNG RA TIỀN BẰNG PHƯƠNG PHÁP “MÈO VỜN CHUỘT”

“Vờn là gì hả Adam” - Cô gái hỏi tôi.

“Xuân đã bao giờ thấy con mèo nó vờn con chuột chưa?” - Tôi hỏi.

“Xuân thấy rồi, nhưng Xuân vẫn chưa thật sự hiểu nghĩa của từ vờn. Adam có thể giải thích sâu hơn được không?”

Tôi trả lời: “Ừm. Theo định nghĩa *Từ điển tiếng Việt*: Vờn là lượn qua lượn lại trước mặt một đối tượng nào đó với những động tác như đùa giỡn, lúc thì áp vào chụp lấy, lúc thì buông ra ngay”.

“À há, nhưng điều này thì có liên quan gì đến việc đọc sách mà ứng dụng ra tiền vậy Adam?”
- Cô gái tiếp tục hỏi.

KIẾM TIỀN KHÔNG KHÓ NHƯ BẠN NGHĨ

“Liên quan nhiều lắm Xuân, Xuân có để ý định nghĩa của từ *vờn* có nhắc đến cụm từ *một đối tượng nào đó không?*” - Tôi dẫn dắt Xuân.

“Có, thì sao Adam?” - Cô gái thắc mắc.

“Mèo vờn chuột là một hình ảnh ẩn dụ mà Adam muốn chia sẻ với Xuân để nói về việc đọc sách mà ứng dụng ra tiền. Để đọc sách mà ứng dụng ra tiền, Xuân cần phải vờn một vài đối tượng đặc biệt hay gọi cách khác là Xuân phải vờn một vào yếu tố quan trọng.” - Tôi trả lời đầy ngụ ý.

“Là sao Adam, Adam có thể nói rõ hơn được không?” - Cô gái hỏi với thái độ tò mò tột độ.

“Ừm, đúng là hơi khó hiểu thật với một người mới nghe điều này như Xuân. Không

sao, dẫn dắt và giảng giải là nghề của Adam, Xuân chịu khó trả lời từng câu hỏi với sự dẫn dắt của Adam nhé. Vài phút nữa là Xuân sẽ hiểu ngay ấy mà.” -Tôi tự tin nói.

“Vậy thì Adam hỏi đi, Xuân sẵn sàng hợp tác lắng nghe và trả lời nè.” - Cô gái vui vẻ đáp.

-”Quá tốt. Nhưng hỏi thật là Xuân có tin là đọc sách mà ứng dụng ra được tiền không?”

“Tin chứ, đọc sách sẽ không kiếm được tiền. Nhưng đọc sách mà ứng dụng những kiến thức được chia sẻ trong sách ra ngoài đời thực thì sẽ kiếm ra được tiền. Xuân nghĩ là vậy?”

“Ồ, vậy có nghĩa là những gì mà chia sẻ trong sách đem ra ứng dụng ngoài đời thực đều có thể kiếm ra được tiền sao?”

“Không hẳn, có những điều chia sẻ trong sách rất thú vị nhưng khi ứng dụng thì lại không thể kiếm ra được tiền. Nhưng cũng có những điều khi mà ứng dụng lại kiếm được tiền.”

“Những điều đó là những điều gì hả Xuân?”

- Tôi hỏi đuổi theo.

Cô gái có vẻ hoang mang và đáp: “Thật sự thì Xuân cũng chưa bao giờ nghĩ đến điều này nên Xuân không biết. Lần đầu tiên có người nói với Xuân là đọc sách mà ứng dụng ra được tiền đó. Trước giờ Xuân chỉ nghĩ sách dùng để giải trí và giúp mình tìm kiếm thông tin thôi”.

“Đúng rồi, sách giúp mình giải trí và tìm kiếm thông tin. Nhưng Xuân có tin là từ những thông tin được chia sẻ trong sách mình có thể kiếm ra được tiền không?”

“Có chứ, nhưng Xuân không biết thông tin nào thì kiếm ra được tiền nữa?”

“Adam hiểu rồi. Thôi vậy, bây giờ Adam hỏi một câu hỏi ngoài lề không có liên quan đến

sách nhé. Theo Xuân, để kiếm được tiền thì Xuân cần những yếu tố nào?”

“Theo Xuân thì mình phải siêng năng và luôn luôn nỗ lực phấn đấu.” - Cô gái đáp lời.

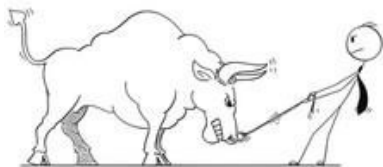
“Có thật sự những điều mà Xuân vừa nói đã giúp Xuân kiếm được tiền chứ?” - Tôi hỏi gặng.

“Ồ, Xuân cũng không chắc nữa nhưng theo Xuân nghĩ thì những yếu tố đó tạo ra tiền. Không biết lý do tại sao mình thành công thì thành công sẽ không bền vững, không biết lý do tại sao mình thất bại thì thất bại sẽ trường tồn.” - Tôi nghiêm mặt và nói.

“Tuy nhiên, Adam tôn trọng suy nghĩ của Xuân, mà Xuân có đồng ý với Adam rằng nếu chỉ siêng năng, chịu khó, luôn luôn nỗ lực phấn đấu mà kiếm được thật nhiều, thật nhiều tiền thì con trâu sẽ giàu hơn cả mình không Xuân?”

“Làm gì có, nếu siêng năng mà giàu thì Xuân đã giàu lâu rồi.” - Cô gái buột miệng nói.

“Ha ha, vậy là Xuân tự nói đó nha. Đúng là siêng năng, cần cù lao động sẽ tạo ra được tiền nhưng để làm giàu được thì siêng năng, cần cù lao động chỉ là một trong những yếu tố cần thôi. Xuân có muốn được nghe những yếu tố chủ chốt để có thể kiếm ra được rất nhiều tiền không?”

“Có chứ, Adam chia sẻ cho Xuân với, tí nữa Xuân mời Adam đi xem phim luôn ha.” - Cô gái hào hứng nói.

“Được đó, vậy mới có thêm hứng thú nói chứ. Mà Adam muốn kể cho Xuân nghe một câu chuyện để Xuân nhận ra những yếu tố quan trọng để kiếm được thật nhiều tiền. Xuân có thích nghe kể chuyện không?”

“Thích, giờ mà Adam kể mười câu chuyện Xuân cũng nghe chứ đừng nói là một. Làm ơn kể đi mà hu hu.” - Cô gái tò mò nói.

“Rồi, rồi! Câu chuyện này là câu chuyện thật của Adam luôn, người thật việc thật nhen.”
Vừa cười tôi vừa nói tiếp:

“Vào khoảng cuối tháng 8 năm 2018, do một biến cố không mong muốn nên gia đình của Adam bị... phá sản. Cũng cùng thời điểm đó, Adam bắt đầu viết quyển sách đầu tay của đời mình mang tên *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao*.

Đến gặp người cố vấn viết sách của mình, Adam mang trong mình một nguồn nhiệt huyết tràn trề với hy vọng việc trở thành một tác giả sẽ là cứu cánh giúp gia đình mình trở lại như trước.

Nhưng khi Adam hỏi phí đầu tư để xuất bản 1.000 quyển sách, Adam như bị một gáo

nước lạnh tạt thẳng vào mặt. Khi kể lại cho Xuân nghe, Adam vẫn còn nhớ rõ câu trả lời lạnh như băng của anh cố vấn: Chi phí đầu tư để cho ra đời 1.000 quyển sách là khoảng 70 triệu đồng.

Ôi, Xuân biết không,... thời điểm đó gia đình phá sản, Adam thì lại vừa bỏ công việc cũ tại trung tâm Adam Khoo Việt Nam nên hầu như trong túi không có tiền. Số tiền chính xác mà Adam có trong túi lúc đó là khoảng 700 ngàn đồng.

Thời điểm đó mới tốt nghiệp đại học được một năm, mối quan hệ không có để chạy vạy, vay ngân hàng thì không thể vì mình không có bảng lương để chứng minh thu nhập, bạn bè thì đứa nào cũng nghèo xơ nghèo xác, còn gia đình thì lại vừa có biến cố. Đứng trước một tảng đá khổng lồ là khoảng 70 triệu đồng, Adam cảm thấy thật khó khăn. Thêm một điều đặc biệt nữa là..." Tôi ngập ngừng.

"Là gì vậy Adam?" - Cô gái hỏi tới.

“Là khoảng 3 tháng nữa là tới sinh nhật của Adam, Adam sẽ kết thúc tuổi 25 và bước sang tuổi 26. Adam từng có một lời hứa với chính bản thân mình là ở tuổi 25, Adam phải xuất bản được một quyển sách nếu không thì thánh vật Adam chết đi. Adam dám thề độc vậy luôn đó...”

“Ôi thiệt hả, sao Adam thề gì mà ghê vậy. Rồi sau đó thì sao Adam?” - Cô gái tò mò với câu chuyện.

“Lời thề độc kèm theo khát khao giúp đỡ gia đình đã giúp Adam ra một quyết định táo bạo là sẽ làm quyển sách với mức đầu tư khoảng 70 triệu đồng và Adam sẽ hoàn thành số tiền đó trong vòng hai tháng theo hợp đồng để sách được ra đời trước dịp sinh nhật của Adam dù trong túi chỉ có 700 ngàn đồng và trong cái khó ló cái khôn, vì thật sự khao khát đến thèm thuồng mục tiêu mà mình đang hướng đến, Adam đã tận dụng hầu như tất cả những nguồn lực mà mình đang có tại thời điểm đó để chinh phục ngọn núi 70 triệu kia. Kết quả thật sự thì...”

“Thì sao Adam?” - Cô gái thắc mắc.

“Trong vòng 1 tháng 10 ngày, Adam đã xuất sắc chinh phục được ngọn núi đó và trong vòng hai mươi ngày còn lại, tổng con số mà Adam chinh phục được là gần 320 triệu đồng. Adam nhắc lại nhé, con số mà Adam đã chinh phục được là gần 320 triệu đồng. Một con số mà gần như gấp đôi một năm thu nhập mà Adam đã đi làm công trước kia. Trước kia thu nhập mà Adam đi làm chỉ gần 12 triệu một tháng.”

“Adam làm cách nào mà hay vậy?” - Cô gái tròn xoe mắt hỏi tôi.

“Adam sẵn sàng chia sẻ. Mà cho Adam hỏi là Xuân có sử dụng Facebook không?”

“Xuân có, nhưng Xuân ít sử dụng Facebook lắm. Lâu lâu lướt bảng tin cho vui thôi” - Cô gái trả lời.

“Sao Xuân lại ít sử dụng Facebook nhỉ?” - Tôi gặng hỏi.

“Vì Xuân cảm thấy sử dụng Facebook thật tốn thời gian. Toàn những tin tào lao trên đấy.” - Cô gái hơi cau mày trả lời.

“À ra là thế!” - Vừa nói tôi vừa cười mỉm.

“Sao Adam lại cười Xuân?” - Cô gái thắc mắc.

“Adam đâu có cười Xuân, Adam đang cười góc nhìn của Xuân về Facebook đó chú.” - Tôi càng cười lớn trả lời.

“Góc nhìn của Xuân có vấn đề gì sao Adam?”

“Đúng, có vấn đề, rất có vấn đề, cực kỳ có vấn đề...”

“Là gì vậy Adam?”

“Ừm, Xuân trả lời câu hỏi mà Adam sắp hỏi sau đây Xuân sẽ nhận ra ngay. Adam hỏi Xuân luôn nhé?” - Tôi nói.

“Giả sử hai ngày nữa Thành Phố Hồ Chí Minh có bão cấp 14 đổ bộ vào thì Xuân sẽ làm gì?”

“Xuân sẽ tìm nơi tránh bão” - Cô gái đáp ngay.

“Đó, vấn đề là ở đó đó. Adam đã từng hỏi câu hỏi này cho rất nhiều người, đa phần họ trả lời hết như Xuân. Đây chỉ là một tình huống giả định nhưng từ việc trả lời tình huống này sẽ biết ngay là người đó có khả năng làm giàu hay không làm giàu ngay. Xuân biết lý do tại sao không?”

“Tại sao vậy Adam?”

“Bởi nỗi sợ đã lấn át đi việc nhìn thấy cơ hội trong khó khăn. Xuân có nhận ra rằng, vào những thời điểm bão lũ như tình huống vừa rồi thì dịch vụ vận tải và các nhu yếu phẩm sẽ được dịp kinh doanh rất phát đạt chứ?” - Tôi nói tiếp.

“Một người có tư duy kinh doanh là họ thấy cơ hội trong khó khăn, thử thách thay vì những nỗi sợ mất mát. Sử dụng Facebook cũng vậy, nếu Xuân nhìn đâu đâu cũng thấy những tin tào lao thì rõ ràng đây là cơ hội dành cho Xuân bởi vì hầu như ai cũng thấy như Xuân vậy.

Facebook đang bị cơn bão *tào lao* hoành hành, sẽ như thế nào nếu Xuân cung cấp cho người khác nhu yếu phẩm nào bộ là những thông tin chất lượng, ý nghĩa có thể giúp họ giải quyết một vấn đề gì đó hoặc truyền được động lực cho họ?

Có phải lúc đó họ sẽ chọn Xuân làm một người bạn chất lượng, đáng tin cậy và đáng yêu để theo dõi hay không?”

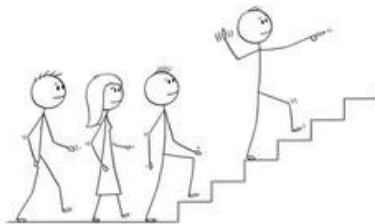
“Đồng ý, nhưng việc này thì có liên quan gì đến việc Adam kiếm được mấy trăm triệu trong vòng hai tháng không Adam?” - Cô gái hỏi tiếp.

TÔI ĐÃ KIẾM ĐƯỢC 320 TRIỆU TRONG 2 THÁNG NHƯ THẾ NÀO?

“Có chứ, đây chính xác là điều Adam đã làm khi Adam đang lâm vào túng thiếu. Thật ra, Adam đã chia sẻ những điều ý nghĩa ở Facebook suốt cả một năm trời không ngừng nghỉ, có rất nhiều người yêu quý và ngưỡng mộ những gì mà Adam chia sẻ. Từ việc yêu quý Adam, họ tin Adam.

Và từ việc tin Adam, họ dám bỏ ra một số tiền để mua quyển sách *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao* dù còn chưa xuất bản với rất nhiều ưu đãi, quà tặng mà Adam kèm theo khi họ đặt trước sách.

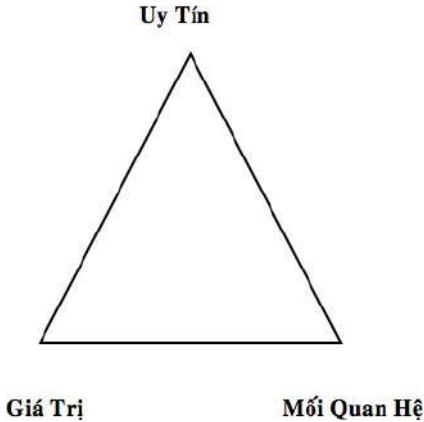
Có nghĩa là Adam đã bán trước khi sách được ra đời. Bán gần cả một ngàn quyển với giá 300 ngàn đồng một quyển. Điều mà Adam làm chỉ đơn giản như vậy, nhưng nếu Xuân soi cho kỹ thì Xuân sẽ thấy có vài yếu tố vô cùng quan trọng tạo ra tiền ở đây đấy. Nhớ lúc đầu Adam nói với Xuân là mình có thể đọc sách ứng dụng ra tiền bằng việc *vờn* một vài yếu tố quan trọng như mèo *vờn* chuột không?

Bằng việc *vờn* ba yếu tố mà Adam sắp chia sẻ sau đây, Xuân chắc chắn không chỉ tạo ra được tiền mà sẽ tạo ra được rất là nhiều tiền.”
- Tôi tự tin nói.

“Ôi, ba yếu tố đó là gì vậy Adam?”

“Bí mật hình tam giác. Đó là tên của ba yếu tố này. Để đọc sách mà ứng dụng ra tiền, Xuân chỉ cần dung nạp những tư duy, kiến thức, thông tin, tri thức, kỹ năng, công cụ cho ba yếu tố này thì chắc chắn Xuân sẽ tạo ra được tiền ngay. Và ba yếu tố đó là...”

Tôi vẽ ra cái hình tam giác, điền vào từng góc và nói tiếp:

“Yếu tố đầu tiên mà Xuân cần vờn đó là **uy tín** của bản thân. Xuân chú ý cách mà Adam sử dụng từ ngữ ở đây, Adam không sử dụng từ niềm tin mà là từ uy tín. ***Bởi trong từ uy tín có hai yếu tố đó là uy (uy quyền) và tín (tín nhiệm).***

Chữ uy ở đây thể hiện mình là một người giỏi hơn, mạnh hơn hoặc thành thạo hơn người khác một điều gì đó. Thường khi mình mạnh hơn người khác, người khác mới chịu lắng nghe và để mình giúp đỡ.

Một cậu nhóc lớp 5 mà dạy đời một ông lão thì rất khó, nhưng một ông lão dạy cho cậu

nhóc lớp 5 thường rất dễ bởi ông có uy hơn vì có thể ông lớn tuổi hơn, nhiều kiến thức hơn hoặc thành thạo giải bài tập hơn. Từ việc có uy sẽ sinh ra được tín, tức là niềm tin người khác đặt vào mình. Vậy có phải để độc sách mà ứng dụng ra tiền, Xuân phải tìm cho mình những nội dung, những phương pháp, những cách thức, tư duy phù hợp để tạo uy tín cho bản thân mình không?”

“Chính xác, hay quá à nói tiếp đi Adam” - Cô gái giục tôi.

“Có **uy tín** thôi vẫn chưa đủ, chỉ uy tín thôi thì thật sự vẫn chưa kiếm được tiền. Ví dụ như cửa hàng Thế Giới Di Động có uy tín thôi mà không có gì để bán thì làm sao tạo ra được tiền đúng không Xuân?”

“Đúng rồi, có uy tín mà không có gì để bán thì sao kiếm được tiền?” - Cô gái trả lời ngay.

“Ừm, để kiếm được tiền thì mình phải có một giá trị gì đó. Ở đây điện thoại di động chính là một giá trị. Giá trị là gì?”

Giá trị theo định nghĩa của Adam là những gì mà mình có thể sử dụng được. Thứ gì mà không sử dụng được thì không phải là thứ có giá trị. Hết!

Ví dụ: Một người có một cục vàng đi chôn dưới gốc cây của mình, nghĩ là cất giữ nó thì mình có tài sản bằng một cục vàng, bao nhiêu năm nữa tài sản vẫn là một miếng vàng, vì vật chất không thay đổi, chỉ có giá trị của người sử dụng nó mới làm thay đổi và tạo ra nguồn lực mới từ nó. Vậy không sử dụng hoặc sử dụng mà không dùng đúng mục đích của nó thì giá trị thật sự còn kém hơn.

Để có thể kiếm ra tiền và đọc sách ứng dụng ra tiền, điều thứ hai mà Xuân cần vờn đó là học cách để tạo ra thật nhiều giá trị, hay nói cách khác là học cách tạo ra thật nhiều những điều có thể giúp người khác giải quyết được vấn đề. Xuân càng có nhiều giá trị thì khả năng kiếm được tiền của Xuân càng cao.

Và Xuân cũng có thể tìm kiếm giá trị thông qua những chia sẻ của tác giả thông qua những quyển sách.

Ví dụ như, hôm nay Adam chia sẻ cho Xuân trọn vẹn về *cách đọc sách hiểu sâu, nhớ lâu, ứng dụng ra tiền*. Đây là một giá trị, Xuân có tin rằng rất nhiều người sẵn sàng bỏ tiền ra để mua được bí quyết đọc sách hiểu sâu, nhớ lâu, ứng dụng ra tiền không?”

“Có chứ, đây người đang cần những điều mà Adam chia sẻ với Xuân. Xuân hiểu rồi, mình phải tăng giá trị của mình lên để giúp đỡ thật nhiều người khác. Bán hàng là giúp đỡ người khác.” - Cô gái trả lời.

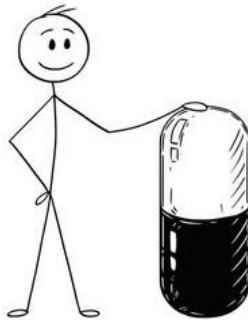
“Xuân vừa nói gì đó, bán hàng là giúp đỡ người khác ư?” - Tôi hỏi vặn.

“Đúng rồi Adam, bán hàng là giúp đỡ người khác. Trước kia Xuân nghĩ bán hàng là một việc gì đó không được tốt cho lắm, Xuân nghĩ bán hàng là *dụ dỗ* người khác mua hàng và kết quả là Xuân không dám bán hàng. Nhưng sau này Xuân nghĩ lại thì thấy mình sai rồi...”

“Điều gì khiến Xuân nghĩ là mình sai.” - Tôi hỏi.

“Mẹ Xuân có cửa hàng bán tạp hóa với rất nhiều đồ đạc, Xuân hay phụ mẹ bán và Xuân phát hiện ra rằng khi một người có điều gì đó cần giải quyết thì họ sẽ đến cửa hàng tạp hóa của mẹ Xuân để tìm mua nhằm giải quyết vấn đề của họ.

Ví dụ như, họ nóng trong người và muốn uống Dr. Thanh để giải nhiệt thì họ sẽ đến tiệm và hỏi mẹ Xuân là có bán trà thanh nhiệt Dr. Thanh hay không.

Khi mẹ Xuân nói có và bán cho họ thì mẹ Xuân đang giúp họ giải quyết vấn đề. Thế cho nên Xuân đã định nghĩa lại bán hàng là giúp đỡ người khác và mình không còn sợ bán hàng nữa.”

“Ừ thì sao Xuân?” - Tôi hỏi tới.

“Vì Adam nói để kiếm được tiền thì cần phải có giá trị nên Xuân nghĩ ngay đến việc mình có giá trị mà không dám bán cho người khác thì cũng không kiếm được tiền.” - Xuân trả lời.

“Chính xác, Adam có cùng quan điểm với Xuân. Mình có giá trị thì mình phải tự tin với giá trị của mình. Có nhiều người họ có giá trị nhưng họ không dám bán giá trị của họ, họ chỉ dám cho đi một cách miễn phí. Họ nghĩ rằng họ phải là chuyên gia theo *định nghĩa cũ* thì họ mới dám bán lấy tiền. Sai be bét, bán hàng là phục vụ nhu cầu của người khác, là giúp người khác giải quyết vấn đề, liên quan đến cung và cầu. Máy chị bán nước mía có cần phải là chuyên gia về mía dâu, nhưng họ vẫn bán được nước mía đó thôi. Xuân biết quyển sách *Phương pháp ghi nhớ đỉnh cao* có giá bìa là bao nhiêu không?”

“Xuân xem rồi, giá bìa là 370 ngàn đồng, giá khá là cao đó Adam.” - Cô gái trả lời.

“Ừm, Adam biết chứ. Không những cao mà là cao hơn giá thị trường rất nhiều. Nhưng vì Adam tin vào giá trị của mình và giá trị của quyển sách nên Adam vẫn để giá đó. Một người biết đọc sách thật sự là một người quan tâm giá trị hơn là giá cả. Xuân nghĩ như thế nào nếu kiến thức, trải nghiệm của Adam gần 10 năm trời mà đóng gói trong quyển sách hơn 350 trang mà bán với cái giá mấy chục ngàn?”

Adam cảm thấy mình tự sỉ nhục mình nếu mình để giá đó. Mình cao cấp hơn như vậy nhiều bởi vì mình tin vào giá trị của mình, định vị quyết định địa vị. Mà thú vị lắm, khi mình tin mình thì người khác sẽ bắt đầu có niềm tin với mình. Kết quả dù là giá cao nhưng Adam có đầy độc giả. Nếu giá trị của bạn thật sự chất thì bạn sợ gì không có độc giả đúng không?”

“Đúng rồi Adam à, ngưỡng mộ suy nghĩ của Adam quá “- Cô gái khen tôi.

“Cảm ơn Xuân, thôi quay lại bí mật hình tam giác nè, vừa rồi Adam đã chia sẻ cho Xuân

yếu tố thứ hai cần vờn đó là học cách để tạo thêm cho bản thân mình thêm nhiều giá trị, Xuân có thể đọc sách để gia tăng điều này lên. Nhưng với hai yếu tố là **uy tín** và **giá trị** vẫn chưa thể kiếm ra được tiền nhiều đâu, để kiếm được thật nhiều tiền Xuân cần vờn thêm yếu tố thứ ba đó là **mối quan hệ**.

Sẽ như thế nào nếu cửa hàng Thế Giới Di Động rất có uy tín, có rất nhiều dòng điện thoại giá trị trong cửa hàng nhưng lại không có khách hàng đến mua? Cửa hàng đó sẽ dẹp tiệm vì bán ế, thế cho nên yếu tố khách hàng hay mối quan hệ là vô cùng quan trọng. Xuân phải lưu tâm đến yếu tố này nhiều vì hầu như có rất nhiều người có uy tín, có giá trị nhưng họ lại thiếu mối quan hệ để bán hàng, kết quả là họ cũng chẳng kiếm được bao nhiêu so với uy tín và giá trị mà họ có. Xuân có nhớ mấy bước đạt được mục tiêu mà lúc nãy Adam có chia sẻ không?

“Để Xuân nhớ xem nào... A, Xuân nhớ rồi.”

Để đạt được mục tiêu nhanh nhất, thứ nhất mình phải có mục tiêu rõ ràng. Thứ hai là mình phải được trang bị những kiến thức và kỹ năng phù hợp để hành động nhằm đạt được mục tiêu và thứ ba là hành động để đạt mục tiêu hay còn gọi là làm. Tóm lại, để đạt được mục tiêu một cách nhanh nhất, mình phải biết mình muốn gì và đồng thời phải học cách làm và làm.

Tôi vỗ tay khen Xuân và nói: “Rất tốt, có phải nãy giờ chúng ta bàn về cách đọc sách mà ứng dụng ra tiền. Vậy có phải mục tiêu của chúng ta là đọc sách mà ứng dụng ra tiền không?”

“Rồi thêm nữa, ở bước thứ hai chúng ta có nói là phải được trang bị những kiến thức và kỹ năng phù hợp để hành động nhằm đạt được mục tiêu. Nãy giờ có phải Adam đã chia sẻ cho Xuân nghe những yếu tố phù hợp để đọc sách mà ứng dụng ra tiền không? Đó là?”

“Uy tín, giá trị và mối quan hệ.” - Xuân đáp ngay.

“Chính xác, vậy tóm lại để đọc sách mà ứng dụng ra tiền, điều Xuân cần làm là đọc những quyển sách mà có thể cung cấp cho Xuân được những thông tin, kiến thức, kỹ năng, phương pháp, tư duy để mình lấp đầy ba yếu tố, uy tín, giá trị và mối quan hệ. Rồi sau đó với những gì mà Xuân được tiếp nhận, Xuân hãy hành động để biến chuyển thành kết quả cụ thể.

Thành công bằng học cộng làm! Và Xuân cũng chú ý thêm là ở đây Adam diễn đạt bí mật hình tam giác dưới hình vẽ là một tam giác cân. Có nghĩa là mỗi góc của tam giác này sẽ đều cân nhau nên khi Xuân chưa kiểm ra được tiền, Xuân hãy xem lại góc nào của mình còn đang thiếu độ thì vờn cho nó lên độ nhé.”
- Vừa nói tôi vừa cười.

“Ôi hay quá! Cảm ơn Adam nhiều lắm, giờ thì Xuân biết mình phải tập trung vào những yếu tố nào để ứng dụng ra tiền rồi và sách chính là một trong những công cụ để Xuân

lắp đầy ba yếu tố đó. Cảm ơn Adam!” - Cô gái tri ân tôi.

“Ừm, vậy giờ Xuân còn câu hỏi gì nữa không nè?” - Tôi hỏi.

Còn một câu hỏi cuối cùng, đó là: “Làm như thế nào để đọc sách được nhanh và làm như thế nào để việc đọc hiệu quả cũng như duy trì được động lực đọc khi Xuân khá bận và có ít thời gian đọc sách đó Adam?” - Cô gái thắc mắc.

“Để trả lời câu hỏi của Xuân thì đợi một chút, Adam uống tí nước lấy lại hơi đã.”

TÓM TẮT CHƯƠNG 10

- Vờn là lượn qua lại trước mặt một đối tượng nào đó với những động tác tựa như đùa giỡn, lúc thì áp vào, chụp lấy, lúc thì buông ra ngay.
- Không biết lý do tại sao mình thành công thì thành công sẽ không bền vững, không biết lý do tại sao mình thất bại thì thất bại sẽ trường tồn.
- Nếu chỉ siêng năng, chịu khó, luôn luôn nỗ lực phấn đấu mà kiếm được thật nhiều, thật nhiều tiền thì con trâu sẽ giàu hơn cả mình.
- Một người có tư duy kinh doanh là họ thấy cơ hội trong khó khăn, thử thách thay vì những nỗi sợ mất mát.
- Uy tín có hai yếu tố đó là uy (uy quyền) và tín (tín nhiệm).

- Giá trị là những gì mà mình có thể sử dụng được. Thứ gì mà không sử dụng được thì không phải là thứ có giá trị.
- Bán hàng là giúp đỡ người khác.
- Khi mình tin mình thì người khác sẽ bắt đầu có niềm tin với mình.
- Để đọc sách mà ứng dụng ra tiền, điều bạn cần làm là đọc những quyển sách mà có thể cung cấp cho bạn được những thông tin, kiến thức, kỹ năng, phương pháp, tư duy để bạn lấp đầy ba yếu tố: uy tín, giá trị và mối quan hệ. Rồi sau đó với những gì mà bạn được tiếp nhận, bạn hãy hành động để biến chuyển thành kết quả cụ thể. Thành công bằng học cộng làm.

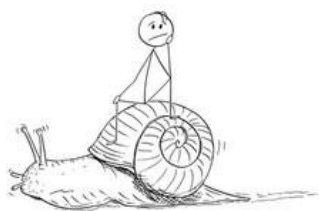

CHƯƠNG 11

**ĐỌC NHANH ĐỂ LÀM GÌ VÀ
LÀM GÌ ĐỂ ĐỌC NHANH?**

Uống xong ngụm nước, hít một hơi thật sâu, tôi tiếp tục cuộc trò chuyện với cô gái xinh đẹp. Tôi hỏi cô ấy: “Xuân đã bao giờ nghe đến câu *dục tốc thì bất đạt* hay chưa? Tại sao Xuân lại muốn đọc nhanh nhỉ?”

“Thật sự thì Xuân cũng không có quá nhiều thời gian để đọc sách, Xuân muốn mình nắm được nhiều thông tin hơn và tiết kiệm thời gian hơn. Adam có cách nào giúp Xuân cải thiện được tình trạng này chứ?” - Cô gái hỏi tôi.

BẠN MUỐN NHANH CŨ NÀO?

“Dĩ nhiên là có chứ, nhưng Adam phải nói trước là Adam không phải là tín đồ của việc đọc sách nhanh. Tuy nhiên, tốc độ đọc của Adam cũng không hẳn là chậm nên hoàn toàn có thể hướng dẫn Xuân khắc phục điều này. Xuân có biết lý do tại sao Adam lại không phải tín đồ của đọc sách nhanh không?”

“Tại sao vậy Adam?”

“Vì Adam thích đọc ở một tốc độ vừa phải, không quá chậm cũng không quá nhanh. Không quá chậm để tránh việc cảm thấy nhàm chán và cũng không quá nhanh để tránh việc đọc mà không hiểu gì, không cảm nhận được gì. Xuân hiểu ý Adam chứ?”

“Ừm, vậy tốc độ vừa phải là tốc độ như thế nào hả Adam?” - Xuân hỏi tôi.

“Tốc độ vừa phải là tốc độ không quá nhanh cũng không quá chậm, Adam vừa nói mà ha ha!” - Tôi ghẹo.

“Ý của Xuân là Adam đọc được bao nhiêu từ trên một phút đó?” - Cô gái nói rõ ý hơn.

“Ừm, tốc độ đọc của Adam trung bình chỉ khoảng đâu đó 800 từ/phút thôi Xuân à. Adam đã từng luyện tập lên khoảng 2.000 từ/phút nhưng Adam không thích cho lắm khi đọc với tốc độ đó, hơi áp lực. Với Adam, 2.000 từ/phút là nhanh và vừa phải là khoảng 800 từ/phút. Còn Xuân, tốc độ đọc sách của Xuân khoảng bao từ/phút?”

“Xuân cũng không biết nữa, Xuân chưa từng đo bao giờ cả. Nhưng Xuân cảm nhận được mình đọc sách khá là chậm. Chắc đâu đó khoảng chừng 200 từ/phút à Adam?”

“Ha ha, chắc không tệ đến thế đâu. Tốc độ đọc bình thường của một người trưởng thành nằm ở khoảng 300 từ/phút, nhìn Xuân trẻ con thế này chắc chưa trưởng thành đâu ha?” - Tòì cười lớn và gheo.

“Bậy, Xuân trưởng thành rồi. Chắc vậy, chắc là tốc độ đọc của Xuân nằm khoảng 300 từ/phút đó. Tốc độ này còn khá là chậm, Xuân muốn nhanh hơn thì sao Adam?”

“Có nhiều cách lắm, nhưng quan trọng vẫn là chất lượng đọc đúng không Xuân?”

“Đúng rồi, Xuân tin là mình vừa có thể đọc nhanh hơn vừa vẫn có thể hiểu sâu nội dung đọc.”

Tuyệt vời, Adam rất thích niềm tin đó của Xuân. Adam có những phương pháp giúp Xuân tăng tốc độ lên 1.000 từ/phút ngay sau 10 phút, giống như một bước lên mây vậy đó.”

“Tuy nhiên, cách đó không bền vững cho lắm, chúng ta lớn cả rồi nên không có chuyện bốc đồng nay được mai mất. Giờ Adam hướng dẫn Xuân cách cải thiện chậm một tí nhưng mà chắc thì được không Xuân?”

“Quá được luôn đó chứ. Đó là điều mà Xuân đang hướng đến đó.”

“Ừm, để đọc được nhanh hơn thì điều chúng ta cần làm là phải đọc nhanh hơn đúng không Xuân?”

“Đúng rồi Adam, muốn đọc được nhanh hơn thì điều chúng ta cần làm là phải đọc nhanh hơn.” - Cô gái nhắc lại lời tôi.

“Xong rồi đó, cách đọc nhanh thì chỉ có vậy thôi à. Giống như việc muốn chạy nhanh hơn thì chỉ việc là chạy nhanh hơn thôi.” - Tôi cười hề hề.

“Ờ...” - Cô gái bối rối.

“Ờ cái gì vậy bạn, nói ngay từ đầu rồi mà, những điều đơn giản mới làm được việc. Nếu có điều gì đang cản trở Xuân đọc nhanh thì đó là do Xuân đang nghĩ phức tạp thôi.” - Tôi trả lời.

“Nhưng Xuân muốn đọc nhanh hơn trước gấp đôi cơ.” - Cô gái hơi cau mày nhẹ.

Tôi vỗ tay cái đét và nói: “Chính xác, gấp ba hay gấp bốn cũng được. Adam cố tình trả lời như vậy để Xuân nhận ra được một điều ý nghĩa ở đây đó. Xuân có đoán được điều đó là gì không?”

“Chưa nữa, đó là gì vậy Adam?” - Cô gái trả lời.

“Đó là mục tiêu của Xuân khi muốn đọc nhanh hơn. Đọc nhanh hơn là nhanh như thế nào?”

Đọc nhanh hơn một từ cũng là đọc nhanh hơn mà. Vậy thì mục tiêu của Xuân muốn nhanh hơn là bao nhiêu, Xuân phải định lượng rõ ràng ra thì người ta mới biết mà giúp chứ. Nhớ Adam nói không: Rõ ràng tạo nên sự dễ dàng và rõ ràng là sức mạnh.

Câu hỏi Xuân nên hỏi là: Giờ Xuân muốn tăng tốc độ đọc lên gấp đôi, tức khoảng 600 từ/phút thì mình làm thế nào hả Adam, thì lúc đó Adam sẽ hướng dẫn dễ hơn rất nhiều. Câu hỏi cũng chính là câu trả lời đó nha bạn tôi.”

“Rồi, Xuân thấm bài học về đặt mục tiêu rồi. Vậy làm thế nào để mình tăng tốc độ đọc lên gấp đôi hả Adam, cụ thể là 600 từ/phút?”

**Nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa,
nhanh hơn nữa...nhanh hơn nữa.**

“Ừm, điều đầu tiên đó là Xuân hãy nhớ câu thần chú sau đây:

Khi luyện tập đọc nhanh, hoặc bất cứ lúc nào Xuân ý thức muốn đọc nhanh hơn nữa, Xuân hãy nhắm câu thần chú nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa trong đầu. Ngôn từ là công tắc đóng mở não của chúng ta, bằng việc đọc thần chú ***nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa...*** Thì Xuân đang đặt mình vào tâm thế để bứt phá kết quả cũ. Mà Xuân biết rồi đó, tâm thế sẽ sinh ra hành động, chính vì thế cơ hội cải thiện khả năng đọc vì thế sẽ tăng lên rất nhiều.

Tiếp đến để tăng tốc độ đọc sách của mình, Xuân hãy luôn nhắc nhở mình phải nhiệt tình ‘quan hệ nhanh hơn và quan hệ rộng hơn’ giữa mắt của mình, tay của mình và chữ trên quyển sách mà mình đang đọc.

Để ‘quan hệ nhanh hơn và quan hệ rộng hơn’ giữa tay, mắt và chữ mình cần tăng sự liên kết giữa ba điều này. Xuân có biết rằng khi một vận động viên điền kinh tập chạy, họ

sẽ cột thêm nhiều vật nặng vào chân họ trong lúc chạy không?

Gắn những vật nặng vào sẽ làm họ chạy chậm hơn, nhưng khi tháo những vật nặng ấy ra, họ sẽ chạy nhanh kinh khủng.

Điều này giống như tập tạ vậy, nâng tạ 10kg sẽ rất khó nhưng nếu nâng được tạ 10kg rồi thì tạ 1kg, 2kg là chuyện nhỏ như con thỏ.

Vậy thì ứng dụng điều này vào việc cải thiện tốc độ đọc như thế nào?” - Tôi vừa hỏi vừa trả lời.

“Xuân để ý, để đọc được chữ trong sách, thường thì mắt và tay là hai đối tượng chính hỗ trợ nhau để tiếp nhận thông tin. Mắt dùng để đọc chữ và tay dùng để dò chữ.

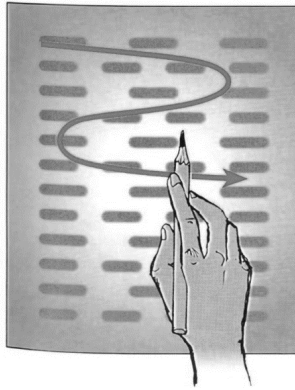
Một lưu ý quan trọng ở đây, có một đối tượng thứ tư ở đây là miệng máy khi đọc hoặc đọc thành tiếng. Nếu Xuân muốn đọc nhanh thì tốt nhất Xuân nên giao kèo với chính bản thân Xuân, cứ hễ miệng Xuân lên tiếng đọc chữ là Xuân hãy tự vả vào miệng mình vì đọc thành tiếng sẽ làm giảm tốc độ đọc rất nhiều so với đọc thầm. Khi đọc, hãy bỏ cái miệng mình qua một bên nhé.

Quay trở lại việc mắt dùng để đọc chữ và tay dùng để dò chữ, Xuân phải tăng tốc độ nhìn thấy chữ của mắt và tốc độ di chuyển của tay.

Ở bước này, đừng cố gắng đọc hiểu gì cả mà chỉ đọc chữ thôi. Đặt tay hoặc cây bút lên dòng chữ đầu tiên để làm vật dẫn đường, sau đó lia tay qua bên phải thật nhanh theo hình chữ Z, tay lia đến đâu mắt nỗ lực đọc chữ đến đó, nhớ là lia từng dòng một thôi nhé.

Làm thật nhanh và đừng cố gắng hiểu ý nghĩa của những gì mình đang đọc. Bước này đơn giản chỉ là để mắt và tay đồng điệu được

với nhau trên từng con chữ thôi. Xuân hiểu ý Adam chứ?” - Tôi hỏi.

“Để Xuân diễn đạt lại xem đúng ý Adam không nhé. Có nghĩa bước này chỉ là bước luyện tập để đọc nhanh hơn thôi chứ không phải là đọc hiểu. Để đọc nhanh hơn thì mình phải kết hợp sự nhanh nhẹn giữa tay và mắt dựa trên những con chữ. Tay lia nhanh đến đâu thì mắt đọc chữ lẹ đến đó phải không Adam?” - Cô gái trả lời.

“Chính xác, bước này mục đích chỉ để tay và mắt nhanh nhẹn hơn thôi, không cần đọc hiểu mà chỉ đọc chữ và đọc thầm không đọc thành tiếng. Còn bây giờ, Adam hướng dẫn

Xuân cách quan hệ rộng, cách cơ bản nhất để đọc sách được nhanh hơn.

“Đố Xuân nha: $1 \times 1 = ?$ ”

“Bằng 1, dễ vậy mà cũng đố nữa.” - Cô gái trả lời.

“Vậy $1 \times 3 = ?$ ”

“Adam khi dễ trình độ của Xuân hả, bằng 3 chứ nhiều.” - Cô gái hài hước trả lời.

“Ha ha, thêm câu nữa nha: $3 \times 3 = ?$ ”

“Bằng 9... Gì vậy trời, đừng nói là bí quyết đọc nhanh nằm trong mấy phép tính nhân này nha?” - Cô gái hỏi tôi.

“Chứ còn gì nữa trời. Tốc độ đọc bình thường của Xuân là $1 \times 1 = 1$, thì giờ để tăng tốc độ lên 3 thì $1 \times 3 = 3$ thôi. Đơn giản mà?”

“Xuân hiểu rồi nhưng ứng dụng vào việc đọc sách thì như thế nào vậy Adam?”

“Ừm, câu hỏi hay đó. Ôn bài nè, có ba đối tượng cần phải quan hệ mật thiết với nhau khi đọc sách là gì?” - Tôi hỏi.

“Đó là tay, mắt và con chữ. Thì sao nữa Adam?” - Xuân trả lời.

“Chính xác, giờ làm bài toán vui nhé. Theo ước lượng thì cứ 1/3 giây thì Xuân đọc được 1 chữ, 1 thì một giây Xuân đọc được mấy chữ?”

“1 giây Xuân đọc được 3 chữ đó Adam. - Cô gái trả lời.”

“Tốt, vậy giả sử bây giờ cứ 1/3 giây Xuân đọc được 3 chữ thì sau 1 giây Xuân đọc được mấy chữ?” - Tôi hỏi tiếp.

“Nếu vậy thì sau 1 giây, Xuân sẽ đọc được 9 chữ.” - Cô gái tính toán.

“Tốt, vậy mỗi giây 9 chữ thì sau 60 giây, Xuân sẽ đọc được bao nhiêu chữ?”

“À $9 \times 60 = 540$ (chữ). Sau 1 phút Xuân sẽ đọc được 540 chữ.” - Cô gái à há trả lời.

“Ồ, vậy để đọc được 600 chữ/phút thì Xuân sẽ làm cách nào?” - Tôi dẫn dắt.

“Để đọc được 600 chữ/phút thì mỗi giây Xuân cần phải đọc được 10 chữ. Bởi vì $10 \times 60 = 600$ (chữ).” - Cô gái trả lời.

“Ha ha, khả năng tính toán của Xuân vẫn ngon lành sau bao năm tháng rời xa mái trường tiểu học nha.” - Tôi đùa.

“Ồ hay, dễ thế mà. Mà cảm ơn Adam nha, đơn giản thế mà giờ Xuân mới để ý”

“Hề hề, thì Adam có nói rồi mà, đặt mục tiêu thì phải lượng hóa được con số rõ ràng, cụ thể thì mọi chuyện mới dễ dàng được. Vậy việc của Xuân bây giờ có phải chỉ là tìm cách để mỗi giây đọc được 10 chữ và biến nó thành thói quen thì mục tiêu tăng gấp đôi tốc độ đọc, tức là 600 chữ/phút là đạt được đúng không?”

“Đúng rồi Adam, nãy Adam có nói là tốc độ đọc của Adam là khoảng 800 chữ/phút. Adam luyện tập bằng cách nào vậy?” - Cô gái thông minh đáp.

“Adam luyện tập bằng cách quan hệ rộng, tức là Adam đọc theo cụm. Thay vì mỗi lần đọc 1 từ, Adam đọc 4 từ. Tuy nhiên, để dễ đọc, Adam sử dụng tay mình làm thước đo để tạo thói quen. Adam ít sử dụng bút làm vật dẫn đường vì không phải đi đâu mình cũng tiện mang bút theo. Adam gọi cách luyện tập của mình là Nhị Dương Chỉ, khi mà Adam đọc sách, Adam sử dụng ngón út và ngón trỏ của mình hướng về phía trước còn ngón giữa và ngón áp út sẽ cụp lại. Khoảng cách từ ngón trỏ đến ngón út rất phù hợp với việc luyện tập đọc theo cụm. Không tin Xuân cứ thực tập cách này nhiều lần, Xuân sẽ tăng tốc độ đọc sách lên rất nhiều.

Nhớ nhé, để đọc nhanh thì chỉ đơn giản là đọc nhanh hơn bằng cách có mục tiêu đọc rõ ràng và sử dụng phương pháp Nhị Dương Chỉ để đọc cụm từ thay vì từ. Adam tin chắc chắn Xuân sẽ cải thiện khả năng đọc nhanh của mình lên rất nhiều.” - Tôi cười và nói.

“À mà cũng nói thêm là đọc một quyển sách cũng như đi trên một con đường vậy, có những đoạn rất là bằng phẳng những cũng có những đoạn rất dốc với những nội dung rất khó hiểu. Với những đoạn dốc thì mình nên đi nhanh hoặc chậm tùy vào khả năng và trình độ của mình, đừng có cố, cố quá thì thành quá cố đó.

Độc sách là phải vui, thư giãn thì mới tiếp thu tốt được, còn cứ bắt ép mình phải thật nhanh, phải thật hiểu, phải thật nhớ thì sẽ đẩy áp lực, áp lực quá thì sau này nhìn quyển sách lại sợ. Nhớ nhé, độc sách là phải vui, vui vì mình có bạn trò chuyện, có thầy để chỉ dạy. Độc mà vui, mà thoải mái, mà thư giãn, mà hiệu quả thì mình sẽ còn có động lực để đọc

tiếp. Adam nói xong rồi, Xuân có gì muốn hỏi nữa không?”

“Cảm ơn Adam đã nhiệt tình, tận tâm chia sẻ. Xuân còn câu hỏi cuối cùng nữa thôi đó là mình có nhất thiết phải đọc hết một quyển sách từ đầu đến cuối hay không, hay chỉ nên đọc những gì quan trọng nhất phù hợp với mục tiêu của mình?” - Cô gái hỏi.

“Câu hỏi là câu trả lời luôn rồi đó Xuân, Xuân không nhất thiết phải đọc hết nội dung một quyển sách từ đầu đến cuối đâu mà chỉ đọc những gì phù hợp nhất với mục tiêu của mình mà thôi. Xuân có nhớ trong lúc chia sẻ, Adam có nói với Xuân khi mà chọn một quyển sách thì mình nên xem mục lục không?”

Khi Xuân xem mục lục quyển sách, Xuân sẽ biết được quyển sách đó tổng quan như thế nào. Nếu Xuân không muốn đọc hết cả một quyển sách từ đầu đến cuối thì hãy lướt nhanh qua cái mục lục rồi lướt nhanh qua toàn bộ quyển sách bằng việc cưỡi ngựa xem hoa. Có nghĩa là lật thử từ đầu đến cuối xem quyển

sách đó có gì hay không, có thì đọc, không thì thôi. Muốn dừng ở chỗ nào đọc hiểu sâu thì đọc, không thì thôi, kỹ thuật đọc hiểu sâu thì Adam cũng chia sẻ rồi.

Tóm lại là Xuân đừng quá đặt nặng là phải đọc hết quyển sách thì mới hiểu sách. Có những chỗ giải quyết được vấn đề của mình thì mình đọc đúng chỗ đó thôi cũng được. Quan trọng là hành động phía sau những gì mình được đọc chứ đọc cả kho sách mà cái mông không nhắc lên nổi để động đậy thì cũng là kiến thức chết.

Tuy nhiên, Adam cũng khuyến khích Xuân là nên đọc trọn vẹn từ đầu đến cuối quyển sách vì nó chứng minh cho việc mình bắt đầu được thì kết thúc được chứ không phải là cứ bỏ cuộc giữa chừng mãi.” - Tôi khuyên Xuân.

“Ôi! Cảm ơn Adam đã dành thời gian chia sẻ cho Xuân, người gì đâu mà nhiệt tình và tận tâm dễ sợ” - Xuân khen tôi.

“Adam phải cảm ơn Xuân mới đúng vì nếu không có Xuân thì Adam đâu có được thỏa mãn niềm đam mê chia sẻ. Chắc Xuân không có câu hỏi nào nữa, chúng ta cùng nhau đi xem phim ha?”

“Ừm mình đi chơi đi Adam. Í mà quên, hồi lúc đầu Adam có nói là sẽ kể cho Xuân nghe câu chuyện ẩn phía sau 5 quyển sách “đổi đời” mà ông chủ Trung Nguyên Đặng Lê Nguyên Vũ khuyên bạn trẻ nên đọc đó.” - Cô gái nhắc tôi.

“À, nhớ rồi. Mà giờ mấy giờ rồi Xuân?”

“20:25 rồi Adam”. - Cô gái trả lời.

“Nãy Adam có xem giờ phim chiếu là 21 giờ lận, thêm 15 phút quảng cáo nữa là 21 giờ 15. Vậy giờ chúng ta đi mua vé thôi, tranh thủ chờ phim chiếu thì Adam sẽ tiết lộ cho Xuân nghe về những điều *vô cùng thú vị* ẩn chứa phía sau 5 quyển sách kia.”

TÓM TẮT CHƯƠNG 11

- Để đọc được nhanh hơn thì điều chúng ta cần làm là phải đọc nhanh hơn.
- Nếu có điều gì đang cản trở bạn đọc nhanh thì đó là do bạn đang nghĩ phức tạp thôi.
- Câu hỏi cũng chính là câu trả lời.
- Thần chú đọc nhanh: Nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa,... nhanh hơn nữa.
- Để tăng tốc độ đọc sách của mình, bạn hãy luôn nhắc nhở mình phải nhiệt tình “quan hệ nhanh hơn và quan hệ rộng hơn” giữa mắt của mình, tay của mình và chữ trên quyển sách mà mình đang đọc.
- Để đọc nhanh hơn thì mình phải kết hợp sự nhanh nhẹn giữa tay và mắt dựa trên những con chữ. Tay lia nhanh đến đâu thì mắt đọc chữ lẹ đến đó.

- Có ba đối tượng cần phải quan hệ mật thiết với nhau khi đọc sách đó là tay, mắt và con chữ.
- Đặt mục tiêu thì phải lượng hóa được con số rõ ràng, cụ thể thì mọi chuyện mới dễ dàng được.
- Đọc theo cụm, thay vì mỗi lần đọc 1 từ, bạn hãy đọc 3, 4 từ hoặc hơn.
- Đọc một quyển sách cũng như đi trên một con đường vậy, có những đoạn rất là bằng phẳng nhưng có những đoạn rất dốc với những nội dung rất khó hiểu. Với những đoạn dốc thì mình nên đi nhanh hoặc chậm tùy vào khả năng của mình, đừng có cố, cố quá thì thành quá cố đó.
- Đọc sách là phải vui, vui vì mình có bạn trò chuyện, có thầy để chỉ dạy. Đọc mà vui, mà thoải mái, mà thư giãn, mà hiệu quả thì mình sẽ còn có động lực để đọc tiếp.
- Không nhất thiết phải đọc hết nội dung một quyển sách từ đầu đến cuối đâu mà

chỉ đọc những gì phù hợp nhất với mục tiêu của mình mà thôi. Tuy nhiên, Adam cũng khuyến khích bạn là nên đọc trọn vẹn từ đầu đến cuối quyển sách vì nó chứng minh cho việc mình bắt đầu được thì kết thúc được chứ không phải là cứ bỏ cuộc giữa chừng mãi.

CHƯƠNG 12

SÁCH LÀ TƯỚNG TIÊN PHONG TRONG PHONG TRÀO KHAI SÁNG THẾ GIỚI

Ngồi chờ bộ phim bắt đầu sau khoảng 30 phút nữa, tôi hỏi Xuân: “Xuân có biết lý do tại sao Adam nhất quyết phải kể cho Xuân nghe câu chuyện 5 quyển sách đòi đòi mà ông chủ cà phê Trung Nguyên khuyên đọc không?”

“Tại sao vậy Adam?” - Cô gái thắc mắc.

ƯỚC GÌ BẠN LÀ ĐẠI SỨ LAN TỎA VĂN HÓA ĐỌC

“Là bởi vì những quyển sách đó không đơn thuần chỉ chứa thông tin, kiến thức mà tác giả chia sẻ mà bên trong đó còn là một câu chuyện về lịch sử Đông Tây của văn minh loài người. Trong những buổi chia sẻ của Adam về sách, Adam hay chốt hạ câu nói *Sách là tương tiên phong trong phong trào khai sáng thế giới.*

Xuân đã bao giờ nghe ai nói về điều này chưa?”

Cô nàng lắc đầu đáp: “Lần đầu tiên Xuân được nghe về điều này, tại sao sách lại là tương tiên phong trong phong trào khai sáng thế giới vậy Adam?”

“À ừm... đây là một câu chuyện khá là dài song không phải ai cũng biết. Nếu Adam kể cho Xuân nghe câu chuyện này thì Xuân có sẵn sàng nắm thật kỹ câu chuyện để chia sẻ cho những người yêu sách và cả những người đang nhen nhóm yêu thích đọc sách không?”
- Tôi hỏi.

“Nếu câu chuyện mà Adam kể thật sự có ý nghĩa thì Xuân sẵn sàng làm đại sứ để giúp cho những người khác biết được câu chuyện mà Adam sắp kể.” - Cô nàng quả quyết.

Tôi cười mãn nguyện vì biết mình chia sẻ đúng người rồi, tôi nói tiếp:

“Quá tuyệt, vậy thì Adam sẽ dùng tất cả sự nhiệt tình của mình để chia sẻ cho Xuân câu chuyện này. Tuy nhiên, Xuân hãy thư giãn

lắng nghe đừng quá căng thẳng nhé. Đầu tiên, để Xuân có thể thật sự hiểu câu chuyện này, Xuân lưu ý một số điều mà Adam sắp nói để tránh thắc mắc về sau.”

“Điều gì vậy Adam?” - Cô gái hỏi.

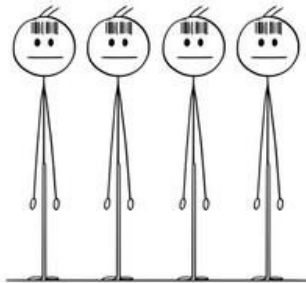
“À, đó là một số thông tin mà Adam sẽ nói thôi mà. Ví dụ như Adam sẽ nhắc đến tiến trình thời gian là trước năm 1500 và 1.500 năm trở về sau. Nhớ nè:

Khi Adam nói đến **trước năm 1500** thì Xuân phải ngầm hiểu là 1500 trở về 0 (1500-0). Đó có thể là năm 1, năm 938, năm 264, năm 344, năm 1438... Nói chung là nằm trong khoảng từ 0 đến 1.500.

Còn khi Adam nói đến **“1.500 năm trở về sau”**, Xuân phải ngầm hiểu ý Adam là sau năm 1500 nhé. Tức từ con số 1.500 đến thời điểm mà chúng ta đang sống. Ví dụ, Adam đang kể cho Xuân nghe vào năm 2019 thì 1500 trở về sau sẽ nằm trong khoảng 1500 đến 2019 (1.500 - 2019). Xuân hiểu ý Adam chứ?”

“Xuân hiểu rồi, sẽ có hai cột mốc cần nhớ đến và ngầm hiểu là hai cột mốc (1500-0) và (1500-2019), còn gì cần lưu ý nữa không Adam?” - Cô gái nhắc lại điều tôi đã chia sẻ.

“Còn một điều nữa thôi, Xuân phải phân biệt được đâu là **công nghệ** và đâu là **công nghiệp** vì tí nữa Adam sẽ nhắc đến hai từ này trong câu chuyện. Công nghệ theo Adam định nghĩa trong câu chuyện mà Adam sắp kể là việc chúng ta phát minh ra một điều gì đó. Còn công nghiệp theo Adam định nghĩa trong câu chuyện sắp kể là việc phổ biến rộng rãi một công nghệ gì đó. Xuân hiểu được rồi chứ?” - Tôi hỏi.

“Công nghệ có nghĩa là phát minh ra điều gì đó, công nghiệp là phổ biến rộng rãi công

nghệ đó. Ừm Xuân hiểu rồi” - Cô gái nhắc lại ý chính.

“Tốt, tóm lại là Xuân chỉ cần lưu ý sự khác nhau giữa công nghệ và công nghiệp, đồng thời Xuân cũng phải ngẫm hiểu được ý nghĩa thật sự của trước năm 1500 và 1.500 năm trở về sau. Còn bây giờ câu chuyện mà Adam sẽ kể Xuân nghe mang tên Sách - Tướng Tiên Phong Trong Phong Trào Khai Sáng Thế Giới.

Dựa trên lịch sử thật của thế giới, Xuân có thể quan sát và nhận thấy rằng:

Trước năm 1500, thế giới loài người được coi là đang trong thời kỳ chưa có nhiều thành quả vượt bậc nhất của lịch sử kể cả ở phương Tây lẫn phương Đông. Ở thời kỳ này kể cả ở phương Đông và ở phương Tây, việc tìm kiếm nhà bác học hay nhà khoa học là số ít, Adam nhắc lại là đếm được chứ không phải không có nhé.

Tuy nhiên, kể từ 1500 năm trở về sau, lịch sử thế giới đã bước vào một kỷ nguyên mới,

kỷ nguyên của việc phục hưng và tiến dần đến kỷ nguyên hiện đại như ngày hôm nay với việc hàng loạt những nhà khoa học, nhà bác học, nhà vật lý học, toán học, văn học, sinh học, triết học, thần học,... ra đời với những cái tên tiêu biểu như Isaac Newton (1642-1727), Albert Einstein (1879-1955), Thomas Edison (1847-1931), William Shakespeare (1564-1616)...

Điều đáng nói ở đây là kể từ 1500 trở về trước, những người lỗi lạc trên thế giới chỉ đếm trên đầu ngón tay. Nhưng kể từ 1500 trở về sau, lịch sử thế giới đã ghi nhận có hàng loạt những vĩ nhân bắt đầu xuất hiện, Xuân có biết lý do tại vì sao không?” - Tôi hỏi.

“Tại sao vậy Adam?” - Cô gái thắc mắc.

“Đó là do một sáng chế hết sức vĩ đại đã ra đời vào năm 1450 bởi một công nhân người Đức mang tên Gutenberg, Xuân có thể đọc vui để dễ nhớ là Gút Ta Bết, bị bệnh Gút nên Ta hơi Bết. Xuân biết ông ta sáng chế ra điều gì không?” - Tôi vừa hỏi vừa tự dẫn dắt tiếp câu chuyện.

- “Đó là ông ta đã sáng chế ra chiếc máy in đầu tiên trên thế giới này và chính việc phát minh ra chiếc máy in, một nền “công nghiệp in ấn” đã phủ rộng khắp các quốc gia phương Tây và cũng chính thời điểm chiếc máy in ra đời, thế giới chuẩn bị bước vào một kỷ nguyên mới, kỷ nguyên của việc *dân chủ hóa đọc sách*.”

PHONG TRÀO DÂN CHỦ HÓA ĐỌC SÁCH

Dân chủ hóa đọc sách tức là sách dành chung cho tất cả mọi người chứ không phải chỉ là dành cho vua, chúa, quan lại hay những người muốn học để làm quan. Xuân có biết là trước đây sách chỉ dành cho giới hoàng gia chứ không dành cho dân thường hay không?”

“Tại sao vậy Adam?” - Cô gái hỏi tôi.

“Lý do mà trước đây sách chỉ dành cho hoàng gia mà không dành cho dân thường nó bao gồm một vài yếu tố sau đây:

Thứ nhất, dân chúng bấy giờ chỉ sống với đất và khi chết họ cũng về với đất, họ không có nhu cầu đọc sách, phần lớn họ mù chữ nên có đưa sách cho họ thì họ cũng không đọc.

Thứ hai, cho dù họ có muốn đọc sách họ cũng không có sách mà đọc. Bởi trước khi mà chiếc máy in của Gutenberg ra đời vào năm 1450 thì việc in hàng loạt là chuyện không thể vì trước đó chỉ có công nghệ in được phát minh ra đầu tiên bởi người Trung Quốc chứ không hề có công nghiệp in. Thời trước khi có phát minh của ông Gutenberg, việc hoàn thành một quyển sách rất là gian nan. Để một quyển sách được ra đời thường thì phải mất từ sáu tháng cho đến một năm, quá mất thời gian để có thể làm hàng triệu bản cho hàng triệu người.

Và tại sao lại nói sách chỉ dành cho giới hoàng gia, quan lại, người muốn đổi đời trở thành quan mà không phải là dân thường?

Là bởi vì những người trong hoàng gia cần phải đọc sách để hiểu được tư tưởng, đường lối mà điều hành đất nước. Thời ấy, để đổi đời thì thường người ta phải đỗ được quan, mà để đỗ được quan thì phải biết đọc để thi cử. Thi cử đỗ rồi thì cần phải đọc sách để hiểu luật mà xử theo luật. Xuân biết sách luật đầu tiên ở Việt Nam có tên là gì không?” - Tôi hỏi cắc cớ.

“Ồ hỏi khó quá, hình như là bộ Luật Hồng Đức thì phải.” - Cô gái trả lời.

“Nhiều người khi được Adam hỏi câu này cũng trả lời giống như Xuân vậy đó nhưng đáp án này chưa chính xác đâu nhé Xuân. Bộ luật Hồng Đức không phải bộ luật đầu tiên của nước ta, mà là bộ luật đầy đủ hoàn chỉnh thôi. Còn bộ luật đầu tiên là Hình Thư (năm 1042, thời vua Lý Thái Tông).” - Tôi cười hể hể trả lời.

“À há vậy mà Xuân cứ tưởng là Hồng Đức chứ.” - Cô gái ngạc nhiên trả lời.

“Ừm, thôi nói tiếp câu chuyện lịch sử về việc ông Gutenberg phát minh ra máy in nè. Thời ấy, ông ấy phát minh ra máy in để làm gì Xuân biết không?”

“Thì để in chứ để làm gì, hỏi vậy cũng hỏi nữa ha ha” - Cô gái trả lời.

“Được lắm bạn tôi, đúng là ông ta phát minh ra máy in là để in và quyển sách mà ông ta in đầu tiên đó chính là quyển **Kinh Thánh**. Có một sự thật là sau khi ông ta phát minh ra máy in thì khoảng vài chục năm sau, một ngành **công nghiệp in đã phát triển mạnh mẽ** toàn phương Tây với hàng chục triệu bản in của quyển **Kinh Thánh** được ra đời.

Thêm nữa, chính nhờ phát minh ra máy in mà ở phương Tây, sự nhảy vọt rộng rãi về thông tin đã giúp các quốc gia phương Tây phát triển một cách thần tốc vượt mặt phương Đông với hàng loạt cuộc cách mạng công nghiệp được ra đời như cuộc cách mạng công nghiệp lần một, cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ hai, cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ ba và gần đây nhất là cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ tư.

Tuy nhiên, điều đáng nói ở đây là gì?

Lịch sử thế giới đã chỉ ra rằng, tất cả những quốc gia muốn phát triển bền vững thì đều phải trải qua một cuộc cách mạng quan trọng nhất đó chính là cuộc cách mạng tư tưởng bằng con đường dân chủ hóa độc sách, tức là biến việc đọc sách thành một văn hóa chung của một quốc gia, ai ai cũng đọc được chứ không chỉ dành cho hoàng gia như trước.

Bởi để một quốc gia phát triển mạnh mẽ thì ngoài việc điều phối đất nước của chính phủ thì dân trí phải cao, trí cao thì sẽ dễ giàu, mà dân giàu thì nước mới mạnh.

Nói có sách, mách có chứng. Để chứng minh cho Xuân thấy rằng tại sao Adam lại nói sách là Tướng tiên phong trong phong trào khai sáng thế giới và tại sao lại nói một quốc gia *muốn phát triển bền vững* thì cần phải làm cuộc cách mạng tư tưởng đầu tiên thông qua những quyển sách thì bây giờ, chúng ta sẽ cùng quay lại việc 5 quyển sách đổi đời mà ông chủ cà phê Trung Nguyên khuyên các bạn trẻ nên đọc. Xuân biết gì không?” - Tôi hỏi.

“Biết gì cơ Adam?” - Cô gái thắc mắc.

“Về 5 quyển sách đổi đời đó, Adam sẽ tạm không nhắc đến quyển **Đắc Nhân Tâm** để nói về một ý quan trọng hơn. Tuy nhiên, trước khi tạm không nhắc đến thì Adam cũng nói thêm, **Đắc Nhân Tâm** là một quyển sách vô cùng tuyệt vời chia sẻ về những nguyên tắc giao tiếp hiệu quả được viết bởi Dale Carnegie, quyển sách này đã quá nổi tiếng trên thế giới và được dịch ra hàng trăm thứ tiếng, nếu Xuân muốn cải thiện thêm về giao tiếp thì Xuân nên đọc quyển này nhé.” - Tôi chia sẻ.

“Dĩ nhiên rồi, Xuân sẽ lên trang www.lukyna.vn mà Adam chia sẻ và rước cả bộ 5 quyển này về nhà luôn.” - Cô gái hào hứng đáp.

“Tuyệt vời quá. Mà Xuân có biết tại sao Adam bỏ qua quyển sách *Đắc Nhân Tâm* để tập trung vào 4 quyển sách còn lại không?” - Tôi đố Xuân.

“Thật sự thì Xuân cũng không biết nữa. Tại sao vậy Adam?” - Cô gái hỏi tới.

“Là bởi vì 4 quyển sách còn lại là những quyển sách được mệnh danh là những quyển sách hay - sách đổi đời ở 4 quốc gia tiêu biểu và lan tỏa ra thế giới, mỗi quyển sẽ đại diện tư tưởng chung của một quốc gia.

Cụ thể là:

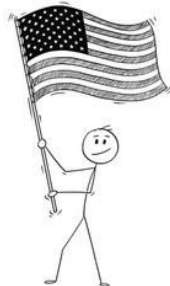
- ✓ *Nghĩ giàu làm giàu của người Mỹ*
- ✓ *Quốc gia khởi nghiệp của người Israel*
- ✓ *Khuyến học của người Nhật*
- ✓ *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách của người Hàn Quốc*

Xuân có thắc mắc bên trong những quyển sách này chứa những tư tưởng vĩ đại gì không?” - Tôi hỏi Xuân.

“Nghe hơi trừu tượng, Xuân tin chắc Adam định kể chuyện cho Xuân nghe về mấy quyển này nên Adam nói luôn đi, sắp đến giờ chiếu phim rồi kìa Adam.” - Cô gái lém lỉnh trả lời.

BÀI HỌC ĐẤT GIÁ TỪ MỸ

- “Ừm, Adam sẽ kể nhanh câu chuyện để còn vào xem đúng giờ. Đầu tiên là câu chuyện về *Nghĩ giàu làm giàu* của người Mỹ. *Nghĩ giàu làm giàu* là một công trình nghiên cứu hơn 20 năm của tác giả Napoleon Hill dưới sự bảo trợ của nhà tài phiệt Andrew Carnegie.

Với 20 năm nghiên cứu, ông đã phỏng vấn hàng loạt những người nổi tiếng như Henry Ford, William Jennings Bryan, George Eastman, John D. Rockefeller, Clarence Darow và hàng trăm người thành công và giàu có khác. Từ kết quả phỏng vấn, Napoleon tổng hợp thành 13 nguyên tắc được ví như 13 nấc thang của hành trình làm giàu một cách rất khoa học. Tại sao lại nói quyển sách này là đại diện cho tư tưởng của người Mỹ?

Nếu so sánh về lịch sử lập nước thì Mỹ là một quốc gia có tuổi đời khá là trẻ so với Việt Nam, nước Mỹ chính thức được thành lập vào ngày 4 tháng 7 năm 1776.

Tuy nhiên, chỉ với vài trăm năm lập nước, Mỹ đã trở thành siêu cường quốc hàng đầu thế giới về cả kinh tế lẫn chính trị. Tại sao Mỹ lại làm được điều này?

Bởi vì Mỹ có chính sách thu hút chất xám đến với Mỹ từ khắp nơi trên thế giới đổ về. Và hầu hết những con người trên khắp thế giới đến với nước Mỹ, họ đều xem Mỹ là vùng đất

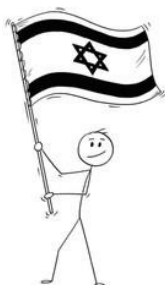
hứa, một vùng đất màu mỡ để họ có thể gieo hạt ước mơ, thực hiện ước mơ và đổi đời. **Giấc Mơ Mỹ** là một cụm từ đã hằn sâu trong tâm thức của rất nhiều công dân Mỹ. Tuy nhiên, đó cũng chỉ là cái ngọn, còn cái gốc là gì?

Cái gốc đó chính là tư tưởng của họ, họ đã mất gần cả trăm năm để bồi đắp cho cái gốc thật vững. Người Mỹ họ có tư tưởng là nghĩ giàu, làm giàu chứ không có nghĩ nghèo mà làm giàu. Và cái gốc ấy sẽ được trồng từ rất nhiều nơi khác nhau như báo chí, video, các tấm gương tiêu biểu. Tuy nhiên, có một sự thật không thể bàn cãi là kể từ khi quyển sách *Nghĩ giàu, làm giàu* ra đời năm từ năm 1937 cho đến nay, quyển sách này chưa bao giờ là lỗi thời với người Mỹ và họ xem đây như là kim chỉ nam cho tư tưởng của họ với những nguyên tắc được nêu trong sách.

Từ tư tưởng giàu sẽ sinh ra suy nghĩ giàu, từ suy nghĩ giàu sẽ sinh ra cảm xúc, từ cảm xúc sẽ sinh ra hành động và từ hành động sẽ sinh ra kết quả. Và kết quả nói lên tất cả về số

phận của một con người hoặc một quốc gia. Nói đến Mỹ là phải nói đến tầm nhìn của họ.

BÀI HỌC ĐẤT GIÁ TỪ ISRAEL

Một quốc gia nữa mà chúng ta cần phải học tập đó chính là Israel, một quốc gia của người Do Thái với dân số vồn vẹn chưa đến 20 triệu dân sống rải rác trên khắp thế giới. Với dân số này họ chiếm chỉ khoảng 0,2 % dân số thế giới, họ sinh sống chủ yếu tại Israel và Hoa Kỳ.

Israel là một dân tộc mà gần 2.000 năm phải sống lưu vong tính từ thời trước Công nguyên cơ, một dân tộc phải gặp quá nhiều thử thách mà tiêu biểu là sự kiện diệt chủng Do Thái của Đức Quốc Xã. Phải mãi đến năm 1948, quốc gia này mới tuyên bố độc lập.

Điều đáng tự hào của quốc gia này là dù là một dân tộc phải sống lưu vong mấy ngàn năm, nhưng ngọn lửa phục quốc của họ chưa bao giờ tắt. Năm 1948, họ tuyên bố chính thức phục quốc và kể từ thời điểm đó đến nay, sức mạnh Do Thái bùng nổ dữ dội như một ngọn lửa khổng lồ. Nhưng điều đáng nói về dân tộc này là gì?

Theo như một bài báo mà Adam được đọc từ lời chia sẻ của ông Đặng Lê Nguyên Vũ, ông chia sẻ như sau:

Nỗi niềm đau đáu trong tôi là bằng cách nào mà một dân tộc chỉ có khoảng 20 triệu dân lại có thể sản sinh ra vô số chủ nhân giải Nobel, khoa học gia lỗi lạc và những nhà chính trị - kỹ nghệ đại tài để kiểm soát các lĩnh vực then chốt của thế giới?

Làm thế nào mà một quốc gia 8 triệu người, với chỉ hơn 60 năm tuổi lại làm chủ được cuộc chơi, luôn nắm thế thượng phong trước khối thù địch tôn giáo với hơn 350 triệu người bủa vây?

Israel có tài nguyên thiên nhiên bằng không, hai phần ba diện tích là hoang mạc, còn lại là đồi núi, sỏi đá cằn cỗi, nước ngọt thiếu trầm trọng. Nghịch cảnh như vậy, điều kiện thiếu đất - thiếu nước - thiếu người như vậy mà họ vẫn luôn tự chủ?

Điều đáng suy ngẫm là diện tích nước ta lớn hơn Israel khoảng 12 lần, dân số đông hơn gần 11 lần và tài nguyên nhiều gấp bội Israel nhưng GDP đầu người lại kém họ 23 lần, thậm chí còn phải gián tiếp nhận viện trợ từ quốc gia này. Đây là nỗi niềm lớn của chúng ta...

Đó, đó là nỗi niềm của ông chủ cà phê Trung Nguyên và khi đọc được những dòng này, Adam cũng cùng chung nỗi niềm đó và Adam nghĩ thêm về quyển sách *Quốc gia khởi nghiệp*. Ở đây, không chỉ một người khởi nghiệp mà là cả quốc gia khởi nghiệp. Israel là quốc gia khởi nghiệp nổi tiếng thế giới. Vậy điều gì đã giúp đất nước nghèo nàn tài nguyên thiên nhiên vụt lên thành một quốc gia có nền kinh nổi bật bên cạnh Mỹ, Nhật

Bản và ngang hàng với các cường quốc kinh tế thế giới khác?

Israel, một quốc gia gần như không có bất cứ tài nguyên nào từ thiên nhiên vì thế với người Israel tài nguyên duy nhất của họ chính là khối óc, là tri thức. Do đó người Israel, từ dân thường cho đến các nhà lãnh đạo đều đặt tri thức lên hàng đầu. Nhận thức đó được người Do Thái nâng lên tầm văn hóa.

Văn hóa tri thức, văn hóa khởi nghiệp phát triển mạnh mẽ đã tạo nên một quốc gia khởi nghiệp. Israel luôn có những chính sách khuyến khích tinh thần khởi nghiệp của bất cứ tầng lớp nào trong xã hội. Người Israel khởi nghiệp với tham vọng rất lớn và được hỗ trợ tối đa của nhà nước để biến ý tưởng thành hiện thực.

Người Israel quan niệm trong quá trình khởi nghiệp sáng tạo và ngay cả trong cuộc sống, thất bại là giai đoạn quá độ để tiến tới một giai đoạn thành công hơn, chứ không phải vì thất bại mà suy sụp, bế tắc.

Người Israel không bao giờ bao giờ hài lòng với một giải pháp có sẵn, họ không chấp nhận việc chỉ có một ý kiến đúng về một vấn đề nào đó bởi vì cuộc sống luôn vận động và mọi thứ đều có thể thay đổi.

Người Israel thích trao đổi, tranh luận với nhau. Đặc biệt trong giáo dục, người Do Thái luôn duy trì nguyên tắc học sinh có quyền hỏi lại thầy cô giáo, thầy cô sẽ phải có trách nhiệm giải thích, thuyết phục học sinh chứ không áp đặt. Văn hóa tranh luận, phản biện đã thấm vào trẻ em Do Thái từ khi còn học trong nhà trường đến khi lớn lên, ra trường, đi làm.

Do đó ở Israel, bất cứ lúc nào chúng ta cũng có thể nghe được những cuộc tranh luận quyết liệt của một nhân viên cấp dưới với cấp trên về một vấn đề nào đó một cách cởi mở đột phá và đầy tinh thần trách nhiệm vì cái chung. Văn hóa tranh luận được thấm nhuần trong mỗi người dân, trong mọi môi trường. Đó cũng là chìa khóa giúp Israel có nhiều sáng tạo, phát minh, đổi mới.

Một lần nữa Adam khuyên Xuân, hãy đọc quyển sách này bằng bất cứ giá nào để hiểu rõ tinh thần khởi nghiệp quan trọng như thế nào. Xuân có muốn nghe tiếp hai quyển sách còn lại không?” - Tôi hỏi.

“Có chứ, mà hình như sắp tới giờ chiếu phim rồi đó Adam, nhưng mà Xuân chấp nhận vô trễ để lắng nghe hai câu chuyện tiếp theo, những gì Adam kể chắc chắn hơn bộ phim sắp chiếu kia.” - Xuân nháy mắt nói.

- “Được thôi, vậy thì ngồi đây nhé. Adam đi rửa mặt rồi sẽ quay trở lại ngay sau ít phút nữa và sẽ kể nốt cho Xuân hai câu chuyện còn lại.”

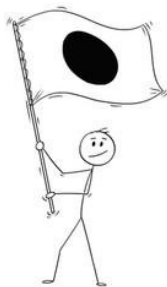
- “Tội nghiệp Adam quá, nói nhiều quá nên mệt, phải đi rửa mặt cho tỉnh hả. Vậy Xuân đợi ở đây nhé!”

“Cảm ơn Adam nhé!” - Cô gái đáp.

BÀI HỌC ĐẤT GIÁ TỪ NHẬT BẢN

Vài phút sau, tôi quay lại và tiếp tục cuộc trò chuyện với Xuân, tôi nói:

“Tiếp đến là bài học về câu chuyện *Khuyến học* của quốc gia Nhật Bản, một dân tộc đã vùng dậy mạnh mẽ từ một chế độ cai trị mị dân ở thời Mạc phủ, cái thời mà con người của đất nước này ngay từ khi sinh ra đã không có được quyền bình đẳng. Khi mà đọc quyển sách này, Adam vẫn còn ấn tượng với một đoạn như sau:

Ở thời này, chế độ Mạc phủ chia xã hội thành 4 loại người: Võ sĩ (Samurai), Nông, Công, Thương hay còn gọi là tứ giới và không cho phép tứ giới được thay đổi nghề nghiệp.

Cha là võ sĩ thì con suốt đời cũng là võ sĩ, Cha làm ruộng hay làm thợ thì con cháu vĩnh viễn phải theo nghề ấy. Lại cấm không cho người dân thay đổi chỗ ở, tự do di cư. Ai ở nông thôn thì cứ phải ở nông thôn, ai ở thành thị cứ phải ở thành thị. Luật của chế độ Mạc phủ vô cùng nghiêm ngặt, người dân nào vì bất kỳ lý do gì mà tự động di cư, bắt được thì căng nọc khảo tra, dẫu có được dẫn giải về nguyên cư thì cũng đã khắc khừ gần chết vì roi vọt. Chính sách này chủ yếu nhằm vào nông dân, buộc họ cứ phải ở nông thôn cày ruộng để cung cấp thóc lúa cho Mạc phủ.

Có bao nhiêu thóc lúa gặt về thì cũng phải chờ võ sĩ đến lấy thuế đã, phần còn lại mới được phép xay ăn và làm vốn cho vụ tới. Nếu không đủ số thóc thuế quy định thì phải bán vợ, đợ con để đóng kỳ đủ thóc thuế. Nông dân thời Mạc phủ chết đói liên miên bởi chế độ phân chia giai cấp này.

Một chế độ quá bạo tàn đã cướp đi hết quyền tự do của người dân, làm cho người

dân sống không bằng chết. Tuy nhiên, một điều kỳ diệu đã làm nước Nhật bừng tỉnh và hồi sinh kể từ khi quyển sách *Khuyến học* ra đời do Fukuzawa Yukichi là tác giả. Xuân biết thông tin gì về ông Fukuzawa Yukichi chứ?

“Lần đầu tiên Xuân nghe về tên của người này luôn, ông là người như thế nào vậy Adam?”
- Cô gái hỏi tôi.

“Ông ta được mệnh danh là người *khai quốc công thần* cho nước Nhật hiện đại ngày nay đó Xuân, ông được người Nhật yêu quý đến nỗi hình ông được in trong tờ tiền có mệnh giá cao nhất nước Nhật là 100 yên. Thời ông còn sống, ông là một nhà tư tưởng vĩ đại của người Nhật với hàng loạt những bài báo, quyển sách ra đời nhằm định hướng tư tưởng cho người Nhật mà tiêu biểu là quyển sách *Khuyến học* được ra đời năm 1870 sau rất nhiều năm ông sang các nước phương Tây quan sát thành tựu về văn hóa và xã hội.

Với những gì được chia sẻ trong sách, ông thật sự đã làm được một cuộc đại cách mạng

tư tưởng cho người Nhật mà nổi bật nhất là tư tưởng:

Sự học không phải là do bệnh sĩ, sự học là để trở nên độc lập. Và ông Trời không sinh ra người trên, người hay, người dưới mà tất cả là do giáo dục mà nên. Ông nhấn mạnh người Nhật phải tập trung vào việc thực học để một cá nhân trở nên độc lập, học để một gia đình trở nên độc lập, học để một tổ chức trở nên độc lập và học để một quốc gia trở nên độc lập. Tóm lại, học vì lợi ích của dân tộc thay vì học để sĩ, để phì gia.

Thêm nữa đó là tư tưởng: Thoát Á nhập Âu và đua tranh với phương Tây để vượt mặt phương Tây. Theo đó, ông khuyến khích người Nhật học theo những thành tựu văn minh mà phương Tây đã làm được. Chưa dừng lại ở đó, ông còn nêu lên tinh thần dám đua tranh với các nước phương Tây về kinh tế, khoa học kỹ thuật để hun đúc cho người Nhật một tinh thần mà theo như lời của ông Đặng Lê Nguyên Vũ, đó là:

Không chỉ học tập, chọn lọc mọi thành tựu của phương Tây, trong *Khuyến học*, Fukuzama Yukichi đã nêu lên tinh thần dám đua tranh với các nước phương Tây về kinh tế, khoa học kỹ thuật, hun đúc cho người dân Nhật một tinh thần doanh thương, một ngạo khí đua tranh vượt mặt chính những cường quốc phương Tây đã tạo nên một loạt tập đoàn hùng mạnh quy mô trên toàn cầu. Chính tinh thần dám lấy các nước phương Tây làm đối trọng, làm mục tiêu đua tranh để vượt lên là động lực để thúc đẩy kinh tế, khoa học kỹ thuật Nhật Bản phát triển thành một cường quốc.

Xuân có để ý để khi người ta nghe nói đến cụm từ *made in Japan* thì người ta rất an tâm về chất lượng khi sử dụng không?” - Tôi hỏi Xuân.

“Chính xác, xài hàng Nhật là khỏi lo về chất lượng sản phẩm, Xuân tuyệt đối tin tưởng vào hàng *made in Japan*.” - Cô gái trả lời.

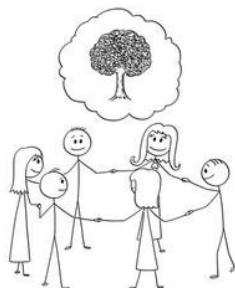
“Để mà thương hiệu *made in Japan* được tin tưởng, Xuân nghĩ chỉ một người kỹ tính,

cẩn thận, đặt nguyên tắc đạo đức khi làm việc lên hàng đầu thì có cho ra đời được cụm từ này không?” - Tôi tiếp tục hỏi.

“Không, nếu chỉ một cánh én thôi thì rất khó làm nên một mùa xuân. Xuân nghĩa đây là nguyên tắc chung của cả một dân tộc mới làm nên điều kỳ diệu như thế.” - Cô gái trả lời.

“Chính xác, nhưng theo Xuân tại sao hàng triệu người Nhật họ lại có thể sống theo một nguyên tắc chung như thế để cho ra một dân tộc hùng cường như thế?” - Tôi tiếp tục hỏi xoáy.

“Ừm, theo Xuân thì họ đã được định hướng tư tưởng một cách nhất quán hết đời này đến đời kia thông qua tư tưởng được chia sẻ trong sách của ông Fukuzawa Yukichi. Từ tư tưởng đúng sẽ sinh ra hành động đúng, như hồi nãy Adam nói đó, gốc mạnh thì cây sẽ tươi tốt và quả sẽ nặng trĩu. Giờ thì Xuân đã hiểu được lý do tại vì sao lại nói sách chính là một công cụ để khai sáng nhanh nhất và lan truyền tư tưởng mạnh mẽ nhất và nhanh nhất rồi. Thật sự cảm ơn Adam rất nhiều.” - Xuân đáp lời tôi.

“Tôi vỗ tay một cái rõ to và nói tiếp: Phải thế chứ, một lần nữa không uống công Adam đã rất nhiệt tình chia sẻ. Xuân biết không...”

Adam được nghe kể lại rằng, thời mà ông Fukuzawa Yukichi còn sống là thời mà nước Nhật gọi là thời Minh Trị. Ở thời Minh Trị, họ rất chú tâm vào việc phát triển giáo dục cho người dân và rất khuyến khích người dân học tập và lao động. Và ở thời này, có một câu chuyện ngắn về cuộc trò chuyện giữa vua Minh Trị và Fukuzawa rất ý nghĩa, Xuân có muốn nghe không?” - Tôi hỏi cô ấy.

“Nghe chứ, Xuân thật sự muốn nghe!” - Cô gái tò mò.

“Adam kể ngay đây, có một câu chuyện như thế này giữa vua Minh Trị và Fukuzawa.

Thời ấy, sau khi Fukuzawa được qua bên Pháp để học tập và sau một thời gian quay trở về nước và gặp vua Minh Trị, vua Minh Trị mới hỏi Fukuzawa rằng: Này ông, ông kể ta nghe qua đó ông có thấy điều gì đáng để học tập không?

Fukuzama trả lời rằng: Cái thuyền của người ta chạy trên biển không có buồm vẫn chạy bình thường.

Vua Minh Trị mới nói rằng: Làm cho ta một cái như thế đi.

Rồi ông ta lại hỏi tiếp: Vậy còn cái gì hay nữa không?

Fukuzama tiếp tục trả lời: Đèn của người ta úp ngược xuống vẫn sáng (đèn điện) chứ không phải như đèn dầu của ta, cháy từ dưới lên.

Ông vua Minh Trị ổng mới nói tiếp: Làm cho ta một cái như thế đi.

- Ông tiếp tục hỏi tiếp: Vậy còn cái gì hay nữa không?

Một lần nữa Fukuzama trả lời: Xe người ta chạy trên đường không cần dùng ngựa (ngày xưa người ta chạy xe ống khói).

Và ông vua Minh Trị lại nói: Làm cho ta một cái như thế đi.

Và sau rất nhiều cái *làm cho ta một cái như thế đi* đã tạo ra một cuộc cách mạng vĩ đại nhất của người Nhật được gọi là cách mạng Minh Trị. Cuộc cách mạng đó đã đưa người Nhật chuyển biến sang một kỷ nguyên mới được gọi là kỷ nguyên Tây hóa. Câu chuyện hay chứ Xuân?” - Tôi hỏi

“Quá hay luôn đấy chứ, Xuân cực kỳ tâm đắc câu nói *làm cho ta một cái như thế đi* của vua Minh Trị, chứa bên trong đó là cả một sức mạnh về tính khả dĩ, tin tưởng và lạc quan.” - Cô gái trả lời.

“Xuân nói quá chuẩn luôn, mà công nhận hay thật đó. À mà nhờ Xuân nói về từ lạc quan, Adam tiếp tục nói về quyển sách thứ 4 là quyển *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách* đại diện cho đất nước của mấy

anh oppa Hàn Quốc.” - Vừa nói tôi vừa cười tí tít cả mắt.

BÀI HỌC ĐẤT GIÁ TỪ HÀN QUỐC

“Có gì mà cười dữ vậy Adam?” - Cô gái hỏi tôi.

“Ha ha, vui thì cười thôi chứ có gì đâu. Mà thôi bỏ qua chuyện đó đi, khi Adam nói đến tên quyển sách là *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách* thì Xuân nghĩ đến điều gì?” - Tôi hỏi Xuân.

“Ừm, cái tên nói lên tất cả rồi đó Adam. Tất cả chỉ là thử thách chứ không có thất bại.” - Cô gái trả lời.

“Chính xác, đây là một quyển tự truyện được viết bởi Chung Ju Yung. Người đã sáng lập và là

cố Chủ tịch của Tập đoàn Hyundai nổi tiếng ngày nay.

Người viết quyển tự truyện độc đáo này là một con người kiên định với ý chí tự lập của mình dám đương đầu với mọi thử thách, trở ngại trong cuộc đời, dám nghĩ dám làm, dám ước mơ và dám vượt qua những khó khăn thử thách để thực hiện những ước mơ và dự định tưởng chừng không thể của mình. Xuân biết không, đây là quyển sách đã giúp Adam đổi đời thật sự đó.” - Vừa nói tôi vừa rơm rớm mắt.

“Khi đọc quyển *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách*, Adam cảm nhận rõ ràng được Chung Ju Yung là một minh chứng sống về ý chí và năng lực không giới hạn của con người khi đã có lòng nhiệt huyết và say mê. Một người đã xem những thất bại, cho dù đó là thất bại cay đắng nhất cũng không phải là thất bại mà chỉ là thử thách của cuộc sống đang tôi rèn bản lĩnh của chính mình. Quyển sách này đánh động được cuộc đời Adam bởi vì sao?

Bởi khi đọc qua từng trang sách, Adam thật sự đồng điệu được với tác giả về hành trình khám phá rất thực và thú vị của cậu thanh niên vùng nông thôn với ước mơ lớn từ hai bàn tay trắng đã trở thành một trong những doanh nhân nổi tiếng nhất trong lịch sử các tập đoàn công nghiệp hàng đầu Hàn Quốc và châu Á, một tấm gương thực để người Hàn Quốc noi theo. Adam cũng là con nhà quê lên thành phố nên thích quyển sách này lắm, khi đọc thấy đâu đó thấp thoáng hình ảnh của mình từ chàng nông thôn bước lên thành phố. Xuân nhất định phải đọc quyển này càng sớm càng tốt nhé, đời đời thật đấy.” - Tôi căn dặn Xuân.

“Dĩ nhiên rồi Adam. Xuân thể, Xuân hứa, Xuân đảm bảo.” - Cô gái vui tính cười đáp.

“Tốt, Adam nói mấy câu nữa rồi thì mình vào xem phim cùng nhau nhé, Adam nói thêm vài lời về quyển sách *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách*.” - Tôi tiếp tục nói.

“*Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách* là một quyển sách khuyến khích về năng lực hành động. Tuy nhiên, chúng ta thường rất là sợ hành động. Vậy thì việc sợ hành động nó bắt đầu từ đâu?”

Sợ hành động nó bắt đầu từ việc hầu hết chúng ta đều sợ thất bại và khi sợ thất bại thì chúng ta thường không làm, mà khi không làm thì đúng là thất bại thật.

Và đó là lý do tại sao cái tư tưởng *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách* làm cho người Hàn Quốc cảm thấy được một điều rằng, tất cả mọi thành tựu đều bắt đầu từ sự hành động. Và công ty Hyundai chính là một minh chứng cho kết quả của hành động.

Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách không chỉ là một quyển sách mà là một hệ thống văn hóa của người Hàn Quốc là cứ làm rồi sẽ nhận được kết quả, có thể sẽ thất bại sẽ có thành công. Nhưng thất bại cũng chỉ là thử thách, còn thành công thì đón nhận.

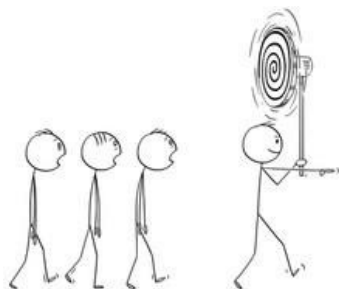
Và nói đến điều này thì làm Adam nhớ đến câu hỏi mà một phóng viên đã hỏi Tiger Woods tay Golf vĩ đại nhất thế giới một câu là: Điều gì làm nên sự vĩ đại của ông?

Tiger Woods mới trả lời đơn giản rằng: Khi banh đến thì tôi đánh, có những quả banh tôi đánh trật, có những quả banh tôi đánh trúng nhưng nếu không đánh thì nó trật hết thật. Điều này có nghĩa là gì Xuân biết không?” - Tôi vừa hỏi vừa trả lời tiếp.

“Khi vấn đề đến thì chúng ta phải hành động để giải quyết nó, hành động dĩ nhiên sẽ tạo ra thất bại hoặc kết quả. Thất bại hãy xem là thử thách thì sẽ không bao giờ có thất bại. Và quyển sách *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách* chính là kim chỉ nam cho tư

tưởng đó của Hàn Quốc. Adam nói xong rồi đó Xuân” - Tôi chốt vấn đề.

“Quá hay, thật sự quá hay. Nhưng cho Xuân hỏi một câu cuối cùng nữa thôi, Xuân hứa Xuân sẽ không hỏi gì nữa hết sau câu hỏi này đó là: Mình ứng dụng tư tưởng của 4 quyển sách này vào trong cuộc sống thực tế của mình như thế nào vậy Adam?” - Xuân hỏi tôi.

“Được thôi, Xuân nhớ nè: Từ đầu đến giờ Adam chia sẻ cho Xuân về 4 quyển sách, nhưng Xuân đừng chỉ xem đó là 4 quyển sách mà hãy xem đó là tư tưởng đúng, tư tưởng hiệu quả đã tạo nên 4 quốc gia tiên tiến nhất hiện nay. Và hãy áp dụng những tư tưởng này thành kim chỉ nam, thành tiêu chuẩn sống của mình để

sống một cuộc sống chất lượng. Điều gì sẽ xảy ra nếu như Xuân hoặc một ai đó có đủ 4 hệ giá trị đó.

Thứ nhất, một tinh thần khởi nghiệp bất khuất. Thứ hai, một tư duy về sự giàu có của nghĩ giàu làm giàu. Thứ ba, một tinh thần về sự học hỏi của khuyến học. Thứ tư, một ý chí về việc *Không bao giờ là thất bại, tất cả chỉ là thử thách* là làm tới đi thì Xuân nghĩ Xuân có thành công hay không?

Chắc chắn là thành công vì nếu một người trong thời đại hiện nay hội tụ 4 điều đó thì đó là một điều kỳ diệu. Vì họ là một nhà khởi nghiệp ***bất bại***, vì họ là một người có tư duy ***nghĩ giàu, làm giàu***, vì họ là một người ***luôn học hỏi***, vì họ là một người ***làm tới, làm tới, làm tới đi*** thì làm sao mà không thành công được?

Và cũng nói thêm, không chỉ 4 quyển sách này làm thay đổi hệ tư tưởng của con người mà còn rất nhiều những quyển sách khác có thể làm được điều đó như *Đắc nhân tâm*; 7

thói quen để hiệu quả; Dám thất bại; Mặc kệ nó làm tôi đi.

Bạn sẽ không thể nào biết trước được quyển sách nào sẽ thật sự khai sáng đời bạn đâu, thế cho nên việc của bạn là hãy đọc sách để sách chính là tướng tiên phong khai sáng cuộc đời bạn. Để rồi bạn chia sẻ, lan truyền tinh thần ham đọc sách đó đến những người bạn của bạn để họ có trải nghiệm khai sáng giống như bạn. Sẽ không còn một người đọc sách nữa mà lúc ấy sẽ nâng lên cái tầm cao hơn là một **quốc gia đọc sách** và xa hơn nữa là **thế giới đọc sách**.

Nếu như nói văn minh là thứ chúng ta thấy, thì sẽ không bao giờ có văn minh nếu thiếu khai minh và sẽ không bao giờ có khai minh nếu thiếu sách. Nó không chỉ ứng với quốc gia, không chỉ ứng với thế giới mà ứng với từng con người một. Một con người không thể có văn minh nếu thiếu khai minh, một con người không thể có khai minh nếu thiếu sách. Cho nên mới nói: Sách Chính Là Tướng

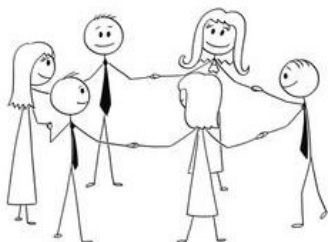
Tiên Phong Trong Phong Trào Khai Sáng Thế Giới.” - Tôi chốt lại câu nói và im lặng.

“Trời ơi hay quá, tại sao Adam có thể nói ra được những điều thú vị như thế này hả... Xuân nhất định sẽ chia sẻ câu chuyện này cho hàng ngàn người Việt Nam biết câu chuyện này để đất nước chúng ta thật sự làm được cuộc cách mạng tư tưởng bằng con đường lan tỏa văn hóa đọc sách. Để Việt Nam phát triển sánh vai với các cường quốc năm châu giống như Bác đã dạy. Xuân cảm ơn Adam rất nhiều, cảm ơn Adam đã dành thời gian cho buổi chia sẻ hết sức thú vị ngày hôm nay đã làm Xuân mở mang thêm luồng tri thức không còn là ếch ngồi đáy giếng.” - Cô gái nhiệt tình chia sẻ.

“Cảm ơn Xuân đã chăm chú lắng nghe và đồng ý là một đại sứ lan tỏa văn hóa đọc cho những bạn trẻ Việt Nam. Đó là ước mơ và là khát khao thật sự của Adam khi muốn trở thành một tác giả và diễn giả. Adam thật sự rất cần những con người nhiệt huyết vì cộng đồng như Xuân và sắp tới sẽ là rất nhiều bạn

trẻ để cùng nhau chúng ta sẽ làm một cuộc cách mạng tư tưởng mà như Chủ tịch Đặng Lê Nguyên Vũ đã gửi gắm, Adam chia sẻ lại lời ông:

Dân tộc Việt của chúng ta là Con của Rồng Tiên, đừng quên chúng ta có nguồn cội là Rồng Tiên. Vậy mà trong 4.000 năm qua, dân tộc ta đã hy sinh và đổ biết bao xương máu nhưng trong tiềm thức của dân tộc chỉ dừng lại ở trạng thái *dựng nước và giữ nước*. Đây là thời khắc thứ ba, thời khắc chúng ta hãy cùng nhau lập **Chí Tự Cường - Chí Tranh Đua - Chí Dẫn Dắt và Chí Vĩ Đại**. Dân tộc ta phải Vĩ Đại và nhất định sẽ Vĩ Đại, dân tộc ta phải xứng đáng là Con của Rồng Tiên, đúng phẩm chất Con của Rồng Tiên. Đúng với phẩm chất vĩ đại của dân tộc Việt.

Mỗi cá nhân người Việt chúng ta phải cùng nhau xác định và trang bị trong tâm thế và não trạng của mình một cách mạnh mẽ tinh thần Chiến Binh, tinh thần Kiến Quốc - Lập Nghiệp và tinh thần Sáng tạo, tâm thế tự cường, đua tranh và vượt lên dẫn đầu như biểu tượng đầy uy quyền của Rồng. ***Khi cùng nhau, không gì là không thể!***

Nói xong, tôi và Xuân kết thúc cuộc trò chuyện để cùng nhau xem phim. Ngoài trời mưa vẫn tí tách rơi, tôi vui sướng và hạnh phúc vì mình đã thắp lên được một ngọn lửa tri thức với cô bạn đi cùng. Nhìn Xuân vui vẻ tươi cười, tôi thầm nghĩ trong lòng: Hành trình chia sẻ hôm nay của mình đã kết thúc, nhưng đây là một sự khởi đầu mới với Xuân. Cô gái này chắc chắn sẽ tỏa sáng trong một thời gian ngắn, phim hay chính thức bắt đầu.

CHƯƠNG 13

**CÓ MỘT SỰ KHÁC NHAU
KHÔNG HỀ NHỎ GIỮA VIỆC
ĐƯỢC HỌC VÀ HỌC ĐƯỢC**

Bạn thân mến, khi bạn đọc một cách nghiêm túc không chơi ăn gian, không nhảy cóc đến đây thì bạn đã phần nào hiểu được sự tâm huyết chia sẻ của tôi về cách đọc sách hiệu quả, đồng thời thông qua quyển sách này, tôi còn gửi gắm đến bạn cả một câu chuyện dài về việc sách đã khai sáng thế giới như thế nào?

Nếu bạn để ý, bạn sẽ thấy được rằng tôi cố tình không tóm tắt nội dung chương 12 vì đó là chương có kết thúc mở, người mà có thể tóm tắt được chương ấy chỉ có thể là bạn.

Có người đọc xong quyển sách này, gấp lại và họ vẫn y như cũ. Nhưng có người khi đọc xong quyển sách này thì khi gấp sách lại, họ thay đổi nhanh một cách chóng mặt. Tại sao vậy?

Bởi giữa việc được học và học được là hai việc hoàn toàn khác nhau. Để được học thì không khó nhưng học được thì đòi hỏi cả một sự nghiêm túc đầu tư cho vốn quý giá nhất của mình, đồng thời đó còn là cả một sự áp dụng vào thực tế cuộc sống.

Nếu bạn được học nhưng vẫn chưa học được những gì tôi chia sẻ trong quyển sách này thì như một sự hỗ trợ tận tâm, hãy sử dụng món quà mà tôi dành tặng cho bạn ở đầu chương.

Hãy bật mạng điện thoại, sau đó mở máy ảnh điện thoại lên, đưa màn hình máy ảnh vào mã QR dưới đây để nhận bài học qua video mà do chính tôi diễn giải. Bằng việc kết hợp nội dung quyển sách này và những video mà tôi tặng kèm theo, khả năng đọc nhanh, hiểu sâu, nhớ lâu, ứng dụng ra tiền của bạn sẽ được cải thiện một cách tối đa.

Trở vào đây nhé!

www.lukyna.vn

Sách Hay Thay Đổi Cuộc Đời

Giờ là lúc bạn hãy làm một công việc khác đi đó là sau những dòng chữ này, tôi đã thiết kế vài trang giấy trắng để bạn ghi chép lại những gì bạn đã được học và đã học được thông qua những từ khóa.

Hãy ghi xuống để làm một cái Neo gợi nhớ những gì bạn đã biết, hiểu và ngộ. Ghi xuống xong, bạn hãy tìm một người bạn có niềm đam mê đọc sách giống như bạn để giảng giải, diễn đạt cho họ biết thế nào là đọc nhanh, hiểu sâu, nhớ lâu và ứng dụng ra tiền.

Và còn hơn thế nữa, hãy kể cho họ nghe câu chuyện sách đã khai sáng thế giới như thế nào. Tôi tin chắc họ sẽ tròn xoe mắt và xem bạn như một chuyên gia thực thụ...

Điều này vừa giúp bạn tăng uy tín, vừa giúp bạn tăng khả năng diễn đạt, vừa giúp bạn nhớ lâu và hiểu sâu. Dĩ nhiên tôi biết sẽ có người làm bài tập này, có người lại không vì không biết phải ghi cái gì thì tôi gợi ý cho bạn đây.

✓ Bạn học được gì từ quyển sách này?

- ✓ Với những điều bạn học được, bạn nghĩ bạn ứng dụng được gì vào mục tiêu của bạn?
- ✓ Nếu có một người sẵn sàng lắng nghe bạn chia sẻ tất cả những gì bạn học được thì người đó là ai?
- ✓ Và quan trọng nhất, nếu chỉ có hai trang giấy để ghi chép những nội dung chính yếu của quyển sách này thì bạn sẽ ghi chép những gì?

Hành trình của tôi đã kết thúc, tuy nhiên, hành trình của bạn chỉ mới bắt đầu.

Chúc bạn gặp nhiều may mắn và thành công trong cuộc sống, nếu có duyên thì rất mong sẽ được gặp lại và được mời bạn một ly cà phê để chúng ta cùng nhau bàn thế sự.

Hoặc nếu bạn muốn biết thêm về tôi, hãy truy cập vào trang www.lukyna.vn và một rừng kho báu đang chờ bạn đến khám phá và lấy về đấy.

“Giờ là lúc bạn hãy làm một công việc khác đi đó là sau những dòng chữ này, tôi đã thiết kế vài trang giấy trắng để bạn ghi chép lại

những gì bạn đã được học và đã học được thông qua những từ khóa”

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

NHÀ XUẤT BẢN DÂN TRÍ

Số 9 - Ngõ 26 - Phố Hoàng Cầu - Q.Đống Đa - TP.Hà Nội

VPGD: Số 347 Đội Cấn - Quận Ba Đình - TP Hà Nội

ĐT: (024). 66860751 - (024). 66860752

Email: nxbdantri@gmail.com

Website: nxbdantri.com.vn

ĐỌC SÁCH SIÊU TỐC

PHAN THANH DŨNG

Chịu trách nhiệm xuất bản:

BÙI THỊ HƯƠNG

Chịu trách nhiệm nội dung:

LÊ QUANG KHÔI

Biên tập: Nguyễn Thảo Nguyên

Trình bày: Đặng Công Tuấn

Vẽ bìa: Đặng Công Tuấn

Đối tác liên kết:

CÔNG TY CỔ PHẦN SBOOKS

Facebook: www.facebook.com/Sbooks.vn

Hotline: 0901 36 00 88 - Website: www.sbooks.vn

In 1.000 quyển, khổ 13 × 20 cm, tại Xí nghiệp in Fahasa.

Địa chỉ: 774 đường Trường Chinh, phường 15, quận Tân Bình, Tp.HCM.

Số xác nhận ĐKXB: 1602-2022/CXBIPH/7-48/DT. Quyết định xuất bản số 1045/QĐXB-NXBĐT cấp ngày 17 tháng 05 năm 2022. In xong và nộp lưu chiểu năm 2022. Mã ISBN: 978-604-378-103-8.